

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยง

การทอผ้าเพื่อนำมาเป็นเครื่องนุ่งห่มนั้น นับเป็นภูมิปัญญาสำคัญที่มีการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและสืบสานต่อจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในทุกสังคมทั่วโลก ด้วยเพราะเครื่องนุ่งห่มนั้นเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิตมนุษย์ในลำดับต้น ๆ แต่เมื่อจำนวนประชากรโลกเพิ่มขึ้น ความต้องการใช้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มก็เริ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ภายหลังจากที่ความเจริญของวัฒนธรรมเมืองและการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมได้แผ่ขยายอิทธิพลจากประเทศในแถบยุโรปไปยังหลายประเทศทั่วโลก จึงส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตเครื่องนุ่งห่มแบบพื้นเมืองของแต่ละฐานที่ลดน้อยลง เนื่องจากการทอผ้าด้วยวิธีดั้งเดิมให้ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน ประกอบกับผู้ผลิตเองยังขาดความรู้ทางด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ รวมถึงการนำผลิตภัณฑ์ออกจำหน่ายสู่ตลาดในระดับกว้าง

ชนเผ่าปกาเกอะญอ หรือที่คนทั่วไปรู้จักและคุ้นเคยในชื่อชนเผ่ากะเหรี่ยง ซึ่งมีพื้นเพเดิมแถบลุ่มน้ำสาละวิน และมาตั้งถิ่นฐานในไทยนานนับร้อยปี เป็นชนกลุ่มหนึ่งที่มีการสืบสานภูมิปัญญาการผลิตผ้าของตนเองมายาวนานจนถึงปัจจุบัน และมีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งเพื่อดำรงไว้ซึ่งมรดกการทอผ้าตามแบบฉบับดั้งเดิมที่เรียกว่า การทอผ้าด้วย “กี่เอว”

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีพระกระแสรับสั่งเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ คราวเสด็จพระราชดำเนินทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจเยี่ยมโรงเรียน-ราษฎร ในพื้นที่ทุรกันดาร อำเภอแม่สลด จังหวัดตาก ให้ทำการอนุรักษ์ปรับปรุง และพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยง เพื่อให้ราษฎรในพื้นที่ได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และคงไว้ซึ่งการสืบทอดภูมิปัญญาการทอผ้ากะเหรี่ยงไว้ให้อยู่คู่ควบคู่กับวิถีชีวิตของชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) จึงร่วมกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก และจังหวัดตาก ดำเนินการสำรวจและเก็บข้อมูลเพื่อหาแนวทางให้ความช่วยเหลือ ซึ่งพบว่าราษฎรในพื้นที่มีความต้องการรับการสนับสนุนในด้านการตลาดที่ยั่งยืน พร้อมกับการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของตลาด นอกจากนี้ ยังพบปัญหาในด้านการท่องเที่ยวที่กระแสรองที่ต้องใช้ระยะเวลาในการทอาน เนื่องจากมีความละเอียดและประณีต ทำให้คนทอต้องมีความอดทนสูง ปัจจุบันจึงเริ่มหาผู้สืบทอดภูมิปัญญาได้น้อยลง ดังนั้น การให้ความช่วยเหลือจึงต้องพัฒนาศักยภาพการตลาด โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ควบคู่ไปกับการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์และคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์การทอผ้ากะเหรี่ยงของชนเผ่าปกาเกอญอ พร้อมกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนโดยการรวมกลุ่มราษฎรเพื่อสร้างเครือข่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอจังหวัดตาก

ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพของราษฎรชาวกะเหรี่ยง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ใช้หลักคิด “การตลาดนำการผลิต” ด้วยการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง อาทิ การจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่ชาวกะเหรี่ยงในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยง ตั้งแต่เส้นด้าย การย้อมสี ตลอดจนวิธีการทอผ้าให้มีคุณภาพ การเพิ่มทักษะการแปรรูป อีกทั้งส่งเสริมให้มีการก่อตั้งกลุ่มผู้ประกอบการสิ่งทอขึ้นที่จังหวัดตาก ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีชาวปกาเกอญออาศัยอยู่จำนวนมาก เพื่อก่อให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชนและสามารถรองรับต่อความต้องการของผู้บริโภคในอนาคตได้

ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการส่งเสริมการตลาด กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ร่วมกับ สำนักงานโครงการสวนพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสท.) ในการออกแบบและผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอกะเหรี่ยง เพื่อทำการทดลองตลาดในร้านกาแฟ ซึ่งวางจำหน่ายครั้งแรกเดือนมกราคม ๒๕๕๕ และได้มีการทดลองตลาดในร้านอุปนาธิกา งานกาชาด ประจำปี ๒๕๕๕ ที่ผ่านมาด้วย ซึ่งได้รับผลตอบแทนที่ดีเยี่ยม ลูกค้ามีความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์อย่างมาก

ทั้งนี้ การพัฒนาดังกล่าว มุ่งหวังให้ราษฎรชาวกะเหรี่ยงเกิดความรักและหวงแหนภูมิปัญญาของตน ซึ่งถือเป็นทรัพย์สินทางปัญญาอย่างหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้อย่างยั่งยืนให้กับชุมชน โดยเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับ สำนักงานโครงการส่วนพระองค์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สสท.) ได้จัดงานแถลงข่าวเปิดตัวผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าทอกะเหรี่ยง ณ ศูนย์การค้าสยามพารากอน โดยมีสื่อมวลชนและประชาชนทั่วไปให้ความสนใจเข้าร่วมงานกันอย่างคับคั่ง

สำหรับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นำมาจัดแสดงภายในงานนี้ ส่วนใหญ่เป็นผลงานที่ได้รับการออกแบบโดยชาวปกากะญอรุ่นใหม่ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่สามารถนำเอาศิลปะและภูมิปัญญาแบบพื้นบ้านมาผสมผสานกับแนวคิดแบบร่วมสมัยได้อย่างกลมกลืน นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ออกแบบโดยนักออกแบบชื่อดังชาวญี่ปุ่น รวมถึงกลุ่มนักออกแบบ Young Designer ของภาคเหนือด้วย โดยสินค้าแต่ละชนิดได้ผ่านการคิดสร้างสรรค์เพื่อให้มีรูปลักษณ์ที่ทันสมัยและสามารถใช้งานได้จริง ไม่ว่าจะเป็นชุดแต่งกายสุภาพบุรุษ สุภาพสตรี เครื่องประดับตกแต่ง และตุ๊กตา งานนี้จึงได้รับความสนใจจากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่หลั่งไหลกันมาร่วมงานพร้อมทั้งเลือกซื้อสินค้าอย่างไม่ขาดสายตลอดทั้งวัน

ก้าวต่อไปของการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา จะเป็นการสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชน โดยการนำชนเผ่ากะเหรี่ยงที่ได้รวมตัวกันมาจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งดำเนินการเสริมทักษะการผลิตให้มากยิ่งขึ้น ผ่านโครงการพัฒนาศักยภาพของชาวกะเหรี่ยงในการผลิต พร้อมแนะนำแนวทางการพัฒนาผ้าทอ การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความทันสมัย การสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์ ตลอดจนให้สามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้ตามจำนวนความต้องการของผู้บริโภค ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ถือเป็น การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์และเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง อันจะนำไปสู่การสร้างความเข้มแข็งบนพื้นฐานของความยั่งยืนให้กับชุมชนต่อไป

กสอ. น้อมนำพระราชดำริสู่ปฏิบัติ

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ มีพระราชปณิธานที่จะให้ราษฎรของพระองค์มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น มีพระราชดำริหลายประการเพื่อราษฎรของพระองค์ โปรดให้จัดตั้งมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ เพื่อเป็นการพัฒนาอาชีพและความเป็นอยู่ของราษฎร ซึ่งเมื่อราษฎรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ก็จะไม่ละทิ้งถิ่นฐาน และสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ได้โปรดเกล้าฯ ให้รัฐบาลจัดตั้งศูนย์ศึกษาเพื่อการพัฒนาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และศูนย์อำนวยการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่ต่าง ๆ ขึ้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้น้อมนำพระราชดำริสู่การปฏิบัติ โดยสนับสนุนด้านวิชาการในการพัฒนาและฝึกอบรมราษฎร รวมทั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เน้นในเรื่องของการพัฒนาอาชีพของราษฎรที่อยู่ในพื้นที่โครงการอย่างต่อเนื่อง โดยมีมอบหมายให้สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน (สพข.กสอ.) เป็นหน่วยงานบริหารโครงการ และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคต่าง ๆ เป็นหน่วยงานร่วม แบ่งการทำงานออกเป็น ๒ ส่วน รวม ๘ โครงการ ได้แก่ ๑. โครงการศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ (ดำเนินการโดย สพข.กสอ.) ๒. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ดำเนินการโดย ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑, ๒, ๔, ๕, ๖, ๘, ๙ และ ๑๑)

ตัวชี้วัดของโครงการ

ผลผลิต	ผลลัพธ์
เชิงปริมาณ - ราษฎรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้เพิ่มขึ้น จำนวน ๑,๐๐๐ ราย	● ผู้รับบริการมีความรู้เพิ่มขึ้นจำนวน ๑,๐๐๐ ราย
เชิงคุณภาพ - ราษฎรที่ได้รับการพัฒนาสามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อการประกอบอาชีพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	● ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ มากกว่าร้อยละ ๕

Go & Growth

๗๑ ปี กสอ. ภูมิใจ ก้าวไกลสู่ AEC

“กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม” ได้รับการสถาปนาขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ตามประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นหน่วยงานราชการในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีภารกิจหลักเพื่อมุ่งส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมที่จำเป็นของประเทศ

แต่ทว่ารากฐานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม แท้จริงได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๙ ในนามของ “กองอุตสาหกรรม” สังกัดกรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ โดยเริ่มแรกมุ่งให้ความสำคัญและเน้นหนักการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัว ต่อมาจึงได้ขยายบทบาทออกไปโดยรับผิดชอบทั้งด้านการควบคุมโรงงานและส่งเสริมการเผยแพร่กิจกรรมอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๔๘๔ รัฐบาลมีนโยบายมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศจึงยกระดับกองอุตสาหกรรมขึ้นเป็น **“กรมอุตสาหกรรม”** สังกัดกระทรวงเศรษฐกิจ และต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น **“กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม”** สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มาจนถึงปัจจุบัน

ความเปลี่ยนแปลงของกรมฯ ในช่วงเวลานั้นเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกที่กระทบต่อประเทศไทยด้วย ขณะนั้นเป็นช่วงมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงครามที่ยืดเยื้อทำให้ข้าวปลาอาหาร รวมถึงสิ่งของอุปโภคบริโภคที่จำเป็นเริ่มขาดแคลน เส้นทางทางการค้าหรือโลจิสติกส์ของสินค้าก็ประสบปัญหาจากการที่ประเทศต่าง ๆ แบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่าย รัฐบาลจึงมีนโยบายเร่งส่งเสริมการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคขึ้นภายในประเทศเพื่อแก้ปัญหา และภารกิจอันสำคัญยิ่งนี้ก็อยู่ในความรับผิดชอบของกรมฯ ในช่วงขณะนั้น

เมื่อควันไฟของสงครามจางลง เข้าสู่ช่วงฟื้นฟูประเทศ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นทัพหน้าในการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศให้เติบโตก้าวหน้าเป็นลำดับ นำพาระบบอุตสาหกรรมของประเทศเปลี่ยนผ่านจากยุคระบบการผลิตในครัวเรือนสู่ระบบโรงงาน จากการผลิตด้วยแรงงานคนสู่การผลิตโดยเครื่องจักร ซึ่งท่ามกลางเส้นทางการเปลี่ยนเปลี่ยนนั้น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำเป็นต้องอาศัยทักษะความรู้รอบด้าน ทั้งการบริหารจัดการ การสร้างและพัฒนาเทคโนโลยี การส่งเสริมการขายและตลาด ฯลฯ รวมทั้งการเสริมสร้างความรู้ให้เท่าทันโลก เช่น มาตรการทางการค้า มาตรฐานการผลิตต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดนี้ทำให้งานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ขยายบทบาทออกไปอย่างกว้างขวาง

ปัจจุบัน ภารกิจหลักของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมคือ การส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises) และวิสาหกิจชุมชน (Micro Enterprise) ให้เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

ในอนาคตอันใกล้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะเข้าสู่ศักราชยุคใหม่ภายใต้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เมื่อประตูแห่ง AEC เปิดกว้าง การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีทั้งสินค้า บริการ เงินทุน การลงทุน และแรงงาน ระหว่างประเทศสมาชิก จะเสมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน การเตรียมพร้อมผู้ประกอบการไทยให้พร้อมก้าวสู่ AEC จึงเป็นภารกิจสำคัญของกรมฯ ในช่วงระยะเวลาต่อจากนี้ โดยมีเป้าหมายให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและเติบโตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของบริบทการค้าระหว่างประเทศ โดยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งระดับภูมิภาคและระดับโลก

๗๑ ปี ที่ผ่านมากรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้มีบทบาทริเริ่มสร้างสรรค์งานสำคัญของประเทศในหลายส่วน ซึ่งเมื่อส่วนงานนั้นมีความเข้มแข็งเติบโตก็โอนย้ายไปสังกัดอื่น หรือแยกไปจัดตั้งเป็นหน่วยงานเฉพาะ และกลายเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจยังประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมของประเทศโดยรวม

+ จัดตั้งเป็น “กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม” ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

+ เป็นช่วงของการทดลองค้นคว้าเทคนิค กระบวนการ และเครื่องมือใหม่ ๆ ในการผลิต เช่น

- ค้นคว้าเกี่ยวกับการถนอมอาหาร
- ค้นคว้าทดลองการใช้ก๊อทไฟฟ้า พัฒนาการผลิตเครื่องเคลือบดินเผา และเครื่องทუნแรงต่างๆ
- ค้นคว้าทดลองเรื่องการอบแห้งสำหรับผลไม้และผัก
- ทดลองสร้างเครื่องทอกระสอบขนาดเล็ก
- ทดลองทำเครื่องเงิน
- ทดลองทำเครื่องตีเยื่อกระดาษ

+ จัดตั้งสำนักงานธนกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (สธอ.) ซึ่งต่อมาเปลี่ยนเป็นบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) และในปี ๒๕๔๕ ได้ยกฐานะขึ้นเป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME BANK)

+ ประกาศจัดตั้ง “กองอุตสาหกรรม” สังกัดกรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ

+ มีร้านไทยอุตสาหกรรมแห่งแรกที่สี่กั๊กพระยาศรี เพื่อเป็นตลาดจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการ (ต่อมาคือ นารายณ์ภักดิ์)

+ ดำเนินการสำรวจภาคอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ร่วมกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรการ และกระทรวงมหาดไทย เพื่อเป็นข้อมูลสถิติวัตถุดิบและอุตสาหกรรมทั่วราชอาณาจักร สำหรับทำฐานข้อมูลสำคัญในการวางแผนด้านนโยบายอุตสาหกรรมของประเทศ

+ จัดตั้งศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทยระหว่างรัฐบาลไทยและกองทุนพิเศษสหประชาชาติ (ต่อมาคือ “สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ”)

+ ขยายงานบริการไปสู่ส่วนภูมิภาค จัดตั้งสถาบันบริการอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาภาคเหนือ จากนั้นเปลี่ยนชื่อเป็นกองบริการอุตสาหกรรมภาคเหนือ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ซึ่งได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ ในปัจจุบัน

+ ริเริ่มโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง

รายงานประจำปี ๒๕๕๕

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๒๕๓๖

+ จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเพิ่มอีก ๖ แห่ง ที่ จ. พิษณุโลก จ. พิจิตร จ. อุตรดิตถ์ จ. นครราชสีมา จ. บุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๔๘ ย้ายที่ทำการไป จ. อุบลราชธานี) และ จ. สุราษฎร์ธานี (รวมเป็น ๑๑ ศูนย์) เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม

๒๕๔๓

+ จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ภาคอุตสาหกรรม) ฉบับแรกของประเทศไทย

๒๕๔๖

+ ผลักดันโครงการกรุงเทพฯ เมืองแฟชั่น

๒๕๕๕

+ ดำเนินการโครงการเตรียมความพร้อมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

๒๕๓๒

+ จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเพิ่มเติมในพื้นที่ จ. สงขลา จ. ขอนแก่น จ. สุพรรณบุรี และ จ. ชลบุรี

๒๕๔๐

+ ยกร่างพระราชบัญญัติสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นผลสำเร็จเมื่อปี ๒๕๔๒

๒๕๔๕

+ ดำเนินการเร่งด่วนโดยเริ่มดำเนินโครงการชูปวีตธุรกิจไทย เพื่อช่วยพลิกฟื้นภาคอุตสาหกรรมไทยจากวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง และโครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC)

๒๕๕๔

+ จัดทำโครงการ “คลินิกอุตสาหกรรม” เพื่อฟื้นฟูสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

ด้วยประสบการณ์ยาวนานกว่า ๗ ทศวรรษ จากยุคเริ่มแรกเป็นเพียงกองอุตสาหกรรม ภายใต้กรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ ที่เน้นการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวและอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพียงเพื่อใช้ภายในประเทศ ต่อมาได้ขยายบทบาทและภารกิจมากขึ้นจนยกฐานะเป็นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้บริการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาการผลิตที่มีความซับซ้อน ทั้งในเชิงเทคโนโลยี การผลิต และการบริหารจัดการ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานป้อนสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ วิวัฒนาการแต่ละช่วงเวลาในอดีต ล้วนเป็นหลักหมุดสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในปัจจุบัน และจะเป็นประโยชน์ยิ่งต่ออนาคตที่ประเทศกำลังจะเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมั่นใจว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ทำหน้าที่ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีคุณภาพ มีความรู้ และมีความพร้อมอย่างรอบด้าน ทั้งการบริหารบุคลากร การเงิน การบัญชี การตลาด การผลิต และจะขาดเสียมิได้ซึ่งคุณธรรม จริยธรรม ในการประกอบการ อันจะเป็นทุนความรู้สำคัญในการดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะเป็นยุคใดหรือสมัยใด

สารบัญ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	
ทรงส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าทอกะเหรี่ยง	๑
๗๑ ปี กสอ. ภูมิใจ ก้าวไกลสู่ AEC	๔
สารรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม.....	๘
สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม.....	๙
สารอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.....	๑๐
วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ๒๕๕๖.....	๑๑
นโยบายอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ๒๕๕๖	
สามประสาน ขานรับ AEC.....	๑๔
กสอ. - วิสาหกิจไทย	
เตรียมรุก-พร้อมรับ ด้วย AEC Roadmap.....	๒๐
สรุปผลงานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.....	๒๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้.....	๓๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์.....	๕๒
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม.....	๕๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร.....	๖๒
โครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น.....	๖๗
โครงการคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อฟื้นฟูสถานประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลจากอุทกภัย (๒๕๕๔).....	๖๙
Success Cases.....	๗๓
ทำเนียบผู้บริหาร.....	๘๐
รายชื่อคณะทำงาน.....	๙๖

(นายประเสริฐ บุญชัยสุข)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมของไทยกำลังเข้าสู่ช่วงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในรอบหลายสิบปี ด้วยการเกิดขึ้นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ที่จะมืผลในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายการผลิต การลงทุน แรงงานฝีมือ การค้าบริการ และเงินทุนระหว่างประเทศใน AEC อย่างเสรี

ในการเตรียมพร้อมอุตสาหกรรมไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินงานอย่างบูรณาการทั้งระหว่างหน่วยงานภายในกระทรวงอุตสาหกรรมเอง และหน่วยงานภายนอก เช่น การยกระดับคุณภาพสินค้า การเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันผู้ประกอบการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เป็นต้น

การเตรียมความพร้อมเหล่านี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา เป็นกำลังความคิด และเป็นกำลังใจแก่ผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง การปรับตัวและเรียนรู้ครั้งสำคัญนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวมในระยะยาว เพราะ AEC จะขยายความร่วมมือกับประเทศนอกกลุ่มเป็น ASEAN + ๖ ซึ่งรวมประเทศคู่ค้าสำคัญในเอเชียตะวันออกและแปซิฟิก คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ กลายเป็นเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ มีการแข่งขันสูง และขณะเดียวกันก็จะเป็นโอกาสในการขยายตลาดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทยไปยังผู้บริโภคจำนวนรวมกันกว่า ๓ พันล้านคน

ภายใต้เงื่อนไขเวลาที่กระชั้นเข้ามา ทุกฝ่ายได้มุ่งมั่นทำงานอย่างหนัก ผมขอขอบคุณผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ได้ปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมไทยพัฒนาศักยภาพก้าวหน้าเป็นลำดับยิ่งขึ้นไป อันจะเป็นปัจจัยให้เกิดความมั่นคงในทางอุตสาหกรรมเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไป

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม นับเป็นหนึ่งในหน่วยงานยุคบุกเบิกของกระทรวงอุตสาหกรรม เริ่มก่อกำเนิดจากกองอุตสาหกรรม กรมพาณิชย์ กระทรวงเศรษฐกิจ และได้รับการยกฐานะจากขอบเขตงานในความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยเริ่มต้นผลิตแบบอุตสาหกรรมเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน เนื่องจากเกิดความขาดแคลนสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค อันเนื่องมาจากผลพวงของสงครามโลกครั้งที่ ๒

จากจุดเริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน เป็นก้าวย่างสู่วัยที่ ๗๑ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ และดำเนินงานตามพันธกิจด้วยการช่วยเหลือผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาการผลิตอย่างมากมาย นับได้ว่าผ่านความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พร้อมกับสังคมไทยและสังคมองค์ความรู้ ประสบการณ์มากมาย พร้อมจะเป็นที่พึ่งและให้การสนับสนุนข้อมูลความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ และพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน (OTOP)

ดังที่ทราบกันดีว่าในปี ๒๕๕๘ อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า AEC นับเป็นงานที่ท้าทายต่อพันธกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่เปรียบเสมือนพี่เลี้ยงของภาคอุตสาหกรรม ให้สามารถปรับตัว ยืนหยัดในเวทีการแข่งขันของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งหากภาครัฐโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและภาคเอกชนได้ร่วมมือกันอย่างเข้มแข็ง มีการบูรณาการการจัดการองค์ความรู้ และการบริหารจัดการที่ทันสมัย ดังที่ได้ดำเนินการแล้วในช่วงที่ผ่านมา ก็จะช่วยลดจุดด้อย เสริมจุดแข็ง สร้างประโยชน์จากการขยายตลาดสู่การแข่งขันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เศรษฐกิจของไทยเกิดความเจริญ มั่นคง ก้าวหน้า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งต่อไป

ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้ผู้บริหาร ข้าราชการ และพนักงานกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกท่าน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ และขอให้มีความขยันใฝ่เรียนรู้ หมั่นพัฒนาตนเอง อยู่เสมอเพื่อปฏิบัติงาน และเป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนา ส่งเสริม และเป็นที่พึ่งของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไทย

สารปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(นายวิฑูรย์ ลิ้ม-โชคดี)
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(นายโสภณ พลประสิทธิ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะมีอายุย่างเข้าสู่ปีที่ ๗๑ ในปีนี้ หากเปรียบกับคนซึ่งมีอายุ ๗๑ ปี นับว่าได้ผ่านร้อนผ่านหนาว สังคมประสบการณ์ และองค์ความรู้มาอย่างมากมาย พร้อมทั้งจะสนับสนุนและถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับคนรุ่นถัดไป

จากจุดเริ่มต้นของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่พัฒนาการผลิตขั้นพื้นฐานในช่วงที่ประเทศไทยเริ่มมีการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครัวเรือน นับตั้งแต่การปั่นด้าย ทอผ้า และจักสาน ภาชนะต่าง ๆ เรื่อยมาจนถึงยุคปัจจุบันที่เป็นการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย และใช้องค์ความรู้สมัยใหม่มาเสริมการผลิต กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ทำงานร่วมกับผู้ประกอบการทุกระดับ ทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ในฐานะผู้ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาศักยภาพ และให้แนวทางการบริหารจัดการมาอย่างต่อเนื่องตลอด ๗ ทศวรรษ ที่ร่วมผ่านร้อนผ่านหนาว ทั้งยามเศรษฐกิจรุ่งเรืองและยามประสบปัญหา

ความรู้อันทรงคุณค่าที่เก็บเกี่ยวในแต่ละช่วง มิติเวลาและบริบทที่หลากหลายจะเป็นวัตถุดิบชั้นดีเมื่อประเทศไทยต้องเข้าสู่การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี ๒๕๕๘ โดยในปี ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ร่วมกับผู้ประกอบการ SMEs ในการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจัดทำแผนกลยุทธ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในรายสาขาอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และมีอีกหลายกิจกรรมที่กำลังจะเดินหน้าอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๕๖ นี้

ผมขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกท่าน ที่ปฏิบัติงานอย่างแข็งขัน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และขอขอบคุณผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลและร่วมเรียนรู้ไปกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในโอกาสนี้ ผมขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดคุ้มครองทุกท่านให้ประสบแต่สิ่งที่ดีงาม มีกำลังสติปัญญา และกำลังกายพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติสืบไป

วิสัยทัศน์ (พ.ศ. ๒๕๕๖)

เพื่อนแท้ผู้ประกอบการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืน
สู่สากล

พันธกิจ

ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการธุรกิจ
อุตสาหกรรม เพื่อให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการ
ประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้
เติบโตและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมให้พร้อมเข้าสู่
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

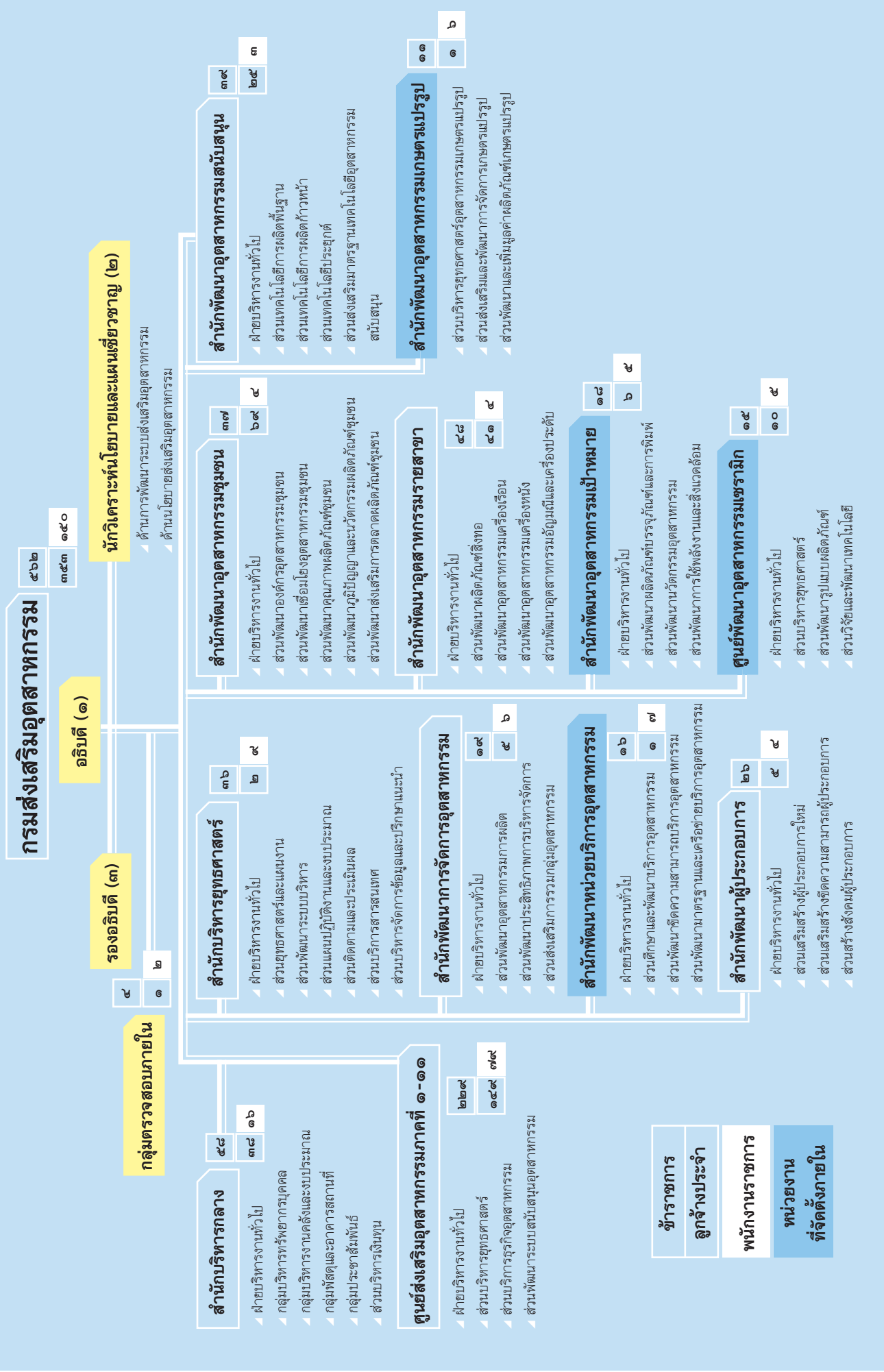
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ
อุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

การกำหนดพื้นที่จังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบ
ของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค และหน่วยงานส่วนกลาง

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการเป็นการภายใน

นโยบายอริบดิกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ๒๕๕๖ สามประสาน ขานรับ AEC

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มากด้วยประสบการณ์ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งตลอด ๗ ทศวรรษ ในการปฏิบัติหน้าที่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ผ่านห้วงเวลาการเปลี่ยนแปลงสำคัญ ๆ ของประเทศ และเดินเคียงคู่กับผู้ประกอบการเสมอมา ทั้งในยามเศรษฐกิจรุ่งโรจน์หรือยามเกิดวิกฤตการณ์ โดยเฉพาะการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ยุค (ASEAN Economic Community: AEC) จะเป็นบันทึกประวัติศาสตร์สำคัญอีกหน้าหนึ่งของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมที่จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการให้มีความพร้อมที่จะเป็นคู่แข่ง และคู่ค้าที่สำคัญในเวทีระดับสากล

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีการเตรียมพร้อมเรื่องยุทธศาสตร์เพื่อรองรับ AEC อย่างไรบ้าง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการทบทวน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของกรมฯ อย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลจากแนวนโยบายและแผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนบริหารราชการแผ่นดิน ๔ ปี แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยล่าสุดได้มีการปรับปรุงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในช่วง ๔ ปีข้างหน้า พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป

“เพื่อนแท้ผู้ประกอบการ ส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยให้ยั่งยืนสู่สากล” เป็นวิสัยทัศน์ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเพิ่งปรับใหม่ให้มีความกระชับและเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจในขณะนี้ได้ดีที่สุด

ในด้านพันธกิจ คือ “ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล”

จากวิสัยทัศน์และพันธกิจนี้ ได้นำมาสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ของกรมฯ ซึ่งมี ๔ ยุทธศาสตร์ด้วยกันคือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

และจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ นี้ได้แตกออกมาเป็นโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ หลายสิบโครงการที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้บริการกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทุกระดับ

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมไทยมีจำนวนมาก และมีองค์กรหลายขนาด ตลอดจนกระจายอยู่ทั่วประเทศ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมแบ่งสัดส่วนในการดำเนินงานส่งเสริมอย่างไรบ้าง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีหน่วยงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ทำให้เรามีความใกล้ชิดกับผู้ประกอบการและท้องถิ่น ซึ่งเป็นจุดแข็งในการทำงานในการเข้าถึงและเข้าใจสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องเผชิญอยู่ โดยในการส่งเสริมและพัฒนา เราวางเป้าหมายครอบคลุมในด้านต่าง ๆ คือ

ด้านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการตั้งแต่ระดับเริ่มต้น จนถึงกิจการที่แข่งขันได้ระดับมาตรฐานสากล เรามีโครงการคุณภาพที่พัฒนาผู้ประกอบการหลายโครงการและดำเนินการต่อเนื่องทุกปี อาทิ โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation: NEC) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.) (Entrepreneurship Development Programme: EDP) และปีที่ผ่านมา เราได้จัดทำโครงการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เป็นต้น

รัฐบาลชุดปัจจุบันมีนโยบายที่จะลดความเหลื่อมล้ำของประชาชน โดยหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญคือการเพิ่มสัดส่วน SMEs ต่อ GDP ให้มากกว่าร้อยละ ๔๐ (ข้อมูลปี ๒๕๕๔ อยู่ที่ ๓๖.๖% หรือ ๓.๘๖ ล้านล้านบาท) ซึ่งโครงการพัฒนาผู้ประกอบการต่าง ๆ ที่กล่าวถึงข้างต้นจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเดินไปสู่เป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ได้

ด้านพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งองค์กรให้แข่งขันได้ในระดับสากล เรามีโครงการสำคัญหลายโครงการ เช่น โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ (Total Energy Management: TEM) โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบลีน (LEAN) โครงการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษา (Consultancy Fund: CF) โครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) และโครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Enhancing SMEs Competitiveness Through IT: ECIT) เป็นต้น

ด้านสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินการผ่านบริการต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เช่น บริการเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการค้าส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center: BOC) บริการข้อมูลสารสนเทศและให้บริการปรึกษาแนะนำโดยที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งในอนาคต กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีแนวความคิดที่จะพัฒนาไปสู่การให้บริการข้อมูลแบบ one stop service ให้คำปรึกษาแนะนำแบบครบวงจร ตลอดจนแนะนำแหล่งเงินทุนเพื่อการดำเนินธุรกิจ รวมถึงบริการทดสอบ/วิเคราะห์/วิจัยอุตสาหกรรม (TSNC) และการสร้างและพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Service Provider) เป็นต้น

ปัจจุบันหลายหน่วยงานให้ความสำคัญกับ SMEs กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นอย่างไรบ้าง

เป็นเรื่องที่ดีที่ปัจจุบันหน่วยงานหลายแห่งให้การสนับสนุน SMEs กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองได้ให้ความร่วมมือกับทุกหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ เราให้ความสำคัญกับ “นโยบาย ๓ ประสาน” คือ เป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง รัฐ - เอกชน - สถาบันการศึกษา

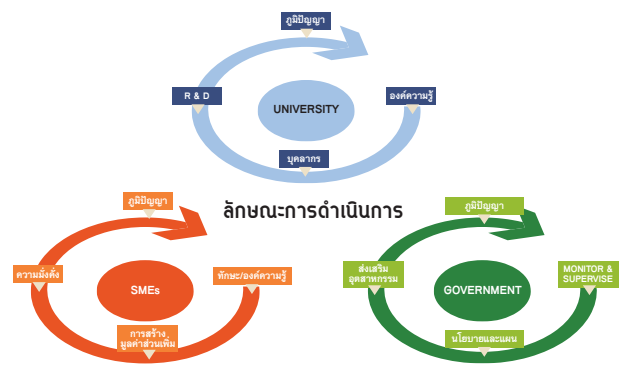
“

“นโยบาย ๓ ประสาน”
คือ เป็นการทํางานร่วมกันระหว่าง
รัฐ - เอกชน - สถาบันการศึกษา

”

ความร่วมมือแต่ละโครงการ จะก่อเกิดความรู้ใหม่ที่เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการ และมหาวิทยาลัย จะใช้เป็นวัตถุดิบในการพัฒนาองค์กรอื่น ๆ ต่อไป

ตัวอย่างที่เป็นความร่วมมือแบบ ๓ ประสาน อย่างเด่นชัดคือ โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme: MDICP) ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่หลังวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ โดยให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ที่อยู่ในภาคการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต SMEs และยกระดับความสามารถการแข่งขันให้เข้าสู่ระบบการค้าสากล โดยเป็นการพัฒนาแผนงานด้านต่าง ๆ คือ แผนการผลิต ระบบมาตรฐาน เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเงินและการลงทุน กลยุทธ์ธุรกิจและการตลาด การบริหารคนและพัฒนาองค์กร การจัดการความรู้ และการจัดการโซ่อุปทาน

ในการเตรียมความพร้อมสำหรับ AEC อุตสาหกรรมไทยที่ต้องปรับตัวอย่างเร่งด่วน และอุตสาหกรรมใดมีแนวโน้มสดใส

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความได้เปรียบทางการค้าของสินค้าอุตสาหกรรมไทย ภายหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปี ๒๕๕๘ เทียบกับสินค้าอุตสาหกรรมอาเซียน ๔ ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ พบว่า ปัจจุบันไทยมี ๓๖ กลุ่มอุตสาหกรรมที่จัดอยู่ในประเภทป่วยหรือควรปรับตัวอย่างเร่งด่วน ประกอบด้วย ๓ กลุ่ม ได้แก่

- **กลุ่มที่ ๑** พบความผิดปกติหรือจัดอยู่ในเกณฑ์ที่มีความได้เปรียบทางการแข่งขันลดลงประกอบด้วย ๑๓ กลุ่มอุตสาหกรรม อาทิ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์จากยางพารา กระดาษและกระดาษแข็ง ผลิตภัณฑ์เซรามิก เป็นต้น
- **กลุ่มที่ ๒** เป็นกลุ่มที่อยู่ในอาการกำเริบซึ่งมีความสูญเสียความได้เปรียบทางการแข่งขัน มีทั้งสิ้น ๙ กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น เหล็กและเหล็กกล้า เฟอร์นิเจอร์ หนังสือนั่งเฟอร์นิเจอร์ เื่อไม้หรือเื่อที่ได้จากเส้นใยเซลลูโลสอื่น ๆ ขนแกะ/ผ้าทอ เส้นใยสังเคราะห์จากพืช/ด้ายกระดาษ รม/รมปักกันแดด เป็นต้น
- **กลุ่มที่ ๓** จัดเป็นกลุ่มที่ป่วยหนัก อยู่ในเกณฑ์ที่มีความเสียเปรียบมากขึ้น มีทั้งสิ้น ๑๔ กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงจากแร่/น้ำมันแร่ ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม ปุ๋ย เครื่องหนัง เป็นต้น

ในทางตรงข้าม มีอุตสาหกรรมที่ไทยจะได้เปรียบ มีอยู่ ๓ กลุ่มคือ เสื้อผ้าและของที่ใส่แล้วทำด้วยสิ่งทอ สังกะสีและของที่ทำด้วยสังกะสี หัวรถจักรของรถไฟหรือรถราง ส่วนอุตสาหกรรมที่มีความเสียเปรียบลดลงมี ๑๖ กลุ่มอุตสาหกรรม เช่น หนังสือ/อุตสาหกรรมพิมพ์ เครื่องจักรไฟฟ้า/อุปกรณ์ไฟฟ้า ไม้ก๊อกและของทำด้วยไม้ก๊อก ตะกั่ว ของเล่นและอุปกรณ์กีฬา ดิลปรกรรมและผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด เป็นต้น

ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมาก หากหน่วยงานต่าง ๆ ใช้ประกอบการพิจารณาในการวางแผนสนับสนุน SMEs

ทุกประเทศต่างก็กำลังโหมกำลังเข้าสู่อาเซียนเช่นเดียวกับไทย เราจะสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ของไทยให้ต่างจากเพื่อนบ้านอย่างไร

ทุกประเทศทั่วโลกต่างอยู่ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์อันนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงทั้งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยกำลังจะก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในอีกไม่กี่ร้อยวันข้างหน้า ซึ่งล้วนแต่มีทรัพยากรและวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน เราต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความเป็น Global คือต้องมีคุณสมบัติความเป็นสากล (Global) ควบคู่ไปกับความเป็นท้องถิ่น (Local) ทั้งในเชิงการบริหารและการผลิต คือ เราต้องใส่ความเป็นเอกลักษณ์ไทยลงไปในการผลิตให้ได้มาตรฐานสากล ใส่ความเป็นผู้ประกอบการที่ทันสมัยในวิถีความเป็นไทย และพวกเราในฐานะข้าราชการที่ทำงานเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมก็ต้องทำงานแบบสมัยใหม่ มีความเป็นมืออาชีพ ก้าวทันโลก และยังคงเอกลักษณ์ความเป็นไทยด้วยการให้บริการผู้ประกอบการด้วยความจริงใจ

เมื่อมีการเปิดเสรี AEC จะทำให้การไปมาหาสู่ของสินค้าและบริการต่าง ๆ ใน ๑๐ ประเทศ เหมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมไทยต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อจะได้รับประโยชน์จาก AEC และหากมองในเชิงเศรษฐกิจความหวังว่า ASEAN Citizen จะไม่แข่งขันกันเองแต่จะร่วมมือกันเพื่อนำสินค้าไปแข่งกับภูมิภาคอื่น ๆ

กิจกรรมการสร้างและพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะดำเนินการในปี ๒๕๕๖ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก ได้แก่

๑) กิจกรรมสร้างและพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม เป็นการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมทั้งในระดับครูฝึก และระดับปฏิบัติการ โดยการศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการสมรรถนะของบุคลากรในสาขาอุตสาหกรรม มาตรฐานแรงงานที่จำเป็นของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC กำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ คน

๒) กิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการ ดำเนินการโดยการจัดอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ ความเข้าใจ และผลกระทบจากการเข้าสู่ AEC และจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมรายสาขาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งอบรมพัฒนาผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปิดเสรี AEC อาทิ กฎระเบียบในการทำธุรกิจในประเทศอาเซียน การสร้างแบรนด์ไทย การลงทุนใน AEC และการบุกตลาด AEC เป็นต้น โดยได้กำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ คน

๓) กิจกรรมพัฒนาสถานประกอบการเป้าหมาย เป็นการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก (Consult) โดยมุ่งเน้นการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกให้กับกลุ่ม SMEs โดยมีตัวอย่างกิจกรรม อาทิ พัฒนาผลิตภัณฑ์ พัฒนาเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ และการลดต้นทุนการผลิต เพื่อให้มีความพร้อมรองรับการเปิด AEC โดยได้กำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๖๕๐ กิจการ

๔) กิจกรรมสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศ โดยการศึกษาศักยภาพประเทศในกลุ่ม ASEAN โดยเฉพาะกลุ่มประเทศตะวันออก เช่น จีน เวียดนาม ในการเชื่อมโยงเครือข่ายกับธุรกิจอุตสาหกรรมไทย ทำการคัดเลือกธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงเครือข่าย

“ เมื่อมีการเปิดเสรี AEC จะทำให้การไปมาหาสู่ของสินค้าและบริการต่าง ๆ ใน ๑๐ ประเทศเสมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน ”

กับประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดยกำหนดเป้าหมายไม่น้อยกว่า ๑๐ เครือข่าย

ท่านมองว่าผู้ประกอบการไทยควรเร่งเสริมศักยภาพด้านใด

หนึ่ง ด้านเทคโนโลยี SMEs ที่จะสามารถดำเนินธุรกิจให้เติบโตและอยู่รอดได้ จะต้องมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของตน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองมีโครงการเพื่อช่วยเหลือที่สำคัญ เช่น โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Enhancing SMEs Competitiveness Through IT: ECIT) โดยการนำเอาซอฟต์แวร์หลากหลายรูปแบบมาให้บริการกับธุรกิจ SMEs ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่มีต้นทุนการผลิตที่ลดลงซึ่งเป็นผลมาจากการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง วัตถุดิบ และการขนส่งได้ดีขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่ต่างพอใจกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก

สอง ด้านบุคลากร ปัจจุบันพบว่าผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายเล็กจะประสบกับปัญหาด้านแรงงานขาดความรู้ทักษะ และประสบการณ์ รวมทั้งจากนโยบายการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น ๓๐๐ บาท/วัน มีกิจการที่ได้รับผลกระทบ ๘๘๐,๐๐๐ กิจการ นับเป็นการจ้างงานจำนวน ๒.๓ ล้านคน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) เช่น อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ เพชรพลอย และของเล่น จะมีต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๖๐ อุตสาหกรรมเครื่องหนัง ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๒๖ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๐๙ อุตสาหกรรมสิ่งทอ ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๗๙ และอุตสาหกรรมการพิมพ์ ต้นทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๐๖

เรื่องนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการหารือร่วมกับหลายหน่วยงาน เพื่อสรุปมาตรการช่วยเหลือด้านการเงินเพื่อบรรเทาผลกระทบของนโยบายค่าจ้างขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท ต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เช่น มาตรการทางการเงินควรมีสินเชื่อเพื่อพัฒนาผลผลิตภาพการผลิต (Productivity Improvement Loan) ดอกเบี้ยต่ำ มาตรการลดผลกระทบด้านแรงงาน ควรมีการยกระดับศักยภาพแรงงานไทยให้มีศักยภาพสูงขึ้น ด้วยการฝึกอบรมพัฒนาทักษะแรงงาน มาตรการเพิ่มผลผลิตภาพของ SMEs ควรมีการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพ (Management for Productivity Improvement) โดยมุ่งเน้นการพัฒนา SMEs ในการยกระดับมาตรฐานและประสิทธิภาพในการผลิต ด้วยการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในด้านกระบวนการผลิต และระบบการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ

สาม ด้านการผลิต พบว่าผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมยังขาดทักษะการผลิต และขาดนวัตกรรมในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีเป้าหมายหลัก คือการเพิ่มผลผลิตภาพให้กับสถานประกอบการผ่านเครื่องมือต่าง ๆ เช่น LEAN, Supply Chain Management, Cluster เป็นต้น

กสอ. - วิสาหกิจไทย
เตรียมรุก - พร้อมรับ ด้วย

AEC Roadmap

นับตั้งแต่ชาติสมาชิกอาเซียนจรดปากกาลงนามเห็นพ้องต้องกันว่า ให้การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ระยะเวลาเร็วขึ้นจากปี ๒๕๖๓ มาเป็น ๒๕๕๘ เมื่อคราวการประชุม ASEAN SUMMIT ครั้งที่ ๑๔ ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี หลังจากนั้นทุกประเทศต่างก็ปรับยุทธศาสตร์ของประเทศตนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับพันธกิจที่ตกลงกันได้

ผู้นำอาเซียนมีการสร้าง Roadmap ร่วมกันเพื่อเดินสู่เป้าหมาย ขณะเดียวกันแต่ละประเทศก็สร้าง Roadmap ของประเทศตน จัดสรรงบประมาณและสรรพกำลังเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งในด้านการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น เส้นทางโลจิสติกส์ ระบบภาษี ระบบศุลกากร ระบบการประกันภัย ระบบกฎหมาย เป็นต้น นอกจากนี้ การเตรียมพลเมืองในประเทศให้มีความพร้อมก็สำคัญไม่แพ้กัน ทั้งด้านทักษะวิชาชีพ ภาษา การรับรู้ของผู้คนให้ตระหนักถึงความสำคัญของการรวมกำลังอาเซียน โดยหัวใจสำคัญของ AEC นั้น เพื่อเพิ่มพลังให้กับชาติอาเซียนในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ลดช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก

อย่างไรก็ตาม AEC เป็นเพียง ๑ ใน ๓ เสาของการพัฒนาประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อีก ๒ เสา คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Security Community) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community) ดังนั้น ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงต้องบูรณาการอีก ๒ เสา ด้วย

สร้าง Roadmap to AEC

ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศที่เริ่มต้นในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อมทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคแรงงาน ภาคบริการ รวมทั้งกฎระเบียบและข้อบังคับการค้าการลงทุน และมาตรฐานสินค้า เพื่อเตรียมพร้อมต่อความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศสูงสุด

ขณะที่ภาครัฐทำหน้าที่วาง Roadmap ของประเทศ หน่วยงาน กรม กอง ต่าง ๆ ก็เข้ารับ และเตรียมความพร้อม Roadmap ของหน่วยงานตน เพื่อเดินเข้าสู่สู่ทางเดียวกัน สำหรับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมซึ่งมีพันธกิจในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสมรรถนะขีดความสามารถของอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ได้จัดทำ **โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)** ขึ้น โดยมีการคาดการณ์ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs นั้น จะเป็นส่วนที่ได้รับผลกระทบสูงจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเช่นกัน จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน การปรับตัว และการยกระดับขีดความสามารถของธุรกิจ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในเชิงรับและเชิงรุก

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีความพร้อม สามารถจัดทำแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) ของตนทั้งเชิงรุกและเชิงรับ และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

การดำเนินงานโครงการฯ มีรายละเอียดดังนี้

• **หลักสูตรการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

เป็นหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาโดย บริษัท เอ็มดีค โฮลดิ้ง จำกัด เพื่อนำไปใช้ในการอบรมผู้ประกอบการ เป็นหลักสูตรระยะสั้นที่เน้นให้ผู้ประกอบการที่เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ AEC ผลกระทบต่อกิจการ สามารถประเมินและวิเคราะห์ความพร้อมของกิจการ เพื่อนำไปจัดทำแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) เพื่อเข้าสู่ AEC โดยหัวข้อการบรรยายจะมีการปรับให้เหมาะกับผู้เข้าอบรมในแต่ละสาขาอุตสาหกรรมและแต่ละพื้นที่

• การประเมินศักยภาพและความสามารถของกิจการเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

ในส่วนของการประเมินศักยภาพและความสามารถของกิจการเพื่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นถือเป็นหัวใจสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการได้วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของกิจการของตนเอง และนำไปสู่การจัดทำแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) โดยขั้นตอนในการประเมินศักยภาพธุรกิจแบ่งออกได้เป็น ๕ ขั้นตอน ได้แก่

- ๑) ระบุข้อมูลพื้นฐานและลักษณะธุรกิจ
- ๒) ประเมินศักยภาพของธุรกิจเบื้องต้น
- ๓) ประเมินระดับของกลยุทธ์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอก
- ๔) ประเมินความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๕) เลือกกลยุทธ์เชิงรุกและเชิงรับจาก TOWS Matrix และการจัดทำแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

• การจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการโครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ก่อนที่จะนำหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาไปใช้อบรมและพัฒนาผู้ประกอบการได้มีการจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อชี้แจงแนวทางการดำเนินโครงการฯ การอธิบายให้เข้าใจถึงหลักสูตรและความเชื่อมโยงไปสู่การทำแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) และยังได้มีการทดลองทำ Roadmap เบื้องต้นด้วย

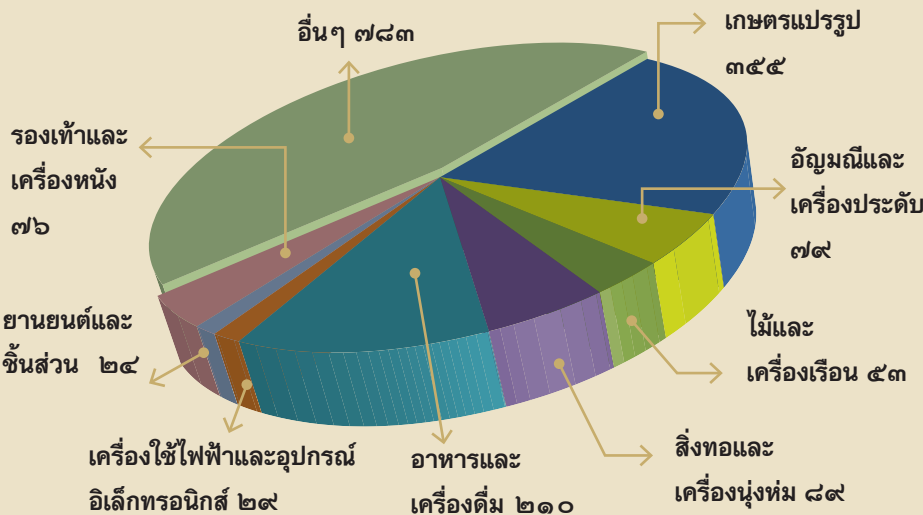
ในส่วนของการจัดกิจกรรมเปิดตัว โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ “SMEs Roadmap: เปิดแนวรุก บุก AEC” ได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๔-๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ ห้องเมจิก ๓ ชั้น ๒ โรงแรม มิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น โดยภายในงานได้รับเกียรติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ม.ร.ว. พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ มาเป็นประธานเปิดงาน และกล่าวปาฐกถาพิเศษด้วย

• การรวบรวมและบันทึกข้อมูลแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ

จากการดำเนินโครงการฯ สามารถรวบรวมแผนที่ธุรกิจ (Roadmap) จากหน่วยร่วมที่จัดกิจกรรมและนำมาประมวลผลด้านศักยภาพในการแข่งขันและยุทธศาสตร์เพื่อการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมรายสาขาจำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๐๙ ราย ซึ่งเป็นจำนวนข้อมูลที่ใช้ประมวลผลแนวทางการเตรียมความพร้อมของภาคอุตสาหกรรมต่อไป

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการวางยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๘ กลุ่ม ประกอบด้วย ๑. เกษตรแปรรูป ๒. อัญมณีและเครื่องประดับ ๓. ไม้และเครื่องเรือน ๔. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ๕. อาหารและเครื่องดื่ม ๖. เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ๗. ยานยนต์และชิ้นส่วน และ ๘. รองเท้าและเครื่องหนัง

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถแสดงเป็นแผนภูมิวงกลมได้ ดังนี้

จำนวนข้อมูลในแต่ละอุตสาหกรรม

- เกษตรแปรรูป
- อัญมณีและเครื่องประดับ
- ไม้และเครื่องเรือน
- สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- อาหารและเครื่องดื่ม
- เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- ยานยนต์และชิ้นส่วน
- รองเท้าและเครื่องหนัง
- อื่นๆ

• การประมวลผลการรวบรวมข้อมูลแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจของผู้ประกอบการ

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวกเชิงลบ กลยุทธ์เชิงรุกเชิงรับ และแนวทางจัดทำนโยบายการส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอุตสาหกรรมรายสาขาได้ ดังนี้

กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป	
ผลกระทบเชิงบวก - ตลาด ผู้บริโภคและแหล่งวัตถุดิบที่มีขนาดใหญ่ขึ้น - การผลิต วัตถุดิบ ต้นทุนการผลิต มาตรฐานการผลิต และแรงงาน - การลงทุนและทรัพยากรบุคคล	ผลกระทบเชิงลบ - มีคู่แข่งเพิ่มขึ้น - แรงงานที่มีอยู่อาจนำเทคนิคไปพัฒนาการผลิตในประเทศตนเองที่มีทรัพยากรมากกว่าและต้นทุนต่ำ - ต้นทุนแรงงานในประเทศสูงขึ้น - ภาษาและการสื่อสารเป็นอุปสรรค
กลยุทธ์เชิงรุก - ขยายตลาดการค้า - ขยายฐานการผลิต	กลยุทธ์เชิงรับ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
นโยบายการส่งเสริม - ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อร่วมทุนขยายฐานการผลิตในประเทศ AEC พร้อมสนับสนุนเชิงนโยบายและแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนแข่งขันได้กับคู่แข่งในระดับโลก ตัวอย่างเช่น Food Valley ในเนเธอร์แลนด์ หรือ Food City ในเกาหลี เป็นต้น - พัฒนาทักษะการบริหารจัดการธุรกิจ ส่งเสริมการบริหารคน สร้างศักยภาพเชิงธุรกิจในการแข่งขันระดับภูมิภาค - ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์และนวัตกรรมการผลิตของผู้ประกอบการ - ส่งเสริมจิตสำนึกเรื่องคุณภาพมากกว่าช่วยในการลดต้นทุน ดังเช่น ญี่ปุ่น	

กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	
ผลกระทบเชิงบวก - มีแหล่งวัตถุดิบเพิ่มจากประเทศเพื่อนบ้าน - มีแรงงานเพิ่ม - มีตลาดที่หลากหลายเพิ่มขึ้น - สิทธิทางภาษีเพื่อการส่งออกในประเทศ CLMV	ผลกระทบเชิงลบ - การเคลื่อนย้ายแรงงาน เนื่องจากต้นทุนแรงงานและค่าครองชีพที่แตกต่างในกลุ่ม AEC - การลงทุนจากต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ที่มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการตลาดที่เข้มแข็งกว่า - สินค้าต้นทุนต่ำจากจีนเข้ามาแย่งตลาด

กลยุทธ์เชิงรุก - พัฒนาการออกแบบ สร้างเอกลักษณ์ - สร้างตราสินค้า ขยายฐานการจัดจำหน่าย	กลยุทธ์เชิงรับ - นำเทคโนโลยีการออกแบบ การผลิต และการนำเสนอผลิตภัณฑ์มาใช้มากขึ้น - พัฒนาทักษะในการสื่อสารทางการค้า
นโยบายการส่งเสริม - พัฒนาการออกแบบ - ส่งเสริมกิจกรรมการตลาดเชิงนโยบายและติดตามประเมินผล - สนับสนุนการนำเทคโนโลยีการออกแบบ การผลิต และการนำเสนอขั้นสูงมาใช้ - ประสานรัฐรวมกลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยสร้างเรื่องราวของอัตลักษณ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ในระดับสากล - จัดนโยบายภาษีที่เป็นอุปสรรคในการแข่งขันเสรี	

กลุ่มอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน

ผลกระทบเชิงบวก - แหล่งวัตถุดิบ ผู้ประกอบการสามารถนำเข้าวัตถุดิบราคาเหมาะสมเข้ามาจากต่างประเทศได้ - ฐานการผลิต การผลิตในประเทศไทยมีมาตรฐานคุณภาพระดับโลก - ตลาดสินค้าและลูกค้า จะเกิดความร่วมมือในการนำสินค้าคุณภาพสูงเข้าไปใช้ใน AEC	ผลกระทบเชิงลบ - การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ราคาถูกจากจีนและเวียดนามเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย - พม่าและลาวปลูกไม้ยางพาราได้ ทำให้เกิดคู่แข่งทั้งไม้ยางพาราและไม้ยางพารา - แรงงานต่างด้าวสามารถนำทักษะในการผลิตไปพัฒนาในประเทศของตนเองได้ง่าย เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี
กลยุทธ์เชิงรุก พัฒนาการจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงกับประเทศในอาเซียนในการรับงานและแบ่งงานเพื่อเป็นอุตสาหกรรมที่ครบวงจรในตลาดโลก	กลยุทธ์เชิงรับ - การตลาดและการสร้างตราสินค้า - การวิจัยพัฒนาและลงทุนด้านการออกแบบ - การรวมกันเป็นกลุ่มจากต้นน้ำถึงปลายน้ำเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่ม

นโยบายการส่งเสริม - พัฒนาโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์กลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ใน AEC เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่ม (Create Value Added) - สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อรับงานจากประเทศอื่นนอกอาเซียน - สนับสนุนแหล่งเงินทุน เพื่อลงทุนนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ - ส่งเสริมการออกแบบและตราสินค้าเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่ม - สนับสนุนการขยายฐานการผลิตไปใกล้แหล่งทรัพยากรหรือลูกค้า	
--	--

กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ผลกระทบเชิงบวก

- ความเข้มแข็งในระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) มีความได้เปรียบ
- ความสามารถในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ความพร้อมในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน
- ความพร้อมของอุตสาหกรรมสนับสนุน เช่น ฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่ง

กลยุทธ์เชิงรุก

- ขยายระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์จากระดับประเทศให้เป็นระดับ AEC
- พัฒนาเทคนิคการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- สร้างนักออกแบบ

ผลกระทบเชิงลบ

- ต้นทุนการผลิตในกลุ่มประเทศ AEC มีความแตกต่างกัน
- นักลงทุนนอก AEC จะมาลงทุนใน AEC ที่มีต้นทุนต่ำกว่า
- ความเข้าใจในการเคลื่อนย้ายการลงทุนไปต่างประเทศ
- ภาษาและการสื่อสารเป็นอุปสรรค
- ในหลายประเทศมีข้อกำหนดในกระบวนการผลิตที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวด

กลยุทธ์เชิงรับ

- นวัตกรรมระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอให้มีต้นทุนการผลิตและส่งมอบลดลง ๑๕%
- พัฒนาการออกแบบด้วยเทคโนโลยีและเป็นมิตรกับผู้บริโภค
- สร้างความน่าเชื่อถือในด้านคุณภาพการผลิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

นโยบายการส่งเสริม

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มกันสร้างอุตสาหกรรมสิ่งทอสีเขียว เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- นำระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์เข้ามาลดต้นทุนอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- สร้างจุดกระจายสินค้าใน AEC
- พัฒนาระบบการบริหารจัดการโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์กลางให้กับผู้ประกอบการรายย่อยเชื่อมโยงกับรายใหญ่
- สนับสนุนการลงทุนด้านการออกแบบและสร้างนักออกแบบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ผลกระทบเชิงบวก

- การขยายการลงทุนในประเทศที่มีต้นทุนทรัพยากรบุคคลต่ำกว่า
- วัตถุดิบบางอย่างมีต้นทุนต่ำลง

ผลกระทบเชิงลบ

- หลายประเทศใน AEC ได้เปรียบด้านต้นทุน
- มาตรฐานการผลิตและมาตรฐานผลิตภัณฑ์
- ด้านโลจิสติกส์ยังเสียเปรียบ
- การเคลื่อนย้ายแรงงานด้านวิศวกรรม

กลยุทธ์เชิงรุก

- การพัฒนาแนวความคิดเชิงกลยุทธ์ในการขยายฐานการผลิตแบบเครือข่าย
- จัดทำเครื่องหมายรับรองอาเซียน (AEC Conformity Mark) และสร้างการรับรู้ร่วมกันใน AEC
- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าไทยใน AEC

กลยุทธ์เชิงรับ

- จัดทำข้อมูลเชิงลึกตามมาตรฐาน ISIC ให้กับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อใช้เป็นฐานการเปรียบเทียบ
- ปรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นสากลให้กับผู้ประกอบการรายย่อย
- การป้องกันสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานเข้าประเทศ
- การพัฒนาแรงงานฝีมือ

นโยบายการส่งเสริม

- ป้องกันสินค้าไม่ได้มาตรฐานเข้ามาในประเทศ
- ผลิตบุคลากรด้านเทคนิคและวิศวกรรมให้ตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรม
- สนับสนุนการลงทุนขยายฐานการผลิตในต่างประเทศ
- ยกกระดับมาตรฐานแบรนด์ไทยในต่างประเทศ
- ส่งเสริมการบริหารโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับผู้บริโภค

กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน

ผลกระทบเชิงบวก

- ไทยมีมาตรฐานการผลิตที่เชื่อถือได้จากอุตสาหกรรมต้นน้ำถึงปลายน้ำ
- การเปิดเสรีจะมีผลให้ประเทศอื่น ๆ มาลงทุนมากขึ้น

ผลกระทบเชิงลบ

- ต้นทุนสูงจากการผลิตไม่ถึงจุดคุ้มทุน
- การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือซึ่งขาดแคลนอยู่แล้ว
- ความจำกัดและต้นทุนของแหล่งทุนในประเทศ
- การแข่งขันจากจีน
- ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนขาดการสร้างตราสินค้าหรือภาพลักษณ์องค์กร

กลยุทธ์เชิงรุก

- ขยายตลาดชิ้นส่วนทดแทน
- ขยายฐานการผลิต
- พัฒนานวัตกรรมให้มีความหลากหลาย
- นำเทคโนโลยีมาใช้ในการออกแบบและผลิต

กลยุทธ์เชิงรับ

- ปรับระบบการผลิตแบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุน
- ปรับระบบการพัฒนาฝีมือแรงงาน และค่าตอบแทนให้แข่งขันได้

นโยบายการส่งเสริม

- ผลักดันนโยบายรถยนต์แห่งชาติ
- สนับสนุนผู้ประกอบการไทยในการสร้างผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย
- สนับสนุนการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านโดย BOI เพื่อพัฒนาตลาด REM ก่อน
- ผลักดันมาตรฐานกลางสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์
- ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ
- สร้างฐานข้อมูลการตลาดที่ทันสมัย และใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้รวดเร็ว

กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้าและเครื่องหนัง	
ผลกระทบเชิงบวก ● เพิ่มแหล่งวัตถุดิบในการผลิตจากเพื่อนบ้าน ● โอกาสในการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ● ตลาดมีขนาดใหญ่ขึ้น ● ฝีมือแรงงานไทยมีทักษะในการผลิตและจัดการงาน	ผลกระทบเชิงลบ ● ระบบการทำงานยังขาดประสิทธิภาพ ● แรงงานขาดแคลน ● สินค้ายังขาดการออกแบบที่เน้นเอกลักษณ์และจุดขาย ● อุตสาหกรรมต้นน้ำขาดระบบโลจิสติกส์ที่ดี ● ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบ ● ภาษาและการสื่อสารเป็นอุปสรรค
กลยุทธ์เชิงรุก ● ขยายฐานการผลิตสู่ประเทศเพื่อนบ้าน	กลยุทธ์เชิงรับ ● ลดต้นทุนการผลิต ● สร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์มากขึ้น ● ใช้กำลังผลิตให้เต็มประสิทธิภาพ ผลิตสินค้าหลายตลาด

นโยบายส่งเสริม

- พัฒนาระบบโซ่อุปทาน (Supply Chain) และโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุน
- สร้างฐานข้อมูลผู้ประกอบการในประเทศเพื่อนบ้าน สร้างปัจจัยเอื้อในการจับมือสร้างคุณค่าเพิ่มในระบบ
- สร้างศักยภาพในด้านต่าง ๆ เช่น คนออกแบบ การลดต้นทุน
- สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม เช่น การพัฒนาหนังแท้ หนังเทียม เพื่อให้ได้ทั้งคุณภาพและความหลากหลาย
- จัดทำมาตรฐานป้องกันสินค้าเลียนแบบ
- ส่งเสริมด้านการตลาด
- เร่งพัฒนานักออกแบบมืออาชีพป้อนตลาดมากขึ้น

กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

ผลกระทบเชิงบวก

- แรงงานภายในประเทศและการเคลื่อนย้ายแรงงาน
- ประเทศไทยมีความได้เปรียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค และเป็นแหล่งผลิตอาหารแปรรูปที่หลากหลาย
- ตลาดสินค้าและลูกค้าที่เพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์เชิงรุก

- ให้ความสำคัญกับการขยายตลาด และขยายฐานการผลิตใน CLMV เน้นการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อกระจายการผลิตและใช้สิทธิทางภาษีในบางประเทศ

ผลกระทบเชิงลบ

- วัตถุดิบ การผลิต ต้นทุนการผลิต และมาตรฐานการผลิตที่หลากหลายอาจทำให้ไทยประสบปัญหา
- การลงทุนผลิตอาหารสำเร็จรูปในกลุ่มประเทศ CLMV จากผู้ประกอบการนอก AEC จะทำให้ไทยมีคู่แข่งมากขึ้น

กลยุทธ์เชิงรับ

- พัฒนานวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มที่เน้นความสะดวกของผู้บริโภคเป็นสำคัญ
- สร้างตราสินค้าและคุณค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต
- ยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ
- พัฒนาระบบคลัสเตอร์อาหารกลุ่มต่าง ๆ เพื่อบริหารต้นทุน

นโยบายส่งเสริม

- กำหนดมาตรการปกป้องผู้ผลิตและตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริมนวัตกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่มเพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
- สร้างมาตรฐานอาหารไทยและการรับรองคุณภาพในตลาดต่างประเทศ
- พัฒนานวัตกรรมบรรจุภัณฑ์เพื่อลดต้นทุนผู้ประกอบการ
- สร้างตราสินค้าเพื่อขยายตลาดและป้องกันสินค้าด้อยคุณภาพ
- พัฒนาผู้ประกอบการอาหารและเครื่องดื่ม SMEs ให้เป็นกลุ่มผู้ประกอบการที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ

Roadmap นี้ เป็นเสมือนแผนที่เบื้องต้นในการพัฒนาอุตสาหกรรม ให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยร่วมต่าง ๆ มีแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน SMEs ได้อย่างถูกต้องทิศทาง อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลา ๒ ปีนับจากนี้ ก่อนเข้าสู่ศักราช AEC ในปี ๒๕๕๘ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการจะร่วมกันนำแผนที่นำทางนี้สู่การเดินทางจริง ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งหากพบปัญหา อุปสรรค หรือเส้นทางลัดใหม่ จะเป็นประโยชน์ในการนำมาสู่การปรับปรุง Roadmap ให้ดียิ่งขึ้นไป

สรุปผลการดำเนินงาน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ๒๕๕๕

ยุทธศาสตร์ที่มีคุณภาพและแน่วแน่จะนำสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ประกอบการ ซึ่งตลอด ๗๑ ปี ในการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และในอีก ๒ ปีข้างหน้า เป็นที่ทราบกันดีว่า ประเทศไทยในฐานะชาติสมาชิกอาเซียนจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งจะเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ เส้นพรมแดนที่กั้นกลางแต่ละประเทศจะเลือนรางลง นักลงทุน แรงงาน ทรัพยากร การผลิต จะโยกย้ายไปมาระหว่างกันได้อย่างเสรี

ผู้ประกอบการต้องพัฒนาและปรับตัวเพื่อให้แข่งขันได้ในทุกสภาพการณ์ และเพื่อเป็นการส่งเสริมสมรรถนะให้กับผู้ประกอบการ ในปี ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมภายใต้ ๔ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่

การสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้

เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่ ๑ นี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย อาทิ กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP) กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster) กิจกรรมการบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (TF) กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (NEC) เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้มุ่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงภายนอก และเมื่อบุคลากรมีความรู้ ความสามารถแล้ว ย่อมนำพาทิศทางการเติบโตและแข่งขันได้ มีความสามารถในการปรับตัวเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

ยุทธศาสตร์ที่

การส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

ปัจจุบันการแข่งขันในอุตสาหกรรมไม่อาจคำนึงถึงแต่ประสิทธิภาพการผลิตที่มีต้นทุนต่ำ หรือผลิตได้เพียงรวดเร็วเท่านั้น หากแต่ต้องคำนึงถึงความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมด้วย กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมปรึกษาแนะนำผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมประยุกต์ใช้งานวิจัยนวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์ และส่งเสริมภูมิปัญญาภูมิภาค เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่น สามารถแข่งขันกับสินค้าจากประเทศอื่น ๆ ได้

ยุทธศาสตร์ที่

การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากปัจจัยหลักที่เป็นพื้นฐานสำคัญ อาทิ เงินทุน เครื่องจักร บุคลากร ความรู้ ระบบการบริหารจัดการที่ดีแล้ว ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุนนับเป็นสิ่งจำเป็นไม่แพ้กัน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้วย เช่น ฐานข้อมูล ห้องสมุดความรู้เฉพาะด้าน คำแนะนำปรึกษาอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนเงินทุนเวียนเพื่อเสริมสภาพคล่อง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่

การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

ในการจะทำหน้าที่ส่งเสริม พัฒนา และให้บริการแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ภายในองค์กรของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองต้องมีการดำเนินงานที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรให้สามารถเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร จึงเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่สำคัญ

ยุทธศาสตร์ที่

การสร้างและพัฒนารุรกิจ
อุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้

หากเปรียบเศรษฐกิจเป็นลมหายใจของประเทศ ภาคอุตสาหกรรมก็อาจเปรียบได้กับการทำงานของระบบเลือดที่เชื่อมโยงกับการทำงานทั้งระบบ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงหมายถึงการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงเวลาที่ประเทศกำลังเปลี่ยนผ่านเข้าสู่เศรษฐกิจและการค้าเสรีตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ซึ่งจะเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมอย่างรอบด้าน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยหน่วยงาน ๑๐ สำนัก ๑๑ ศูนย์ภาค ได้จัดทำโครงการและกิจกรรมจำนวนมากเพื่อส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม อันจะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศก้าวสู่โลกธุรกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน โดยแบ่งการพัฒนาออกเป็น ๓ ด้าน คือ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ และด้านการพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม

การพัฒนาวงการ

กิจกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme: MDICP)

ปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงรุนแรงและรวดเร็ว ทั้งจากข้อตกลงภาคีทางการค้าต่าง ๆ สภาพภูมิอากาศ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้ความต้องการของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตและบริการต้องปรับตัวอยู่เสมอ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย ลดต้นทุนและลดการสูญเสียในกระบวนการผลิต มีการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ มีข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อการตัดสินใจ รวมทั้งมีการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นับตั้งแต่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมตระหนักว่า SMEs จำนวนมากขาดความรู้และความชำนาญในการสร้างระบบการบริหารจัดการจึงได้จัด**กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme: MDICP)** ขึ้น ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ และดำเนินต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน โดยจัดอบรมระบบการบริหารจัดการใน ๘ แผนงานหลัก ได้แก่ ด้านการพัฒนาและปรับปรุงด้านการผลิต/บริการ ด้านการพัฒนาระบบบัญชีสากล บัญชีต้นทุน และการบริหารจัดการด้านการเงิน ด้านการตลาดและการบริหารการขาย ด้านระบบมาตรฐาน ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านบุคลากรและพัฒนาองค์กร ด้านการจัดการความรู้ และด้านการจัดการโซ่อุปทาน ซึ่งผู้ประกอบการสามารถเลือกดำเนินการได้สูงสุดไม่เกิน ๓ แผนงาน

โดยในการดำเนินกิจกรรมนั้น ได้จัดอบรมวิสาหกิจทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค และคัดสรรวิสาหกิจที่มีความหลากหลาย ครอบคลุมอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ของประเทศ อาทิ เกษตรแปรรูป เซรามิก เครื่องเรือน ยานยนต์ เหล็กและเหล็กกล้า พลาสติก ยาและสมุนไพร เป็นต้น ทั้งนี้ ผลจากการเข้าอบรมและดำเนินการตามคำปรึกษาแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการเชื่อมโยงชมกิจการและโรงงานในกลุ่มผู้อบรม จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาองค์กรอย่างเห็นผลได้ชัดเจน สำหรับปี ๒๕๕๕ การดำเนินกิจกรรมปรากฏผล ดังนี้

ผลการดำเนินงาน

	ผลผลิต (ราย)	ลดต้นทุน การผลิต (ล้านบาท)	ลดการ สูญเสีย (ล้านบาท)	มูลค่ายอด ขายเพิ่มขึ้น (ล้านบาท)	มูลค่า การลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน เพิ่มขึ้น	ประสิทธิภาพ การผลิตเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
MDICP	๓๖	๙๒.๖๑	๑๐๒.๕๕	๓๖๘๓.๔๐	๖๕๒.๖๖	๕๗๒	๑๘๐.๕๕
MDICP ภูมิภาค	๓๙	ร้อยละ ๗.๗	ร้อยละ ๖.๕	ร้อยละ ๑๐.๘	๕๕.๐๕	๑๑๘	๕.๖

กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)

เมื่อการค้าเสรีอาเซียนมีผลในปี ๒๕๕๘ ตามข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC การรวมกลุ่มอุตสาหกรรม หรือ คลัสเตอร์ (Cluster) ทั้งในแนวตั้งและแนวนอนจะเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศได้เป็นอย่างดี

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบ ได้เริ่มดำเนินการ **กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม** มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงปัจจุบัน มีผลการพัฒนากลุ่มมาแล้ว ๕๔ กลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับในปี ๒๕๕๕ เป้าหมายดำเนินการ ๒๓ กลุ่ม จำนวน ๔๖๐ วิสาหกิจ เป็นกลุ่มพัฒนาต่อเนื่องจำนวน ๒๑ กลุ่ม เป็นกลุ่มใหม่จำนวน ๒ กลุ่ม สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรมในฐานะเป็นหน่วยบริหารกลางร่วมกับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑-๑๑ และร่วมกับหน่วยงานที่ปรึกษาจากสถาบันการศึกษา องค์กรอิสระ และสมาคมต่าง ๆ และร่วมกันพัฒนาเพื่อรวมกลุ่มอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ

ทั้งนี้ได้มีการศึกษา วิเคราะห์ และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ ทั้งในเชิงปริมาณ (จำนวน ๒๓ กลุ่ม ๔๖๐ วิสาหกิจ) และเชิงคุณภาพ (มียอดขายเพิ่มขึ้น ๑๔ กลุ่ม ส่งออกเพิ่มขึ้น ๕ กลุ่ม พัฒนานวัตกรรม ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านกระบวนการ และรูปแบบการบริการได้ ๒๒ กลุ่ม เกิดการจ้างงาน เฉลี่ย ๕-๙ คนต่อวิสาหกิจ) เพื่อนำผลจากการวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมาเสนอแนะ นอกจากนี้ ยังให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของสมาชิกคลัสเตอร์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ และได้สนับสนุนให้มีการทดลองตลาดโดยการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าในต่างประเทศ และมีการเจรจาธุรกิจ ซึ่งมีผลการดำเนินงานในปี ๒๕๕๕ ดังนี้

ผลการดำเนินงาน

รายการ	ผลลัพธ์
พาผู้ประกอบการออกบูธและเจรจาธุรกิจในงาน BioFach ที่เยอรมนี	ได้คู่ค้าจำนวน ๔ ราย
พาผู้ประกอบการไปออกบูธและเจรจาธุรกิจในงาน Fine Food ที่ออสเตรเลีย	ได้คู่ค้าจำนวน ๕ ราย
พาผู้ประกอบการจำนวน ๓ ราย ไปออกบูธและเจรจาธุรกิจที่เมืองหนานหนิง สาธารณรัฐประชาชนจีน	เจรจาซื้อขายจำนวน ๖ ราย
พาผู้ประกอบการไปเจรจาธุรกิจ ณ เมืองย่างกุ้ง สหภาพพม่า	เจรจาซื้อขายจำนวน ๙๖ ราย (และมีการเจรจาต่อเนื่อง ๗๕ ราย)

กิจกรรมบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund: CF)

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ส่วนใหญ่มักประสบปัญหาผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากไม่มีเวลาเพียงพอ ขาดบุคลากร ขาดงบประมาณ หรือบางครั้งไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา การจัดหาที่ปรึกษาจากภายนอกองค์กรมาให้ความช่วยเหลือจึงเป็นโอกาสในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการของ SMEs

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนิน**กิจกรรมบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund: CF)** โดยสมทบค่าใช้จ่ายในการจัดจ้างที่ปรึกษาที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อปรับปรุงพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น การผลิต การบริหารจัดการ การตลาด การเงินและบัญชี และการบริหารทรัพยากรบุคคล ดำเนินการแก้ปัญหาให้กับสถานประกอบการ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพ SMEs ของไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันทั้งตลาดในและต่างประเทศ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็น SMEs ที่มีทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน ๒๐๐ ล้านบาท หรือการจ้างงานไม่เกิน ๒๐๐ คน

สำหรับการดำเนินกิจกรรมในปี ๒๕๕๕ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมจำนวน ๒๑๗ กิจการ โดยมีอุตสาหกรรมอาหาร/อาหารสัตว์/เกษตรแปรรูป มากที่สุด ร้อยละ ๓๒.๒๗ รองลงมาคือภาคการค้า ร้อยละ ๗.๙๓ อุตสาหกรรมพลาสติก ร้อยละ ๖.๙๑ ภาคบริการ ร้อยละ ๕.๙๙ และอุตสาหกรรมยาและผลิตภัณฑ์ ร้อยละ ๕.๐๗

ผลการดำเนินงาน

รายการ	ผลลัพธ์
ผลผลิต	๒๑๗ โครงการ
สามารถลดต้นทุนการผลิต	๒๑,๙๘๘,๕๕๒ บาท
ลดการสูญเสีย	๔,๕๘๙,๐๖๗ บาท
ยอดขายเพิ่มขึ้น	๒,๐๐๑,๔๘๙,๗๗๓ บาท
ยอดการลงทุน	๒๗,๔๑๐,๐๐๐ บาท
เกิดการจ้างงาน ๑๙๔ คน คิดเป็นมูลค่า	๒,๒๑๕,๐๐๐ บาท
รวมมูลค่าผลิตภาพที่เพิ่มขึ้น	๒,๐๕๗,๖๙๒,๓๙๒ บาท

กิจกรรมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (ECIT)

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้กับภาคอุตสาหกรรมได้ ทั้งในส่วนงานสำนักงาน งานโรงงาน หรือด้านการตลาดและการขาย ตลอดจนบริการหลังการขาย ทว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกิจการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงจัด**กิจกรรมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ** หรือ ECIT เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้ SMEs พัฒนาบุคลากรด้านไอที และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบซอฟต์แวร์ผ่าน Cloud Computing รวมถึงส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์จาก e-Marketplace เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการตลาด และใช้ระบบไอทีแบบ Green IT (Dead Stock Management) เพื่อเป็นเครื่องมือในการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยในปี ๒๕๕๕ มีจำนวน SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาใช้ระบบไอทีกว่า ๑,๓๕๐ โครงการ ในขณะที่บุคลากร SMEs ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านไอทีมีจำนวน ๔๒๐ คน ซึ่งสูงกว่าจำนวนที่ตั้งไว้ ๓๖๐ คน

ผลการดำเนินงาน

	การใช้ Cloud Computing	ระบบ e-Marketplace	ระบบ e-Marketplace
จำนวนกิจการ	๑๕๐ โครงการ	๑,๑๕๐ โครงการ	๕๐ โครงการ
ประโยชน์ที่จะได้	สามารถลดต้นทุนไม่น้อยกว่า ๔๐๐,๐๐๐ บาท ต่อกิจการ	สามารถเพิ่มยอดขายไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท ต่อกิจการ	สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อกิจการ

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียวในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

การขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมของโลกมีแนวโน้มถูกทำลายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีความต้องการใช้ทรัพยากร พลังงาน เทคโนโลยี เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิต ทำให้เกิดมลพิษจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงขึ้น

สำหรับประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ และยุทธศาสตร์ที่ ๙ ว่าด้วยการพัฒนาการผลิตภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรตลอดจนภาคอุตสาหกรรม ในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การปรับระบบการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗) กำหนดยุทธศาสตร์มุ่งเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) และจัดทำโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) แก่โรงงานอุตสาหกรรมทั่วประเทศ โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัด**กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียวในอุตสาหกรรมเป้าหมาย** เป็นการนำแนวคิดใช้เทคโนโลยีสะอาดและเทคโนโลยีสีเขียว (Clean and Green Technology) เป็นแนวทางให้คำปรึกษาแนะนำ ส่งเสริมและสนับสนุนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตให้มีความรู้ความสามารถในการนำวิธีการ กระบวนการ เทคโนโลยีการผลิตไปประยุกต์ใช้ได้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ลดของเสียในกระบวนการผลิต และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำของเสียจากกระบวนการผลิตกลับมาใช้ใหม่ (Reduce, Reuse and Recycle) ได้ ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ทั้งนี้ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย SMEs ใน ๑๔ สาขาอุตสาหกรรม จำนวน ๕๐ กิจการ ได้แก่อุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ฯลฯ

ผลการดำเนินงาน

รายการ	ผลผลิต (Outputs)	ผลลัพธ์ (Outcomes)
SMEs ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา	๕๐ กิจการ	
SMEs มีความพึงพอใจต่อการได้รับบริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
ลดต้นทุนในกระบวนการที่ปรับปรุง		ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒
ลดของเสียในกระบวนการที่ปรับปรุง		ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒
ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์		ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

กิจกรรมการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการพลังงานสำหรับอุตสาหกรรม รุ่นที่ ๑๐ (Total Energy Management: TEM ๑๐)

การอนุรักษ์พลังงานของชาตินับเป็นสิ่งที่ภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสำคัญ พร้อมทั้งดำเนินการตามนโยบายที่ได้กำหนดเป็นกติกายาวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การจัดการพลังงาน นอกจากประโยชน์ในเชิงการใช้ทรัพยากรพลังงานอย่างระมัดระวังและมีประสิทธิภาพแล้ว ประโยชน์ที่เกิดขึ้นควบคู่คือ การลดต้นทุนการผลิตขององค์กรให้ต่ำลง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดกิจกรรมการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม รุ่นที่ ๑๐ (Total Energy Management: TEM ๑๐) เพื่อสานต่อความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนให้เห็นความสำคัญของการประหยัดพลังงานนี้ เป็นแนวความคิดที่เกิดจากการศึกษาและวิจัยกิจการที่ได้มีการดำเนินการทางด้านพลังงาน ซึ่งประสบความสำเร็จในอดีต เพื่อหาแนวทางพัฒนาให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวาง โดยการผสมผสานแนวความคิดทางการบริหารจัดการ ซึ่งมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เช่น Total Quality Control, Concurrent Engineering และ Value Engineering และสรุปเป็นแนวทางที่ผู้ประกอบการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงงานได้ ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดปริมาณของเสียในการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวางเป้าหมายการดำเนินงานผลิตรวมไว้ที่ ๑๐๐ ราย ซึ่งต้องลดปริมาณการใช้พลังงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ และลดต้นทุนการผลิตลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ หรือลดปริมาณของเสียในกระบวนการผลิตลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑

ผลการดำเนินงาน

TEM ๑๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ	ลดปริมาณการใช้พลังงาน	ลดต้นทุนการผลิต	ปริมาณของเสียที่ลดลง
ตัวชี้วัด	ไม่น้อยกว่า ๙๙ ราย	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑
ผลลัพธ์	๑๐๐ ราย	มากกว่าร้อยละ ๑๐ คิดเป็นเงิน ๑๒๐ ล้านบาท (เฉลี่ย ๑.๒ ล้านบาท/ราย)		

กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมุสลิม

เป้าหมายในการพัฒนาวิสาหกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมนั้น มุ่งส่งเสริมในวิสาหกิจและผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ครอบคลุมตลาดและสามารถสร้างมูลค่าได้มากที่สุด **กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายมุสลิม** ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่แสดงถึงการส่งเสริมที่หลากหลาย ทั้งนี้ เครื่องแต่งกายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจ และจัดว่าตลาดมีขนาดใหญ่ เนื่องจากประชากรมุสลิมทั่วโลกนั้นมีจำนวนถึง ๑ ใน ๖ ของจำนวนประชากรทั่วโลก

เพื่อให้กิจกรรมมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเน้นจัดกิจกรรมพัฒนาขึ้นหลัก ๆ ๒ ส่วนด้วยกัน คือ กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร โดยดำเนินการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากรภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม เป็นการบรรยายความรู้พื้นฐานทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และฝึกให้นำทฤษฎีดังกล่าวไปปฏิบัติใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายผลิตบุคลากรในสาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในภาพรวมตลอดปี ๒๕๕๕ จำนวน ๗๐ ราย

นอกจากนั้น ยังจัดกิจกรรมปรึกษาแนะนำ ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการเครื่องนุ่งห่มแฟชั่นมุสลิม เพื่อพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการทั้งด้านการตลาด การผลิตของผู้ประกอบการ ให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ และเป็นการกระตุ้นให้มีการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยมีเป้าหมายผลิตในภาพรวมทั้งปีจำนวน ๕๕ กิจการ

กิจกรรมการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจร

ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน เป็นยุทธศาสตร์ที่ประเทศทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญ เนื่องจากมีผลกระทบต่อประชากรจำนวนมากของประเทศ อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการในการผลิต เพิ่มคุณภาพ อนามัย ฮีตอายุอาหาร และการสร้างแหล่งพลังงานทดแทน

ประเทศไทยเช่นกัน การแปรรูปและพัฒนาผลผลิตจากภาคเกษตรกรรม การประมง และปศุสัตว์ของประเทศให้เป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์เชิงอุตสาหกรรม เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็ง ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานของประเทศ

ด้วยปรัชญาการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอย่างสร้างสรรค์ (Creative Value Economy) การพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งอย่างเป็นระบบ ว่าด้วยความได้เปรียบความสามารถของประเทศ ททรัพยากรและบุคคลภายในชาติ ภายใต้หลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง โดยมุ่งส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพการผลิต บนพื้นฐานกระบวนการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี องค์ความรู้และนวัตกรรมที่เหมาะสมแบบบูรณาการ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ดังนั้น จึงได้จัดทำกิจกรรมเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเกษตรครบวงจร เป็นกลไกผลักดันให้กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ทั้งที่เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านอาหาร (From Farm to Table) และด้านพลังงาน ตลอดจนการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ข้อตกลงความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลการดำเนินงาน

ผลลัพธ์	จำนวน สถานประกอบการ	มูลค่า (บาท)
ลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย	๓	๕๖๐,๖๐๐๐
ลดการสูญเสีย	๕	๑๔,๐๕๐,๐๐๐๐
มูลค่าขายเพิ่มขึ้นจากเดิม	๕	๑๕๑,๕๐๐,๐๐๐

กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปครบวงจร (National Food Valley)

มีการคาดการณ์ว่าประชากรโลกจะมีความต้องการบริโภคอาหารเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ ๑๕๐ ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ดังนั้น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจึงมีความสำคัญ และเป็นโอกาสของประเทศไทยในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

สถิติปี ๒๕๕๔ อาหารแปรรูปของไทยมีมูลค่าการส่งออกกว่า ๗ แสนล้านบาท และมีแนวโน้มการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าจะมีมูลค่าการส่งออกถึง ๑ ล้านล้านบาท ภายในปี ๒๕๕๖ จะทำให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ทว่า จากการสำรวจพบว่า ประสิทธิภาพและผลิตภาพ (Productivity) ในการแปรรูปอาหารยังอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก และหน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถบูรณาการความร่วมมือเพื่อพัฒนาห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงดำเนินกิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปครบวงจร หรือโครงการหุบเขาอาหาร (National Food Valley) ด้วยวิสัยทัศน์ที่ต้องการเห็นกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารมีการพัฒนาในลักษณะคลัสเตอร์ที่เข้มแข็ง และเน้นการพัฒนาอาหารเพื่อสุขภาพตลอดจนเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการผลิต อีกทั้งมีหน่วยงานรัฐและสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่ทำการวิจัยผลิตภัณฑ์อาหาร หากสามารถประยุกต์แนวคิด “หุบเขาอาหาร” หรือ National Food Valley มาใช้ในประเทศ โดยกำหนดพื้นที่ซึ่งมีความพร้อมเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปอย่างเป็นระบบ และเชิญชวนองค์กรธุรกิจเข้ามาลงทุนและมีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีนวัตกรรม โดยการสนับสนุนงบวิจัยและสิ่งอำนวยความสะดวกจากภาครัฐ ก็จะแก้ไขปัญหาภาคเกษตรได้ อีกทั้งยังเพิ่มคุณค่าแก่ผลิตภัณฑ์อาหารของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักกันทั่วโลกไม่เฉพาะแค่การเป็น “ครัวของโลก” เท่านั้น

ผลการดำเนินงาน

รูปแบบผู้เข้าร่วมโครงการ	เป้าหมายที่วางไว้	ผลลัพธ์
รายการกิจการที่เข้าร่วมโครงการ (กิจการ)	๔๐	๔๑
บุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ (คน)	๔๐๐	๔๒๘

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ในอุตสาหกรรมสนับสนุน

การประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากเงินทุนในการประกอบการเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นไม่มีอุปสรรคแล้ว การพัฒนาบุคลากรให้สามารถเรียนรู้เทคโนโลยีการบริหารจัดการและวิธีการต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงระบบการทำงานนั้นมีความจำเป็น สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพส.กสอ.) ได้พัฒนาบุคลากรของสำนักฯ ให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่างโลหะการ เช่น การหล่อโลหะ การเชื่อมและซ่อมบำรุง การชุบเคลือบผิวโลหะ การทำต้นแบบเครื่องจักรและการออกแบบเครื่องจักร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ความสามารถเฉพาะทางนี้ ไปดำเนินกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาต่อยอดของอุตสาหกรรมสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ต่อไป ทั้งนี้ในปี ๒๕๕๕ สามารถดำเนินการให้คำแนะนำปรึกษาเชิงลึกแก่ผู้ประกอบการได้จำนวน ๘๐ ราย

กิจกรรมพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Retrofit)

ปัจจุบัน ทุกประเทศให้ความสำคัญกับการเร่งรัดและปรับปรุงด้านการผลิต การพัฒนา และยกระดับมาตรฐานทางด้านเทคโนโลยี เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งในการครอบครองตลาดในระบบการค้าเสรี ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการเร่งรัดและการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการแข่งขันจากประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ๆ เช่น จีน เวียดนาม อินเดีย และมาเลเซีย เป็นต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่อุตสาหกรรมการผลิตของไทยจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงให้ทัดเทียม หรือล้ำหน้าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ ๆ เหล่านั้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนินการกิจกรรมพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Retrofit) โดยจัดจ้างที่ปรึกษาเข้าไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการวิสาหกิจแต่ละแห่งไม่น้อยกว่า ๑๒ คน/วัน ในด้านต่าง ๆ เช่น สํารวจสภาพทั่วไปขั้นต้น (Pre-Audit) ประเมินผลความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของการพัฒนาประสิทธิภาพเครื่องจักร จัดทำแผนให้คำปรึกษาแนะนำในการฟื้นฟูเครื่องจักรและให้คำแนะนำให้มีการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ถ่ายทอดองค์ความรู้และจัดทำคู่มือทดสอบการทำงานของเครื่องจักรพร้อมปรับปรุงแก้ไข

ผลการดำเนินงานปี ๒๕๕๕ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้ทั้งหมด ๑๕ ราย โดยแบ่งเป็น ศท.๑ เชียงใหม่ จำนวน ๔ ราย ศท.๕ ขอนแก่น ๖ ราย ศท. ๖ นครราชสีมา ๒ ราย กรุงเทพฯ และปริมณฑล ๓ ราย

กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบ LEAN

การแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยกับนานาประเทศ นับวันจะทวีความเข้มข้นและรุนแรงมากขึ้น ทั้งจากภาวะวิกฤตหนี้ยุโรป การฟื้นตัวของเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกา การเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน กลุ่มประเทศภูมิภาควิเศษอเมริกาใต้ รวมถึงการเกิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อีกทั้งแนวโน้มพลังงานราคาสูงขึ้น หรือสภาวะความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในประเทศเอง ทั้งต้นทุนค่าแรงที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด ส่งผลให้เศรษฐกิจ ค่าครองชีพของประเทศฝืดเคือง หากอุตสาหกรรมใดขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัวคงอยู่ได้ลำบากยิ่ง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัด **กิจกรรมการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบ LEAN** ซึ่งเป็นระบบเพิ่มประสิทธิภาพโดยลดความสูญเปล่าในกระบวนการผลิต จะช่วยฝึกบุคลากรภายในองค์กรให้สามารถทำการปรับปรุงเพื่อลดความสูญเปล่าอย่างเป็นระบบและมีตรรกะ อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์กรของตนเองและนำไปสู่การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อทำให้ลูกค้าได้สินค้าที่รวดเร็ว คุณภาพดีด้วยต้นทุนการผลิตที่แข่งขันได้

ผลการดำเนินงานปี ๒๕๕๕ มีวิสาหกิจที่เข้าร่วมกิจกรรม LEAN ๑๐๕ วิสาหกิจ ซึ่งในแต่ละวิสาหกิจสามารถจัดตั้งทีมงาน LEAN ได้ไม่น้อยกว่า ๒ ทีม รวมถึงมีค่าเฉลี่ยโดยรวมของการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และการลดของเสียที่เกิดขึ้นได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ คิดเป็นต้นทุนการผลิตที่ลดลงจากปี ๒๕๕๔ เป็นเงิน ๕๙๓ ล้านบาท

กิจกรรมพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรม (TOPOTOP)

ประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งอย่างแท้จริง มักมีวิสาหกิจชุมชนอันเข้มแข็งเป็นฐานราก วิสาหกิจที่เข้มแข็งช่วยให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ช่วยลดปัญหาความยากจนให้กับราษฎรในชนบทเป็นจำนวนมาก และยังช่วยลดปัญหาการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทมาสู่เมืองใหญ่ด้วย

กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรม ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพ การดำเนินธุรกิจ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ และกระบวนการผลิต การตลาด การบัญชี การรวมกลุ่ม และเชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ให้วิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งยั่งยืน โดยดำเนินงานในลักษณะการให้คำปรึกษาแนะนำและการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในกิจกรรมที่เป็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยการคัดเลือกวิสาหกิจชุมชนภาคอุตสาหกรรมที่มีความเหมาะสม ที่ได้จากการสำรวจข้อมูลและวิเคราะห์ศักยภาพของวิสาหกิจชุมชนเพื่อหาสาเหตุของปัญหามาจัดทำแผนการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมายคือวิสาหกิจชุมชนในภาคอุตสาหกรรมที่มีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชุมชนจำหน่ายทั่วประเทศ และมีความสนใจและ ตั้งใจเข้ารับการพัฒนาในโครงการต่อเนื่องอื่น ๆ ในระดับสูงขึ้น เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนสู่ SMEs เป็นต้น โดย วิสาหกิจชุมชนที่เข้าร่วมโครงการในปี ๒๕๕๕ มีจำนวน ๒๔๐ กลุ่ม เท่ากับที่ตั้งเป้าหมายไว้

ด้านการพัฒนาผู้ประกอบการ

โครงการเตรียมความพร้อมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เพื่อ สร้างตลาดและฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือ ตลอดจนปัจจัยการผลิตต่าง ๆ อย่างเสรีมากขึ้น เสมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน ปราศจากอุปสรรคในด้านภาษีและมาตรการที่มีไข่มกาศี มีการสร้างมาตรฐานของ สินค้าและกฎเกณฑ์ กฎระเบียบต่าง ๆ ร่วมกัน ไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องเตรียมพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงนี้ ซึ่ง จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต้องเตรียมพร้อม ปรับตัว และยกระดับขีดความสามารถ ของธุรกิจ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันในตลาดสากลได้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำ**โครงการเตรียม ความพร้อมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)** เพื่อให้ SMEs ตระหนักและเข้าใจถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเข้าสู่ AEC พร้อมทั้งสามารถจัดทำแผนการเตรียมความพร้อมของธุรกิจ (Roadmap) ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ และสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ โดย ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตั้งเป้าหมายการฝึกอบรมไว้ ๘,๐๐๐ คน สามารถดำเนินการได้ทั้งสิ้น ๘,๐๙๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐๑.๒๓ ของเป้าหมายที่กำหนด แบ่งเป็นผลผลิตของส่วนกลางจำนวน ๓,๐๕๗ คน และผลผลิตของส่วนภูมิภาคจำนวน ๕,๐๔๑ คน

กิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความก้าวหน้าขึ้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะด้านการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ เพราะเมื่อผู้ประกอบการมีความพร้อม จะเป็นปัจจัยเร่งที่สำคัญและก่อให้เกิดการลงทุน เกิดการจ้างงาน การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ทำให้มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงและรวดเร็วยิ่งขึ้น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาผู้ประกอบการได้ทำการศึกษาและพัฒนาการดำเนินงานในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้เป็นกำลังสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยได้พัฒนาหลักสูตรและวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการบริหารจัดการธุรกิจ ยกระดับความสามารถในการแข่งขัน มีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ร่วมงานแสดงสินค้า จับคู่เจรจาธุรกิจ ปรึกษาแนะนำ โดยมีหลักสูตรต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปทั้งระยะสั้น ระยะยาว เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย โดยในปี ๒๕๕๕ สามารถพัฒนาผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ ได้ ดังนี้

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมดำเนินงาน	ผลผลิต (ราย)	ผลลัพธ์
๑. ด้านการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการและการบริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น สามารถบริหารธุรกิจได้อย่างเป็นระบบ และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล		
๑.๑ โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)	๓๐๘	
๑.๒ การฝึกอบรมตามรูปแบบ CEFE (Competency Based Economies through Formation of Enterprise)	๓๕๒	
๑.๓ โครงการกลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจ SMEs	๒๗	
๑.๔ โครงการการบริหารเชิงกลยุทธ์	๙๗	
๑.๕ โครงการพัฒนาการค้าสู่สากล	๓๕	พาผู้ประกอบการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ ณ ประเทศญี่ปุ่น แอฟริกาใต้ และออสเตรเลีย

กิจกรรมดำเนินงาน	ผลผลิต (ราย)	ผลลัพธ์
๒. ด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถเฉพาะด้าน		
๒.๑ ด้านการผลิต วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และเทคโนโลยีเชิงนวัตกรรมการผลิต รวมทั้งเพื่อให้เกิดการลงทุนต่าง ๆ ทำให้ธุรกิจมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ		
๑) โครงการเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (Entrepreneurs Development for Innovative Productivity Programme: EDIPP)	๓๐	เพิ่มอัตราการผลิต ๑๑๖.๔๖ ล้านบาท ลดต้นทุนการผลิต ๑๔๔.๓๑ ล้านบาท มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ๑๒.๒๐ ล้านบาท
๒) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารต้นทุน (Cost Management and Reduction Programme: CORE)	๔๐	จัดทำต้นทุนสินค้าและบริการต้นแบบได้ ๓๒๐ รายการ ลดต้นทุนรวม ๒๔๑.๘๓ ล้านบาท มีการลงทุนเพิ่ม ๓.๖๐ ล้านบาท
๓) โครงการบริหารการผลิตเพื่อลดต้นทุน (Cost Reduction Project: CRP)	๖๐	มีการลงทุนเพิ่ม ๕๐.๘๘ ล้านบาท ลดต้นทุนการผลิต ๑๗๐ ล้านบาท
๒.๒ ด้านการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสู่การผลิต วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถด้านการตลาด มีกลยุทธ์ทางการตลาด การบริหารงานขาย การสร้างตราสินค้าและภาพลักษณ์องค์กร การวางแผนการตลาด รวมทั้งเพื่อให้เกิดการขยายการตลาดไปสู่ต่างประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการตลาดนำไปกำหนดแผนการผลิตต่อไป		
๑) โครงการกลยุทธ์การบริหารการตลาดยุคใหม่	๑๕๐	พาผู้ประกอบการร่วมงานแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ ณ ประเทศออสเตรเลีย มีผู้ประกอบการออสเตรเลียและประเทศต่าง ๆ สนใจร่วมเจรจาธุรกิจ ๓๙ ราย
๒) โครงการสร้างภาพลักษณ์สินค้าและองค์กร	๓๕	เกิดแผนการสร้างตราสินค้าจำนวน ๑๕ แผน
๓) โครงการจัดทำแผนกลยุทธ์การตลาด	๓๕	เกิดแผนกลยุทธ์การตลาดจำนวน ๒๕ แผน พาผู้ประกอบการร่วมงานแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ ณ ประเทศแอฟริกาใต้ มีผู้ประกอบการแอฟริกาใต้มาร่วมเจรจาธุรกิจ ๑๐๓ ราย
๒.๓ ด้านการพัฒนาบุคลากร วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถจัดการและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและองค์กรได้อย่างดี รวมทั้งผู้บริหารในองค์กรมีความเป็นผู้นำ สามารถบริหารจัดการองค์กรในสภาวะการเปลี่ยนแปลงได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ		
๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารทุนมนุษย์ (Human Capital Management for Entrepreneurs Programme: HCME)	๔๖	มีการนำระบบ KPI Alignment ไปประยุกต์ใช้ มีการปรับโครงสร้างองค์กร โครงสร้างบริหารผลตอบแทน ปรับปรุง Job Description พัฒนาแผนการพัฒนาบุคลากร พัฒนาระบบการพัฒนาศักยภาพรายตำแหน่ง ฯลฯ
๒) โครงการพัฒนาสร้างภาวะผู้นำ	๑๘๔	
๒.๔ ด้านการเงิน วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการภาษีของธุรกิจได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ		
๑) โครงการเพิ่มศักยภาพการวางแผนภาษีสำหรับผู้ประกอบการ SMEs	๑๘๓	มีแผนการจัดการภาษี ๘๕ แผน
๓. ด้านการเชื่อมโยงธุรกิจ วัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงสมาชิกที่ผ่านโครงการต่าง ๆ ให้เกิดการรวมตัวเป็นเครือข่าย สมาชิก เกิดการซื้อขาย แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงธุรกิจกัน รวมทั้งการรวมกลุ่มภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)		
๑) โครงการเชื่อมโยงธุรกิจ SMEs	๒๐๙	

กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation: NEC)

การเสริมสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้สามารถเริ่มต้นธุรกิจ ดำเนินธุรกิจให้เติบโตและแข่งขันได้ นับเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ของกระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ให้มีความเข้มแข็ง โดยผ่านระบบการเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้ เช่น ผ่านระบบบ่มเพาะ ระบบฝึกอบรม ระบบพี่เลี้ยงที่ปรึกษาตามสภาพปัญหาและสถานการณ์ (Customize) ตั้งแต่เริ่มต้นกิจการจนถึงระดับที่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมสามารถนำพาวิสาหกิจไปสู่ระดับมาตรฐานสากล

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ที่ จะก้าวเป็นผู้ประกอบการใหม่ให้เป็นผู้ประกอบการเชิงคุณภาพ ด้วยการเตรียมพร้อมทั้งความรู้ในการประกอบการ การบริหารจัดการ ธุรกิจ การพัฒนาแนวคิดในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างและมีมูลค่าสูง การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และใช้ธรรมาภิบาลในการประกอบธุรกิจ

ทั้งนี้นอกจากจะเพื่อผลักดันให้เกิดวิสาหกิจใหม่ และเพิ่มความเข้มแข็งแก่วิสาหกิจขนาดเล็กในช่วงก่อตั้งกิจการ (๓ ปีแรก) ให้ อยู่รอดได้แล้ว ยังเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ “ทายาทธุรกิจ” ในการสืบทอดกิจการให้สามารถรักษาสภาพการจ้างงานและสร้าง โอกาสขยายธุรกิจต่อไปในอนาคตด้วย

นอกจากนี้ ยังได้จัดให้มีการมอบรางวัล “NEC Award” เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ประกอบการใหม่ที่สามารถประกอบธุรกิจ ประสบความสำเร็จ ดำเนินธุรกิจได้อย่างเจริญก้าวหน้าและอยู่ได้อย่างยั่งยืน ในปี ๒๕๕๕ มีผู้ประกอบการได้รับการเสนอชื่อเข้า คัดเลือก จำนวน ๘๑ รายจากทั่วประเทศ มีผู้ผ่านการพิจารณาให้ได้รับรางวัลจำนวน ๑๖ ราย นอกจากนั้น ยังได้จัดกิจกรรมเพื่อเพิ่ม โอกาสทางการตลาดโดยคัดเลือกผู้ประกอบการบางส่วนเข้าร่วมออกงานแสดงสินค้า อาทิ งาน SME Thailand Expo 2012 เป็นต้น

ผลการดำเนินงาน

	ผลผลิต	จัดตั้งธุรกิจใหม่	ขยายธุรกิจเดิม	เงินลงทุน	การจ้างงาน
โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่	๓,๕๓๗ คน	๖๕๘ ราย	๕๐๕ ราย	๑,๓๓๐.๘๗ ล้านบาท	๔,๖๕๐ คน

กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน (Community Industrial Management Efficiency Development: CIMED)

การที่วิสาหกิจชุมชนจะแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาสมดุลทางสังคมได้อย่างยั่งยืนนั้น จะต้องสนับสนุนให้ชุมชนเรียนรู้ถึงแนวทางการจัดการบริหารธุรกิจที่ดี กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในฐานะหน่วยงานที่มุ่งผลักดันขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจชุมชนและศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น จึงมีการกำหนดให้จัดทำมาตรฐานการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.) เพื่อให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ ภายใต้ **กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน (Community Industrial Management Efficiency Development: CIMED)**

หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน (CIMED) ดังกล่าวนี้นับขับเคลื่อนโดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑-๑๑ และสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน จำนวน ๑๘ จังหวัด ปี ๒๕๕๕ มีผลผลิต ๔๕๙ ราย วางเป้าหมายทำให้ผู้ประกอบการมีความรู้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ได้รับความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ เกิดการลดต้นทุนการผลิตจำนวน ๓,๗๐๙,๑๗๓ บาท ลดการสูญเสีย ๑,๕๔๗,๔๔๐ บาท ยอดขายเพิ่มขึ้นหลังรับบริการ ๑๖,๑๔๙,๘๐๗ บาท การลงทุนเพิ่มขึ้น ๑,๕๖๖,๑๓๖ บาท มูลค่าการจ้างงานเพิ่มขึ้น ๙๑,๑๙๖ บาท และค่าเฉลี่ยโดยรวมของผลจากการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ มากกว่าร้อยละ ๘๐

ด้านการพัฒนาบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม

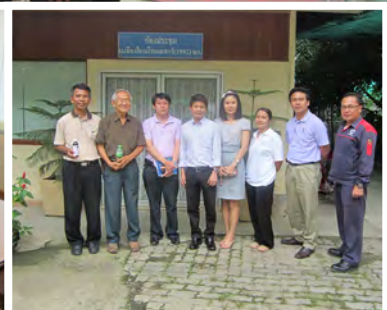
กิจกรรมเงินสมทบเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training Fund: TF)

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม (สพจกสอ.) และศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคทั้ง ๑๑ ศูนย์ภาคได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การพัฒนาทรัพยากรบุคคลจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะคนเป็นผู้บริหาร เป็นผู้ตัดสินใจและเป็นผู้ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เงินทุน เทคโนโลยี ข้อมูล ฯลฯ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงได้จัด**กิจกรรมเงินสมทบเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training**

Fund: TF) ด้วยวิธีการจัดจ้างที่ปรึกษาที่มีวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ ให้ดำเนินการจัดฝึกอบรมทั้งแบบภายในองค์กร (In-House Training) และการจัดฝึกอบรมแบบสาธารณะเพื่อการบริการทั่วไป (Public Training) เพื่อให้ความรู้ทางต่าง ๆ แก่บุคลากรในการแก้ไขปัญหา การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร พร้อมทั้งจะก้าวไปสู่ยุคแห่งการแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยในปี ๒๕๕๕ มีผู้เข้าร่วมโครงการ ๑,๒๗๐ ราย ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้แต่เดิม ๑,๒๐๐ ราย

ผลการดำเนินงาน

รายละเอียด	ผลลัพธ์
ผลผลิต (คน)	๑,๒๗๐
ความพึงพอใจ (%)	๙๒.๑๐
ความรู้เพิ่มขึ้น (%)	๙๒.๕๕

กิจกรรมผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader in SMEs)

ระบบโซ่อุปทาน เป็นระบบการบริหารจัดการธุรกิจที่สำคัญ ด้วยเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ต่อการทำงานทั้งภายในองค์กร และนอกองค์กร เป็นระบบที่มีความเชื่อมโยงตลอดกระบวนการผลิต ตั้งแต่ซัพพลายเออร์วัตถุดิบ คู่ค้า โรงงาน สำนักงาน ตัวแทนจำหน่าย จนถึงมือลูกค้า หากมีระบบที่มีประสิทธิภาพ องค์กรจะสามารถเพิ่มผลิตภาพได้

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้จัด **กิจกรรมผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader in SMEs)** โดยจัดการอบรมให้ความรู้และจัดทำ "แผนการจัดการโซ่อุปทานรายบุคคล" เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจหลักการในองค์กร การวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องและปัญหาโซ่อุปทานในกิจการ วิเคราะห์ความเหมาะสมและศักยภาพขององค์กรเพื่อการพัฒนาบุคลากรขององค์กรให้สามารถนำแนวคิดไปปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าชั้นสุดท้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

ผลการดำเนินงาน

		ผลดำเนินการ
จำนวนผลผลิต		๑๒๐ คน
งบประมาณ		-
ผลลัพธ์การดำเนินการ	ความพึงพอใจ	ร้อยละ ๙๐.๗๖
	ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๘๘.๙๘

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมรายสาขา

“การพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ” นับเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนองค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือเอกชน ดังนั้น การเพิ่มทักษะความชำนาญด้านต่าง ๆ ให้กับบุคลากรย่อมเป็นการสร้างความได้เปรียบและศักยภาพให้กับองค์กรทางหนึ่ง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัด**กิจกรรมพัฒนาบุคลากรรายสาขา** โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ในกระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้บุคลากรทั้งภาคเอกชน ภาครัฐ และบุคคลทั่วไปนำความรู้ที่ได้รับประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตจริง สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของลูกค้า อีกทั้งเป็นการยกระดับฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรม ให้สามารถแข่งขันในตลาดสากลได้ ทั้งในแง่ของทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ

ผลการดำเนินงาน

สาขาอุตสาหกรรม	ผลผลิต (ราย)
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๑๙๒
อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	๕๐๘
อุตสาหกรรมเครื่องเรือน	๔๔๕
อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	๔๘๕
รวม	๑,๕๓๐

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมเกษตร

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ได้เห็นความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตรได้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ปลอดภัย และสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภค รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการสร้างมาตรฐานการผลิตอาหารของไทยให้ทั่วโลกยอมรับได้ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จึงได้จัดหลักสูตรการอบรมทั้งหมด ๓ หลักสูตร ปรากฏผลการดำเนินงาน ดังนี้

ผลดำเนินงาน

เรื่อง	จำนวน(ราย)
ความสำคัญของระบบคุณภาพ GMP และ HACCP กับการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร	๕๔
กลยุทธ์อาหารฮาลาลไทยสู่ฮาลาลโลก	๔๘
โลจิสติกส์และซัพพลายเชน : เสริมแกร่งให้กับอุตสาหกรรมอาหาร	๕๖
รวม	๑๕๘

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรผู้บริหารการผลิตระดับกลางยุคใหม่

โลกของการแข่งขันเสรีที่ต้องชิงไหวชิงพริบดังเช่นปัจจุบันนี้ วิสัยทัศน์และความชำนาญด้านการจัดการของบุคลากรระดับผู้บริหารนับเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพราะสิ่งเหล่านี้หมายถึงทิศทางขององค์กรในอนาคต โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (สพข.สอ.) จึงจัดให้มี**กิจกรรมพัฒนาบุคลากรผู้บริหารการผลิตระดับกลางยุคใหม่** โดยมีแนวทางการฝึกอบรมให้กับบุคลากรภาคอุตสาหกรรม ทั้งภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวกับการพัฒนา ทักษะการบริหารจัดการการผลิตสมัยใหม่ ตลอดจนการศึกษาดูงาน โดยสาขาอุตสาหกรรมที่จัดอบรม ประกอบด้วย อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเครื่องเรือน อุตสาหกรรมเครื่องหนัง และอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

ผลการดำเนินงาน

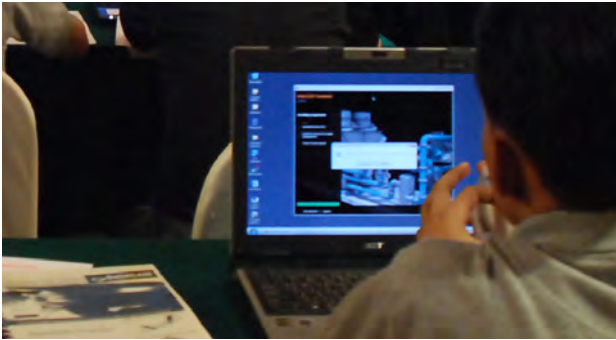
สาขาอุตสาหกรรม	ผลผลิต
อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	๕๐
อุตสาหกรรมเครื่องเรือน	๔๐
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๓๐
อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	๓๐
รวม	๑๕๐

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมสนับสนุน

เป็นกิจกรรมเพื่อยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน ทั้งแรงงานที่มีอยู่เดิมและแรงงานที่กำลังเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีศักยภาพ ความรู้ ทักษะ และความชำนาญการ โดยเฉพาะภาคการผลิตของไทยในปัจจุบัน ซึ่งได้มีการลงทุนทางด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น แต่ยังคงขาดความรู้ ขาดเทคนิค และประสบการณ์ในการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มประสิทธิภาพ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เห็นความสำคัญของประเด็นดังกล่าว จึงจัดทำ**กิจกรรมพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมสนับสนุน** โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือบุคลากรภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมเข้ารับการอบรม เพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีศักยภาพและความพร้อมในการเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เตรียมรองรับการขยายตัวและการเจริญเติบโตด้านการผลิต มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน ๑,๖๔๐ ราย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมของผลจากการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ โรงงานที่เข้าร่วมกิจกรรมมีประสิทธิภาพการผลิตเพิ่มขึ้น ๑,๐๙๒ โรงงาน

กิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้จัดทำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้อุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายรัฐบาลที่จะส่งเสริมและพัฒนา โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการส่งออกและมีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ มีบุคลากรแรกเข้าสู่อุตสาหกรรมที่มีความพร้อมทางด้านทักษะ สามารถตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้เกิดศักยภาพในการผลิตและการออกแบบเพิ่มขึ้น นำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน

ผู้ที่กำลังจะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่ใกล้จะจบการศึกษาและบุคลากรที่เพิ่งทำงาน เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของกิจกรรม โดยผู้เข้าร่วมอบรมจะต้องเข้ารับการอบรมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมทั้งหมด ทั้งนี้ ปี ๒๕๕๕ มีผู้เข้ารับการอบรม ๑,๑๘๓ ราย ภายหลังการอบรมมีผู้ได้รับการบรรจุงาน ๒๙๘ ราย เปลี่ยนสายงาน ๖๓ ราย ศึกษาต่อ ๑๖๔ ราย ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ๕๗ ราย ได้ค่าตอบแทนสูงขึ้น ๑๑๔ ราย

กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมชนบท (สอช.)

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้จำนวนผู้ตกงานเพิ่มสูงขึ้น กิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมชนบท (สอช.) โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงเป็นโครงการที่มีส่วนช่วยรองรับแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่ถูกเลิกจ้าง ให้มีโอกาสได้ทำงานและมีกิจการเป็นของตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๓๙ เป็นต้นมา โดยใช้หลัก “การตลาดนำการผลิต” ในลักษณะความร่วมมือแบบ ๓ ประสาน ประกอบด้วยภาครัฐ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) ภาคธุรกิจ/ผู้ประกอบการ และภาคประชาชน และในบางโครงการมีหน่วยงานองค์กรพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น (NGO) มีส่วนร่วมในการผลักดัน

ทั้งนี้ โครงการ สอช. ยังช่วยสร้างงานในท้องถิ่น ลดปัญหาการอพยพจากชนบทเข้าสู่สังคมเมือง ช่วยสร้างอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน มีผลต่อการกินดีอยู่ดีของราษฎร สร้างคุณภาพชีวิตและความสุขในสังคมสู่ชนบท โดยได้รับจัดสรรงบประมาณเป็นเงินทั้งสิ้น ๖,๖๐๖,๕๘๑ บาท โดยนอกจากจะเกิดการจ้างงานสูงกว่าที่ตั้งเป้าเอาไว้แล้ว ยังมีภาคธุรกิจเอกชนขยายฐานการผลิตสู่ชนบท เกิดการลงทุนในชนบทโดยรวม จำนวน ๔๐ ราย เกิดหน่วยผลิตในชุมชน ๔๑ โครงการ คิดเป็นมูลค่าที่เพิ่มขึ้นเป็นเงิน ๖,๕๙๘,๙๗๑.๘๖ บาท

ผลการดำเนินงาน

ด้านผลผลิต	ด้านผลลัพธ์
เชิงปริมาณ	เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น ๑,๒๖๒ คน
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๕ (พิจารณาจากชิ้นงาน)

โครงการอุตสาหกรรมเพื่อการสร้างงานที่ยั่งยืนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

สืบเนื่องจากสถานการณ์ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้สั่นคลอนความเชื่อมั่นในการลงทุนในพื้นที่ดังกล่าว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงริเริ่มโครงการ Hand in Hand ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ โดยเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างงานใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งในด้านการอบรมทักษะอาชีพแก่บุคลากร และเชิญผู้ประกอบการเอกชนจัดสรรงานป้อนให้กับแรงงานในพื้นที่ พร้อมกันนั้นได้ก่อสร้างอาคารโรงงานเพื่อให้มีการดำเนินการผลิตสินค้าอย่างถาวร

โดยในปี ๒๕๕๕ เป็นการก่อสร้างที่อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่สุดท้ายของแผนงานใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงงานมีพื้นที่ว่างเปล่าขนาด ๕ ไร่ อยู่บริเวณวัดหน้าเกตุ ทำการก่อสร้างอาคารโรงงานและอาคารอเนกประสงค์แล้วภายใต้งบประมาณจำนวน ๒๓.๔ ล้านบาท โดยโรงงานจะสร้างเสร็จสมบูรณ์ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ และอาคารอเนกประสงค์จะสร้างเสร็จสมบูรณ์ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖

ในส่วนของการพัฒนาบุคลากร ได้ดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาทักษะฝีมือให้กับราษฎรในพื้นที่แล้วรวม ๑๕๐ คน ซึ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความชำนาญในการใช้จักรอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ได้แก่ จักรเข็มเดียว จักรพั่นริม และจักรลา เป็นต้น ทั้งนี้ในส่วนของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการที่อำเภอโคกโพธิ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกำลังคัดเลือกบริษัทที่มีความพร้อมในการตลาดและมีระบบการผลิตที่ทันสมัย รวมถึงมีเงินทุนในการบริหารจัดการโรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อโครงการก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จ ผู้ประกอบการจะเริ่มดำเนินการจัดส่งงานให้กับบุคลากรในพื้นที่เพื่อทำการผลิตต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่

๒

การส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรม
และอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทยในอดีตที่เคยอาศัยการใช้แรงงานราคาถูกเป็นข้อได้เปรียบด้านต้นทุน แต่ขณะนี้เรากำลังสูญเสียจุดแข็งดังกล่าวให้กับประเทศคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญอย่างเวียดนาม จีน หรืออินเดีย อีกทั้งเมื่อประเทศก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปรากฏการณ์ด้านภาษีต่าง ๆ จะลดลง การเปิดเสรีจะทำให้ประเทศเพื่อนบ้านสามารถจ้างแรงงานราคาถูกและสามารถจัดหาทรัพยากรและปัจจัยการผลิตได้ทัดเทียมกัน

ภาคธุรกิจไทยจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาใหม่ ๆ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะการเพิ่มคุณค่าหรือสร้างมูลค่าให้กับสินค้ากลุ่มที่ไทยมีความสามารถ โดยนำความคิดเรื่อง “อุตสาหกรรมสร้างสรรค์” (Creative Industry) มาเป็นแนวทางการพัฒนา

กิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรมการส่งเสริมวัฒนธรรมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มุ่งส่งเสริมผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ และนำความคิดสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการให้มีจุดเด่น อันจะเป็นการทำให้เราสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในเวทีระดับโลกได้ต่อไป โดยมีการดำเนินกิจกรรม ๒ ลักษณะ คือ

๑. กิจกรรมปรึกษาแนะนำพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบให้เป็นทางเลือกใหม่ของผู้บริโภค ซึ่งสามารถดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำได้ ๑๑๑ กิจกรรม

๒. กิจกรรมประยุกต์ใช้งานวิจัยนวัตกรรมอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์และส่งเสริมภูมิปัญญาภูมิภาค โดยนำงานวิจัยจากภาครัฐ เอกชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสานกับการออกแบบและแนวความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์นวัตกรรมที่มีจุดเด่นของภูมิภาค ซึ่งดำเนินการได้ ๒๓ กิจกรรม

ผลการดำเนินงาน

รูปแบบผล ดำเนินการ	เชิงปริมาณ	เชิงคุณภาพ	จำนวนร้อยละ ผลิตภัณฑ์ ที่ได้รับการพัฒนา	ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนา มีมูลค่าเพิ่ม	จำนวนผลิตภัณฑ์ ต้นแบบ
ผลผลิต	ได้รับการส่งเสริม พัฒนาผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมอุตสาหกรรม เชิงสร้างสรรค์ ๑๓๐ กิจกรรม	ผู้เข้าร่วม โครงการ พึงพอใจในการ ส่งเสริมและ พัฒนา	ผ่านเกณฑ์ประเมิน	มีมูลค่าเพิ่มเฉลี่ย	ผู้รับบริการจัดทำ ต้นแบบไม่น้อยกว่า ๑ ต้นแบบ
ผลลัพธ์	๑๓๔ กิจกรรม	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๕๐	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐	๑๓๔ ผลิตภัณฑ์

๓. กิจกรรมการจัดประกวดและจัดนิทรรศการผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ ณ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า แจ้งวัฒนะ โดยนำผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาแล้วไปทดลองตลาด เพื่อศึกษาแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภค

กิจกรรมพัฒนาบุคลากรด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์

ผลิตภัณฑ์ที่ประสบความสำเร็จระดับโลกนั้น ไม่ใช่เกิดขึ้นจากการออกแบบเพียงความสวยงามภายนอก ผลิตภัณฑ์บางชนิดนอกจากคำนึงถึงความงามแล้ว ยังครอบคลุมศาสตร์หลายด้าน อาทิ ด้านวัสดุศาสตร์ กลศาสตร์ สรีรศาสตร์ งบประมาณการลงทุน และประการสำคัญต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย (function) ในการใช้งาน ในด้านบรรจุภัณฑ์ก็เช่นเดียวกัน บรรจุภัณฑ์ที่ดีไม่ใช่เพียงเพื่อรูปลักษณ์สีสันทันภายนอก หากแต่ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขต่าง ๆ มากมาย อาทิ เนื้อที่ในการขนส่ง ความแข็งแรงทนทาน ความสะอาดปลอดภัย การคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ต้นทุนในการผลิต เป็นต้น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์จึงเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ต้องมีการเติมเต็มความรู้ บ่มเพาะประสบการณ์ และฝึกฝนทักษะการสร้างนักออกแบบที่มีความรู้รอบด้านและรู้ลึกจึงเป็นสิ่งจำเป็น

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงได้ดำเนิน**กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์** ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง คือ สาขาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง สาขาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาขาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน นอกจากนี้ยังมีหน่วยปฏิบัติ คือ ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยมีเป้าหมายพัฒนาบุคลากรให้ได้ ๒๐๐ ราย

รูปแบบดำเนินการ คือ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับนักออกแบบและผู้ประกอบการ บรรยายให้ความรู้เบื้องต้นในเรื่องแนวทางการออกแบบ แนวโน้มตลาด ส่วนการฝึกปฏิบัติเป็นการฝึกให้นำความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายมาออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปปฏิบัติจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั้งหมดใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว ได้มีส่วนช่วยให้นักออกแบบและผู้ประกอบการได้เพิ่มพูนองค์ความรู้ในกระบวนการออกแบบให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้น ช่วยให้ผู้สามารถพัฒนารูปแบบและเทคนิคการผลิตสินค้าได้มากขึ้น ยกระดับฝีมือการออกแบบ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงอย่างได้ผล และสามารถแข่งขันในตลาดสากลได้

ผลการดำเนินงาน

แยกตามประเภทอุตสาหกรรมรายสาขา							
พื้นที่	กทม.	ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เครื่องหนัง	อัญมณีและเครื่องประดับ	ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	อุตสาหกรรมเครื่องเรือน	บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์
จำนวน	๑๑๕ ราย	๘๕ ราย	๓๐ ราย	๔๕ ราย	๔๕ ราย	๖๐ ราย	๒๐ ราย

กิจกรรมให้คำแนะนำปรึกษาเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการพิมพ์

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินกิจกรรมนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพแก่ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายในการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ซึ่งสามารถใช้เป็นกลยุทธ์สำคัญในการแข่งขันและประสบความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ โดยในปี ๒๕๕๕ มีการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และการพิมพ์ และการออกแบบฉลาก ๓๒๐ ราย ทั้งนี้ ผลจากการดำเนินงาน จะเป็นต้นแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ ที่ปรึกษาและภาครัฐ ภายใต้แนวคิด Value Creation

การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการ
ประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ปัจจุบัน การแข่งขันในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากปัจจัยหลักที่ใช้การผลิต เช่น เงินทุน เครื่องจักร ทรัพยากรบุคคล ระบบการบริหารจัดการที่ดีที่สัมพันธ์ต่อการผลิตโดยตรงแล้ว ปัจจัยเอื้อหรือปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่ช่วยขับเคลื่อนการดำเนินงานก็มีความสำคัญเช่นกัน

ปัจจัยสนับสนุน เช่น ฐานข้อมูล ห้องสมุดความรู้เฉพาะด้าน คำปรึกษาแนะนำอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนเงินทุนหมุนเวียนเพื่อเสริมสภาพคล่องในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ช่วยเสริมประสิทธิภาพการแข่งขันได้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงเตรียมความพร้อมดังกล่าวเพื่อให้บริการแก่สถานประกอบการ โดยมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินงานในปี ๒๕๕๕ ดังนี้

กิจกรรมเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย

จากการที่รัฐบาลมีแนวนโยบายแนชัดในการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปัจจุบัน ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนหลายแห่งในปัจจุบันเติบโตรวดเร็ว มีความสามารถพัฒนาระบบการบริหารจัดการ พัฒนาการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ ตลอดจนพัฒนาการตลาดต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่ประกอบอาชีพหัตถกรรมมักมีเงินทุนน้อย และด้วยทุนอันจำกัดนี้เอง อาจก่อให้เกิดปัญหาสภาพคล่อง (Cash Flow) ตามมา และเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน และอาจมีผลกระทบต่อการรักษาสภาพการจ้างแรงงาน ดังนั้น **กิจกรรมเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย** จึงเป็นอีกหนึ่งบริการที่ทุนนี้เอง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ช่วยให้กิจการดำเนินด้วยความต่อเนื่อง เป็นเงินทุนเพื่อการให้กู้ยืมดอกเบี้ยต่ำ จากเงินทุนเริ่มแรกประมาณ ๔ ล้านบาทเมื่อ ๒๙ ปีที่แล้ว ปัจจุบันเงินทุนได้เพิ่มจำนวนเป็น ๔๕๐ ล้านบาท โดยยังคงมุ่งเน้นเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมตลอดมา ด้วยการสนับสนุนด้านการเงินสำหรับจัดหาวัตถุดิบ เครื่องมือ อุปกรณ์ การผลิต การจ้างแรงงานในการผลิตและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และการรับซื้อผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ โดยผู้คุณสมบัติที่จะรับบริการกิจกรรมดังกล่าวประกอบด้วย

๑. ราษฎรซึ่งเคยได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และมีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
๒. ราษฎรซึ่งเคยได้รับความช่วยเหลือจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านการตลาด การปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิตหรือวิถีปฏิบัติ หรือวิธีการจัดการในการดำเนินธุรกิจ และมีวัตถุประสงค์ที่จะประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
๓. กลุ่มอาชีพที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม มีคณะกรรมการดำเนินงานของกลุ่มพร้อมทั้งมีทะเบียนสมาชิกไม่น้อยกว่า ๑๐ คน และจัดตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน เป็นหลักฐาน โดยมีเขตหรืออำเภอ หรือหน่วยงานราชการอื่นที่อยู่ในพื้นที่สนับสนุนกลุ่มอาชีพนั้นให้การรับรองเป็นหนังสือ
๔. ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัดตั้งขึ้นเพื่อประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม มีหุ้นส่วนดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนสามัญโดยมีหนังสือสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนสามัญมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ เดือน พร้อมทั้งใบทะเบียนพาณิชย์เป็นหลักฐาน
๕. กลุ่มอาชีพหรือองค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล รวมทั้งนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมของราษฎร เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล สมาคม กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์ เป็นต้น
๖. บุคคลผู้ประกอบการที่สนับสนุนแก่ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ พบว่า การดำเนินงานในรูปแบบการให้บริการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ การรับซื้อผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากผู้ประกอบการที่มาจำหน่าย ตลอดจนการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการที่มาขอใช้บริการเงินทุนหมุนเวียนได้รับความสนใจอย่างมาก ส่งผลให้มีการมาขอใช้บริการเงินทุนหมุนเวียนจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย มีการอนุมัติจ่ายเงินกู้ ๔๐.๗๖๖ ล้านบาท ผ่านผู้กู้ ๓๒๙ ราย ส่งผลให้เกิดการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ๑,๐๕๔ คน และคงสภาพแรงงานเดิมไว้ได้ ๑,๙๔๘ คน

ศูนย์ธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Opportunity Center: BOC)

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่เศรษฐกิจการค้ามีการแข่งขันกันอย่างเสรี ธุรกิจอุตสาหกรรมจำเป็นต้องพร้อมที่จะสร้างโอกาสจากตลาดที่เปิดกว้างนี้ โดยเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของสินค้าและบริการ เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้อย่างมั่นคงยั่งยืน

ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้จัดบริการปัจจัยสนับสนุนการประกอบการเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และบุคคลทั่วไป นำข้อมูล (Intelligence) และความรู้ (Knowledge) ที่ได้รับผ่านเครือข่ายทั่วประเทศไปวิเคราะห์สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ (Wisdom) เพื่อให้เกิดเป็นโอกาสธุรกิจใหม่ที่ไร้ขีดจำกัด (Borderless Opportunities)

ทั้งนี้ ลักษณะขององค์ความรู้ที่ให้บริการ มีดังนี้

๑. การเริ่มต้นธุรกิจ (Business Start-up)

เป็นการเตรียมผู้ประกอบการใหม่ โดยให้คำปรึกษาและให้บริการข้อมูลที่เป็น อาทิ ช่องทางสินค้าและบริการ คู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกัน ความได้เปรียบเสียเปรียบทางการแข่งขัน ท่าเลที่ตั้ง ฯลฯ และยังสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับทักษะความรู้ ความถนัดและความสามารถต่อธุรกิจนั้น ๆ ของผู้ที่สนใจลงทุนผ่านรูปแบบตัวอย่างผลิตภัณฑ์ (Product Idea) และศึกษาความเหมาะสมของโครงการเบื้องต้น (Pre-Feasibility Study) ทั้งนี้เพื่อจุดประกายความคิด สร้างความมั่นใจในการที่จะก้าวเข้ามาเป็นผู้ประกอบการ

๒. ข้อมูลธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Information)

ข้อมูล (Information) จัดเป็นวัตถุดิบสำคัญอย่างหนึ่งในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น การจัดหาข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น อาทิ ข้อมูลวัตถุดิบ กระบวนการผลิต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสาขารัฐกิจอุตสาหกรรมนั้น ๆ ข้อมูลเชิงวิชาการด้านอุตสาหกรรม หรือแม้แต่ความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ให้แก่ผู้ประกอบการผ่านรูปแบบข้อมูลเอกสาร ข่าวสาร บทความ จึงเป็นเสมือนการต่อยอดความคิดเพื่อบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจได้ดียิ่งขึ้น

๓. บริการปรึกษาและแนะนำ (Business Advisory)

เป็นส่วนที่ BOC จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาต่าง ๆ คอยให้คำปรึกษาเฉพาะด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต/เทคโนโลยีด้านการจัดการ ด้านการเงินการบัญชี ด้านการขยายการลงทุน เป็นต้น โดย BOC ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในสาขาต่าง ๆ คอยให้คำปรึกษา

ผู้ที่สนใจสามารถเข้ารับบริการได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ที่ BOC ทั่วประเทศ หรือรับบริการผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านระบบ E-Consulting ทางเว็บไซต์ของ BOC ได้ที่ <http://boc.dip.go.th> หรือรับบริการในหน่วยบริการเคลื่อนที่ (Mobile Unit) นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาได้จาก FAQ (Frequency Asked Question) ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ได้อีกด้วย

๔. การเพิ่มศักยภาพธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Improvement)

BOC ได้รวบรวมข้อมูล การแนะนำ รวมถึงการเข้าร่วมโครงการเสริมศักยภาพต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไว้ให้บริการแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งการเลือกเข้าร่วมโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงย่อมนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ห้องสมุดอุตสาหกรรม (Business Library)

เป็นคลังความรู้ที่มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเอสเอ็มอีอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยจัดเป็นรูปแบบหนังสือวารสาร บทความทางวิชาการ และสิ่งพิมพ์ (สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซีดีรอม ฐานข้อมูล และเว็บไซต์) เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการค้นหาข้อมูลหรือแรงบันดาลใจได้ด้วยตนเอง โดยเปิดให้บริการ ณ BOC ทุกแห่งทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังเพิ่มขีดความสามารถให้บริการด้วยการจัดให้สามารถค้นหาข้อมูลได้ ๒๔ ชั่วโมง ผ่านเว็บไซต์ <http://library.dip.go.th>

๖. การเชื่อมโยง/จับคู่ธุรกิจ (Business Matching)

BOC ได้จัดให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจอุตสาหกรรม (Business Networking) ระหว่างผู้ประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ (ประเทศญี่ปุ่น) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ การเชื่อมโยงและการจับคู่ทางธุรกิจในด้านการลงทุนการค้า การตลาด การถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและอื่น ๆ ร่วมกันต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจทั้งในระดับประเทศและระดับสากล และเป็นการสร้างโอกาสทางธุรกิจให้เกิดขึ้นภายใต้สภาวะการแข่งขันที่ไร้พรมแดนที่เกิดขึ้นในขณะนี้

๗. โต๊ะญี่ปุ่น (Japan Desk)

ญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่มีองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการและเชี่ยวชาญด้านการค้า อีกทั้งเป็นประเทศที่มีการลงทุนอุตสาหกรรมและการค้ากับประเทศไทยสูงเป็นอันดับต้น ๆ ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลไทยและรัฐบาลญี่ปุ่นได้ร่วมกันเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการทั้งสองฝ่ายในหลาย ๆ โครงการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเองมีความร่วมมือกับองค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศของญี่ปุ่น (The Japan External Trade Organization: JETRO) เพื่อให้คำปรึกษาทางด้านต่าง ๆ แก่ทั้งผู้ประกอบการไทยและผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่น โดยผ่านบุคลากรชาวญี่ปุ่นที่มาจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency: JICA) ให้บริการ ณ BOC กรุงเทพฯ ติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://boc.dip.go.th> หรือโทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๒๖-๗

ผลการดำเนินงาน			
	ตัวชี้วัด	ผลการดำเนินงาน	
		จำนวน	หน่วยนับ
ผลผลิต (Output)	เชิงปริมาณ	๓,๔๑๑	ราย/กิจการ
	จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชน ได้รับการปัจจัยสนับสนุนการประกอบการ		
	เชิงคุณภาพ	๘๕	ร้อยละ
	ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการทั้งหมด		
ผลลัพธ์ (Outcome)	ผู้รับบริการสามารถใช้ประโยชน์จากบริการของกรมฯ	ได้ไม่น้อยกว่า ๓๕	ร้อยละ

กิจกรรมสร้างและพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (Service Provider: SP)

เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวได้ตามกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม หรือ Service Provider (SP) ผู้ซึ่งทำหน้าที่วิเคราะห์ วิจัยวิจัย ให้คำปรึกษาแนะนำ และช่วยแก้ปัญหาเฉพาะทางแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพในปริมาณเพียงพอ ภายใต้กลไกสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่และสภาพตลาดที่เหมาะสม

เมื่อเทียบสัดส่วนของที่ปรึกษาที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลังประมาณ ๒,๔๐๐ ราย กับจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจทุกภาคส่วนซึ่งมีมากกว่า ๒.๙ ล้านราย เห็นได้ชัดว่า จำนวนที่ปรึกษายังมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการต่อภาคธุรกิจ และสภาพการขาดแคลนปริมาณและคุณภาพของ SP เช่นนี้ ได้เกิดขึ้นกับภาคอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMI) และวิสาหกิจชุมชนเช่นกัน

ดังนั้น โครงการสร้างและพัฒนา SP จึงจัดขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม (SP) ให้มากขึ้น ซึ่งกลุ่มผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดได้แก่ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ และจรรยาบรรณ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม ได้ดำเนินงานตามรายละเอียดดังนี้

โครงการพัฒนาผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม

จัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพที่ปรึกษา โดยปรับปรุงหลักสูตรสำหรับที่ปรึกษาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเสมอ โดยเน้นการนำไปปฏิบัติได้ในสถานการณ์จริงเป็นสำคัญ โดยมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดรวมทั้งสิ้นจำนวน ๔๐๔ ราย แบ่งเป็นเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลจำนวน ๒๓๓ ราย และดำเนินการร่วมกับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค ทั้ง ๑๑ ศูนย์ภาคในต่างจังหวัด จำนวน ๑๗๑ ราย โดยแบ่งเป็น ๓ หลักสูตร คือ **หลักสูตรการเสริมสร้างความแข็งแกร่งที่ปรึกษามีอาชีพ** **หลักสูตรการพัฒนาที่ปรึกษาด้านเทคนิควิศวกรรม (Green Industry: GI)** ซึ่งเป็นแนวคิดด้านอุตสาหกรรมสีเขียว และ **หลักสูตรการพัฒนาที่ปรึกษารายบุคคลด้านการจัดการและด้านเทคนิคและวิศวกรรม**

โครงการเครือข่ายที่ปรึกษาส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

กิจกรรมที่สำคัญประการหนึ่งของสำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม คือส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มของที่ปรึกษาหรือเครือข่ายที่ปรึกษาเพื่อเป็นศูนย์รวมของที่ปรึกษาหรือผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มีพื้นที่ในการแสดงความสามารถแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การเชื่อมโยง พัฒนามาตรฐานการให้บริการอย่างมีคุณภาพ โดยแบ่งเป็น

๑. การพัฒนาเครือข่ายส่วนกลาง ประกอบด้วย ๔ เครือข่าย คือ เครือข่ายที่ปรึกษาด้านการจัดการ มีสมาชิก ๙๕๒ ราย เครือข่ายที่ปรึกษาด้านการวินิจฉัยสถานประกอบการ มีสมาชิก ๔๗๐ ราย เครือข่ายที่ปรึกษาด้านเทคนิคและวิศวกรรม มีสมาชิก ๓๐๐ ราย เครือข่ายที่ปรึกษาด้านวิสาหกิจชุมชน มีสมาชิกจำนวนประมาณ ๒๗๐ ราย

๒. การพัฒนาเครือข่ายที่ปรึกษาส่วนภูมิภาค ส่งเสริมให้มีการรวมตัวของเครือข่ายต่าง ๆ โดยการสนับสนุนของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาค อาทิ เครือข่ายที่ปรึกษาภาคเหนือ NCNA จังหวัดเชียงใหม่ เครือข่ายนักวินิจฉัยและที่ปรึกษาธุรกิจเชียงราย BDIC เครือข่ายผู้ชำนาญการอาวุโสเชียงใหม่ SEN-CM เป็นต้น ทั้งนี้มีเครือข่ายที่โดดเด่น ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานของหน่วยงานราชการเป็นอย่างดี มีการบริหารงานจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีผลงานการให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการจนได้รับรางวัลหน่วยงานให้ความร่วมมือในด้านพัฒนาที่ปรึกษาคัดเด่น จำนวน ๒ เครือข่าย คือ เครือข่ายที่ปรึกษาภาคเหนือ (NCNA) และเครือข่ายที่ปรึกษา จังหวัดสงขลา

โครงการพัฒนาระบบการรับรองสมรรถนะที่ปรึกษาอุตสาหกรรมตามมาตรฐานสากล

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของที่ปรึกษาอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม จึงสร้างระบบประเมินสมรรถนะ โดยได้ร่วมกับสถาบันรับรองมาตรฐาน ISO ในการพัฒนาระบบรับรองสมรรถนะที่ปรึกษาอุตสาหกรรมตามมาตรฐานสากลด้วย สำหรับสมรรถนะที่จัดทำขึ้นนั้น จะใช้วิธีการประเมินและทดสอบ ๔ วิธีด้วยกัน ได้แก่ การแสดงหลักฐานและการทำรายงาน การใช้แบบสอบถาม การสอบข้อเขียน การสอบสัมภาษณ์ โดยแบ่งการประเมินสมรรถนะออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. สมรรถนะร่วมที่ปรึกษาธุรกิจอุตสาหกรรม (Common Competency)

เป็นสมรรถนะหลักที่ใช้ร่วมกันทุกเครือข่ายที่ปรึกษาธุรกิจอุตสาหกรรม หรือ Industrial Consultant's Common Competency (I3C) สามารถจำแนกได้ ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านทักษะ ๒) คุณลักษณะเฉพาะตน ๓) ความสามารถในการให้บริการ ๔) ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับที่ปรึกษา ๕) จรรยาบรรณที่ปรึกษา มีที่ปรึกษาที่ผ่านการประเมินจำนวนประมาณ ๒๗๐ ราย

๒. สมรรถนะเฉพาะทาง (Functional Competency)

เป็นสมรรถนะที่จัดทำขึ้นเฉพาะที่ปรึกษาที่มีความชำนาญในแต่ละสาขา ในขณะนี้ได้จัดทำสมรรถนะเฉพาะทางเสร็จเรียบร้อยแล้ว ๔ ด้าน และได้มีการสอบประเมินที่ปรึกษาแล้ว จำนวนรวม ๑๗๐ ราย คือ ๑. สมรรถนะเฉพาะทางด้านการวินิจฉัยสถานประกอบการ และมีที่ปรึกษาที่ผ่านการประเมินฯ จำนวน ๒๑ ราย ๒. สมรรถนะเฉพาะทางที่ปรึกษาด้านการจัดการ มีที่ปรึกษาที่ผ่านการประเมินฯ จำนวน ๑๑๙ ราย ๓. สมรรถนะเฉพาะทางที่ปรึกษาด้านเทคนิคและวิศวกรรม มีที่ปรึกษาที่ผ่านการประเมินฯ จำนวน ๕ ราย ๔. สมรรถนะเฉพาะทางด้านวิสาหกิจชุมชน มีที่ปรึกษาที่ผ่านการประเมินฯ จำนวน ๒๕ ราย

โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกลไกตลาดที่ปรึกษา

๑. การประกวดแอนิเมชัน “ที่ปรึกษาธุรกิจคู่คิด SMEs”

สพบ.กสอ. ได้จัดให้มีโครงการประกวดแอนิเมชัน โดยเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปและนักศึกษาได้สร้างสรรค์แอนิเมชันในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของ สพบ.กสอ.

๒. จัดทำข่าว SP HOME

สพบ.กสอ. ได้จัดทำจดหมายข่าว SP HOME เป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารในวงการที่ปรึกษาและความรู้ใหม่ ๆ จัดส่งทางไปรษณีย์ และจดหมายข่าวอิเล็กทรอนิกส์ รวม ๒๐ ฉบับ รายเดือนออกเผยแพร่ไปยังสมาชิกเครือข่ายที่ปรึกษา ผู้ประกอบการ SMEs และหน่วยงานภาครัฐราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง จำนวนประมาณ ๒,๐๐๐ ราย

๓. การจัดทำเว็บไซต์ www.thaisp.org

เว็บไซต์ (www.thaisp.org) และ Blog ได้จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานของสำนักฯ รวมทั้งที่ปรึกษาและผู้สนใจในการเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลงาน ทั้งเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและสนับสนุนกลไกตลาด

กิจกรรมศูนย์เครือข่ายบริการทดสอบ วิเคราะห์ วิจัยด้านอุตสาหกรรม (Technical Service Network Center: TSNC)

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ต่างๆ นั้น ถูกกำหนดขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการแต่ละรายพยายามยกระดับการผลิตของตนให้มีคุณภาพทัดเทียมคู่แข่ง ซึ่งประโยชน์สูงสุดจะเกิดแก่ผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประเทศเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานย่อมมีโอกาสทางการค้ามากกว่า

อย่างไรก็ตาม สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์และเงินทุนจำกัด หากต้องเผชิญกับการทดสอบมาตรฐานต่าง ๆ ในราคาที่สูงแล้ว ก็จะเป็นอุปสรรคในการแข่งขันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตน

ดังนั้น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงสนับสนุนแนวทางการสร้างความมั่นใจในเวทีการแข่งขันทางธุรกิจการค้าให้กับผู้ประกอบการไทย โดยการส่งเสริมในเรื่องของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือปรับมาตรฐานการผลิตให้มีต้นทุนการผลิตและคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่สามารถแข่งขันได้ ซึ่งสามารถทำได้โดยการให้บริการข้อมูลและคำแนะนำด้านเทคนิคเกี่ยวกับการทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย ทั้งที่เกี่ยวข้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต โดยเน้นไปที่อุตสาหกรรมหลักและหลักกล้าที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งมีผู้ประกอบการเข้าร่วมจำนวน ๓๐ ราย ตามแผนงานที่ตั้งไว้ โดยกิจการที่เข้าร่วมโครงการมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔ และร้อยละ ๘๕ ของผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการ

ศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย วัสดุดิบ เซรามิก

ปัจจุบัน ความต้องการเซรามิกมีสูง โดยปรับเปลี่ยนตามการขยายตัวของประชากรและที่พักอาศัย ทั้งนี้เซรามิกเป็นส่วนประกอบของเครื่องเรือน และสิ่งของอุปโภคบริโภคนานาชนิด อาทิ กระเบื้อง สุขภัณฑ์ ภาชนะใส่อาหาร ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ วัสดุทนไฟต่าง ๆ ชิ้นส่วนร่างกายมนุษย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกเป็นกระบวนการที่ต้องมีการควบคุมคุณภาพตั้งแต่วัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพเนื้อดินและน้ำเคลือบ รวมถึงการได้รับการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์โดยห้องปฏิบัติการทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในการวิเคราะห์ทดสอบคุณภาพและคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ เพื่อยืนยันว่าผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายมีคุณภาพดีสอดคล้องตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และข้อกำหนดต่าง ๆ ทางกฎหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันโดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ประกอบการรายใหม่ไม่สามารถลงทุนในการจัดหาเครื่องมือวิเคราะห์ทดสอบ รวมถึงเครื่องจักรที่มีราคาสูงมาใช้ในองค์กรได้ การมีหน่วยงานที่ให้บริการวิเคราะห์ทดสอบ/วิจัย และให้บริการเครื่องมือเครื่องจักรในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกจึงเป็นสิ่งจำเป็น และจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการยกระดับอุตสาหกรรมเซรามิกในประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเซรามิกไทยในตลาดโลก

ศูนย์บริการเครือข่ายทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย วัสดุดิบ เซรามิก จังหวัดลำปาง ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดตั้งขึ้นและให้บริการแก่สถานประกอบการนี้ จึงเป็นบริการที่นอกจากจะช่วยลดต้นทุนในด้านการวิเคราะห์ทดสอบในกระบวนการผลิตให้กับสถานประกอบการแล้ว ยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้คุณภาพมาตรฐานทัดเทียมสากล ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๔ มีผู้ประกอบการขอเข้ารับบริการจากศูนย์ จำนวน ๖๐ ราย และผลสำรวจหลังการใช้บริการพบว่า ผู้ประกอบการได้รับรองมาตรฐานหรือพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๑๖ นำข้อมูลที่ได้รับไปพัฒนาในกระบวนการผลิตได้ คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๘๓ ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือเชื่อมั่นให้กับลูกค้า คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๑๖ และผู้ขอรับบริการมีความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๓

การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้กฎหมายสำคัญ ๒ ฉบับ ในการพัฒนาระบบราชการไทย ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ที่ผ่านมานั้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาระบบราชการไทยให้เข้าสู่ระบบราชการไทยยุคใหม่ที่ทันสมัยและเป็นสากล สามารถทำงานและให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน

กระบวนการในการพัฒนาระบบราชการให้เข้าสู่การบริหารงานตามแนวทาง “ราชการยุคใหม่” ที่มีสมรรถนะสูงขึ้น ทำงานอย่างเต็มศักยภาพในการให้บริการ ตลอดจนสามารถแปลงนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีความคุ้มค่า และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนนั้น จำเป็นต้องมีทิศทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) ในประเด็นว่าด้วยการมุ่งส่งเสริมการที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงกำหนดให้การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่สำคัญของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับปรุง และพัฒนากระบวนการดำเนินงานของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ พร้อมทั้งจะให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ให้บริการเครือข่าย หน่วยงานดำเนินการ และประชาชนทั่วไป

การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และให้บริการแก่ประชาชนอย่างมืออาชีพ รวมทั้งผลักดันให้ภารกิจขององค์กรบรรลุผลสำเร็จ (SMART DIP) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เน้นให้ข้าราชการเป็นผู้รู้รอบ รู้ลึก เพื่อเป็นแรงผลักดันต่อความสำเร็จขององค์กร โดยมุ่งเน้นที่ประชาชน ผลสัมฤทธิ์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาข้าราชการพลเรือน ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖ ที่กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติราชการอย่างมืออาชีพ เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรโดยเน้นการพัฒนาคุณภาพบุคลากรในการปฏิบัติบนพื้นฐานของหลักสมรรถนะ การเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และการเป็นผู้นำ โดยดำเนินการพัฒนาบุคลากร จำนวน ๒๗ หลักสูตร แบ่งเป็นบุคลากรสายหลัก จำนวน ๒๗๖ คน สายงานสนับสนุน จำนวน ๓๘๗ คน ใช้งบประมาณ จำนวน ๔,๑๓๒,๕๖๓ บาท ดังนี้

๑. หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะหลัก
๒. หลักสูตรเสริมสร้างจริยธรรมสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ กสอ.
๓. หลักสูตรสมรรถนะทางการบริหาร
๔. หลักสูตรพัฒนาความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่ง
๕. หลักสูตรการพัฒนาข้าราชการและพนักงานบรรจุใหม่
๖. การส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมในหลักสูตรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานโดยหน่วยงานภายนอกเป็นผู้จัด

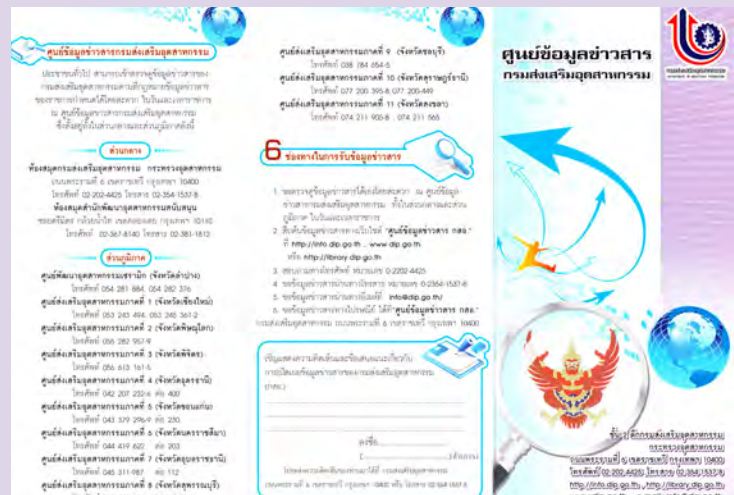
สำหรับการพัฒนาบุคลากรในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เน้นกระบวนการพัฒนาที่เข้มข้นและองค์ความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะการเสริมสร้างทักษะองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างทัศนคติ วัฒนธรรมองค์กร ในการเป็นข้าราชการที่ดีให้กับข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่บรรจุเข้ารับราชการใหม่ ซึ่งถือเป็นกลุ่มบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญต่อการสร้างความสำเร็จขององค์กร ในหลักสูตรปฐมนิเทศข้าราชการใหม่ และ ฉันทน์ คือข้าราชการที่ดี รวมทั้งการเสริมสร้างสมรรถนะทางการบริหารให้กับผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ ด้วยการบริหารงาน บริหารคนและทีมงานอย่างมืออาชีพ ในหลักสูตร “การพัฒนาภาวะผู้นำที่เป็นเลิศ ผู้นำที่เป็นเลิศ เพื่อผลลัพธ์ที่เป็นเลิศ” การเสริมสร้างความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้วยองค์ความรู้ใหม่ให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการจัดทำโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาวิสาหกิจให้มีความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกอบการในหลักสูตร “การพัฒนาการจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)” รวมทั้งการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านจิตอาสา การทำงานเป็นทีมตั้งแต่ระดับผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติงาน โดยผ่านกิจกรรมการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ให้กับชุมชน การยกย่องเชิดชูบุคคลต้นแบบที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ปฏิบัติตนตามแนวทางคุณธรรม จริยธรรมด้วยการประกาศเกียรติคุณเป็น “คนดี ศรี กสอ.” และการถ่ายทอดส่งต่อองค์ความรู้จากผู้ที่เกษียณอายุราชการ เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ

จากผลการดำเนินงานพัฒนาบุคลากรในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ จึงถือเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบุคลากรของ กสอ. ซึ่งถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งขององค์กร ในการสนับสนุนต่อความสำเร็จอย่างยั่งยืนขององค์กร และมีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาผู้ประกอบการ เป็นที่พึงของผู้ประกอบการและประชาชนได้อย่างแท้จริง

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

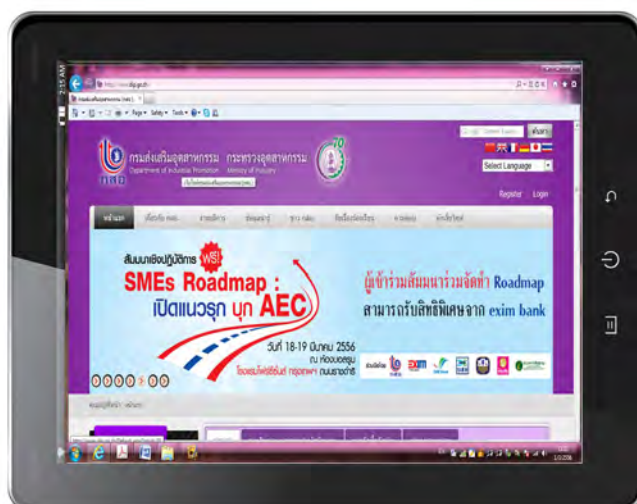

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่มีขึ้นเพื่อรองรับ “สิทธิได้รู้” (right to know) ของประชาชน หรือสิทธิที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ และกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อรองรับและคุ้มครองสิทธิของประชาชนไปพร้อมกัน

ขั้นตอน	สรุปการดำเนินงาน
๑) การดำเนินการตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	- จัดแฟ้มข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙(๑) – (๘) ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน - จัดให้มีดัชนีข้อมูลข่าวสารชัดเจน สามารถสืบค้นได้สะดวก รวดเร็ว
๒) การบริหารจัดการเกี่ยวกับการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ	- รับมอบนโยบายจากผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างเคร่งครัด และให้มีผู้รับผิดชอบประจำหน่วยงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ๑๔ แห่ง เพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายกำหนด - การดำเนินการมอบหมายเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน - จัดเก็บสถิติและสรุปผลการให้บริการรายงานผู้บริหาร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้ - ให้บริการ ณ จุดบริการ ๑๔ แห่ง จำนวน ๓๓๙ ราย - ให้บริการผ่านโทรศัพท์ จำนวน ๙๑ ราย - ให้บริการผ่านเว็บไซต์ จำนวน ๑,๔๕๒,๗๗๘ ราย - ให้บริการผ่านระบบอีเมล จำนวน ๓๙,๖๑๓ ราย - การให้ข้อมูลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ (แผ่นพับ) จำนวน ๓,๖๐๐ แผ่น - ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีเรื่องที่สามารถตอบสนองหรือให้บริการได้ภายในกำหนดร้อยละ ๑๐๐

๓) การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ	• การจัดอบรม ให้ความรู้ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารและการปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารตามบทบัญญัติของกฎหมายให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจน ๑ ครั้ง ครั้งละ ๕๒ คน • การจัดประกวดศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กสอ. ดีเด่นประจำปี ๒๕๕๕ โดยให้หน่วยงานในภูมิภาค นำเสนอศูนย์ข้อมูลข่าวสาร กสอ. ในภูมิภาค มีหน่วยงานส่งเข้าประกวด ๖ หน่วยงาน มีหน่วยดีเด่น เรียงตามลำดับดังนี้ ๑. ศภ.๑๐.กสอ. ๒. ศภ.๑.กสอ. และ ๓. ศภ.๘.กสอ. • การเข้าร่วมโครงการพัฒนาหน่วยงานในการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการต้นแบบระดับกระทรวง จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี <u>โดยศูนย์ข้อมูลข่าวสารของ กสอ. ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหน่วยงานต้นแบบระดับกระทรวงประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕</u> • การประชาสัมพันธ์กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนรับทราบอย่างน้อย ๕ ช่องทาง คือ เว็บไซต์ แผ่นพับ วารสาร ผ่านอีเมล์ และ Facebook
๔) การเผยแพร่ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างทางเว็บไซต์ www.dip.go.th	• การนำข้อมูลการประกวดราคา ประกาศสอบราคาทั่วหน้าหน่วยงานส่วนราชการลงนามแล้วเผยแพร่บนเว็บไซต์ของส่วนราชการ (www.dip.go.th) • การจัดทำสรุปการจัดซื้อจัดจ้างเป็นรายเดือนเผยแพร่บนเว็บไซต์ของส่วนราชการ (www.dip.go.th)
๕) การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน	• การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สํารวจผู้ร้องเรียนของหน่วยงาน และเว็บไซต์ www.dip.go.th พบว่าไม่มีข้อร้องเรียน

โครงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น

โครงการพัฒนาศักยภาพโรงงานผลิตยางในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานภาคเกษตรกรรมกว่า ๖ ล้านคน และแรงงานในภาคอุตสาหกรรมกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน จากตัวเลขผู้ผลิตยางพารา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประเทศไทยมีผลผลิตยางเป็นอันดับ ๑ ของโลก โดยมีปริมาณการผลิตทั้งสิ้น ๓.๐๕ ล้านตัน มูลค่าการส่งออกประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่มีสัดส่วนการใช้ยางภายในประเทศเพียง ๑๒% เท่านั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราของไทยจึงไม่ก้าวหน้ามากนัก เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปขั้นต้น ไม่มีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิต ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีการกำหนดยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ก็ตาม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพโรงงานผลิตยางในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต่อเนื่องเป็นปีที่ ๓ ด้วยงบประมาณ ๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท มีระยะเวลาดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ - ๕ กันยายน ๒๕๕๕ โดยมีเป้าหมายให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนำนวัตกรรมมาเสริมประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และการสร้างรายได้เพิ่มให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ทั้งนี้ การเพิ่มประสิทธิภาพจะเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอีกด้วย

จากการดำเนินงานดังกล่าว สามารถส่งเสริมและพัฒนาในด้านการปรับปรุงพัฒนากระบวนการผลิต จำนวน ๒๐ กิจการ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในบริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ วิทยากรขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลผลิตเพิ่มขึ้น มีการลดต้นทุน การลดของเสีย และมีมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ รวมเป็นต้นทุนที่ลดได้จากทุกสถานประกอบการ ๖๔,๖๕๓,๐๐๐ บาท/ปี

โครงการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของ อุตสาหกรรมมันสำปะหลังไทย

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวทช.) เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เพื่อจัดทำ “โครงการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมมันสำปะหลังไทย” โดยความร่วมมือครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพด้านพลังงาน ตลอดจนการได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการผลิตมันสำปะหลังและเกิดเป็นเครือข่ายระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมกับที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจากองค์กรภาครัฐ ระยะเวลาของโครงการทั้งสิ้น ๓ ปี โดยมีเป้าหมายโรงงานแป้งมันสำปะหลังเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐ โรงงาน

การดำเนินการในปี ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นปีแรกของโครงการมีโรงงานแป้งมันสำปะหลังเข้าร่วมโครงการจำนวน ๑๐ โรงงาน โดยได้ดำเนินการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้กับโรงงานแป้งมันสำปะหลังในด้านต่าง ๆ เช่น การเพิ่มศักยภาพให้กับพนักงานในหน่วยสกัดแป้ง หน่วยแยกแป้ง หน่วยอบแห้ง และหน่วยบำบัดน้ำเสีย การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านเทคนิคการผลิตและด้านการจัดการเพื่อลดการสูญเสีย แป้ง ลดการใช้น้ำ ลดการใช้ก๊าซ ถัง ลดการใช้ไฟฟ้า ลดปริมาณของปลอมปน ลดปริมาณน้ำเสีย การประหยัดพลังงานจากการขนส่งในท้องบรรจุ ลดการเกิดฝุ่นและมลพิษ ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมมันสำปะหลัง ทำให้โรงงานที่เข้าร่วมโครงการเกิดผลกำไรสูงสุด

เกิดนวัตกรรมด้านเทคนิคการผลิต นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการกระบวนการผลิต และสามารถลดต้นทุนรวมกันได้ถึง ๑๖๘ ล้านบาท

โครงการคลินิกอุตสาหกรรม เพื่อฟื้นฟูสถานประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย (๒๕๕๔)

โครงการคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ภายใต้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นโครงการที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานร่วมดำเนินการจำนวน ๓๖ หน่วยงาน ประกอบด้วยสถาบันการศึกษา สถาบันอิสระสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม มูลนิธิพัฒนาผู้ประกอบการ บริษัทที่ปรึกษา และสถาบันการเงิน ฯลฯ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยมุ่งเน้นกลุ่ม SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยในปี ๒๕๕๔ ครอบคลุม ๓๑ จังหวัด ภายใต้งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล ๑๔๘ ล้านบาท เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๔ โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยเหลือสถานประกอบการ SMEs ให้พลิกฟื้นธุรกิจกลับคืนสู่ระบบการผลิตและการประกอบการโดยเร็วที่สุด และสามารถดำเนินธุรกิจไปได้อย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานโครงการฯ ระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม ๒๕๕๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เร่งเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการ ตั้งแต่การช่วยเหลือเบื้องต้น การช่วยเหลือฟื้นฟูเชิงลึก โดยกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ ประกอบด้วย

๑. การช่วยเหลือฟื้นฟูสถานประกอบการเบื้องต้น

- สำรวจสถานประกอบการให้ทราบถึงปัญหา มูลค่าของความเสียหายที่ต้องหยุดประกอบกิจการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนฟื้นฟู
- ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการในการจัดทำแผนฟื้นฟูสถานประกอบการและแผนจัดการวิกฤตน้ำท่วม
- ให้คำแนะนำ Big Cleaning ทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องจักรเบื้องต้น

๒. การช่วยเหลือฟื้นฟูสถานประกอบการเชิงลึกเพื่อการฟื้นฟูในด้านต่าง ๆ

- การฟื้นฟูกระบวนการผลิต เพื่อซ่อมแซมเครื่องจักร การเปลี่ยนชิ้นส่วนที่ชำรุดเสียหาย ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร หรือการผลิตระบบไฟฟ้า ระบบซ่อมบำรุง การจัดการระบบคุณภาพ/มาตรฐาน การลดการใช้พลังงาน และการลดต้นทุนการผลิต เป็นต้น
- การฟื้นฟูกระบวนการจัดการ เพื่อปรับปรุงโรงงานโดยใช้หลัก ๕ ส. การจัดทำแผนธุรกิจเพื่อขอสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ (Soft Loan) การลดหย่อนภาษี ค่าธรรมเนียมในฐานะผู้ประกอบการ การจัดทำสต็อกควบคุมสินค้า วัตถุดิบ ระเบียบสรรพากรเพื่อบริหารต้นทุน วางแผนการตลาดและการขายเชิงรุก ตลอดจนการฝึกอบรมเพิ่มทักษะพนักงาน

๓. การกระตุ้นตลาดและการจับคู่ธุรกิจให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

โดยจัดพาผู้ประกอบการออกแสดงสินค้า ๓ ครั้ง

- มหกรรมช้อปปิ้งราย ๒๐๑๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน - ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ โดยนำผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ๑๘ ราย เข้าร่วมออกร้านจำหน่ายสินค้า
- งานออกร้อยไป เทียวไป ทัวเมืองไทย เมื่อวันที่ ๑๒ - ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ณ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางแค และเดอะมอลล์ ท่าพระ โดยนำผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ๑๐ ราย เข้าร่วมออกร้านในงาน
- จัดงาน Industry Tomorrow Expo 2012 เมื่อวันที่ ๒๐ - ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ภายใต้แนวคิด “มองเห็น เดินหน้า เพื่อวันข้างหน้า” โดยนำผู้ประกอบการ SMEs และโอท็อป ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในช่วงปลายปี ๒๕๕๔ จำนวน ๒๒๔ ราย ร่วมจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า เพื่อเพิ่มช่องทางการค้าและสร้างเครือข่ายธุรกิจ ที่สำคัญยังเป็นการแสดงถึงความพร้อมและศักยภาพของผู้ประกอบการไทยที่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าต้องเผชิญกับวิกฤตน้ำท่วม โดยมียอดขายรวม ๓ วัน ๑๓.๕ ล้านบาท เกิดคำสั่งซื้อในรูปแบบ B2B ๑๒.๕ ล้านบาท รวมมูลค่าซื้อขายจากในงาน ๒๖ ล้านบาท

ภายในงานดังกล่าว ยังได้เพิ่มการบริการให้กับผู้ประกอบการทุกรูปแบบ ทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำผู้ประกอบการที่กำลังหาช่องทางในการทำธุรกิจ การเจรจาธุรกิจ และการตลาดอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการให้คำปรึกษาด้านการเงินเพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน อาทิ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารทหารไทย

๔. การจัดสัมมนาให้ความรู้ การฟื้นฟูสถานประกอบการ

๔.๑ การจัดทำแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ BCP (Business Continuity Plan) จัดให้ผู้ประกอบการและผู้สนใจได้เรียนรู้และเข้าใจ

หลักการบริหารความเสี่ยงต่อเนื่องทางธุรกิจ รวมถึงการจัดทำแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ เพื่อให้สามารถลดผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติทางเศรษฐกิจและธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต โดยใช้เวลาฝึกอบรมภาคทฤษฎีจำนวน ๓ วัน รวมทั้งมีการติดตามให้คำปรึกษาแนะนำ ณ สถานประกอบการ จำนวน ๓๕ กิจการ

๔.๒ ตรวจสอบคุณภาพอากาศ การให้คำปรึกษาแนะนำ และการให้บริการตรวจวัดคุณภาพอากาศในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย เพื่อหาแนวทางกำจัดเชื้อรา เชื้อจุลินทรีย์อันเป็นผลมาจากน้ำท่วมโรงงาน จำนวน ๒๕ กิจการ

๔.๓ จัดสัมมนา เรื่อง “การฟื้นฟูโรงงาน/เครื่องจักร SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย” เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบแนวทางการฟื้นฟูโรงงานและเครื่องจักรที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย และได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงลึกกับวิทยากรพร้อมสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจของตนเอง

๔.๔ จัดสัมมนา เรื่อง “การบริหารการเงินในภาวะวิกฤต” เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับทราบความช่วยเหลือด้านการเงินจากสถาบันการเงินของรัฐ และนำความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจของตนเอง

๔.๕ จัดสัมมนา เรื่อง “สิทธิและมาตรการทางภาษีสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบอุทกภัย” เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจมาตรการความช่วยเหลือทางด้านภาษีกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบอุทกภัย

๔.๖ จัดสัมมนา เรื่อง “ผ่านพ้นวิกฤตด้วยการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ: BCM” เพื่อให้ความรู้เรื่องการวางแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจก่อนที่จะเกิดภัยพิบัติ

๕. การจัดทำฐานข้อมูลเผยแพร่ข้อมูลความรู้และประชาสัมพันธ์

๕.๑ จัดทำเว็บไซต์ www.ช่วยน้ำท่วม.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์ศูนย์กลางความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เข้ามาลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือ เป็นฐานข้อมูลหน่วยงานให้บริการช่วยเหลือฉุกเฉิน และเป็นศูนย์ประสานงานจังหวัด

รวมทั้งเป็นแหล่งองค์ความรู้สำหรับผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยช่วยเหลือตนเองเบื้องต้นเมื่อประสบอุทกภัย

๕.๒ จัดพิมพ์คู่มือจำนวน ๓ เรื่อง ๑) คู่มือโครงการคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ๒) คู่มือมาตรการของรัฐเพื่อการฟื้นฟู SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ปี ๒๕๕๔ ๓) คู่มือแหล่งรวมตลาดนัดคัตสรร เป็นการรวบรวมแหล่งพื้นที่ขายซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ

๖. การกำกับติดตามและประเมินผลโครงการ

ได้มอบหมายให้ บริษัท เมทิล รีเสิร์ช จำกัด เป็นที่ปรึกษา ติดตาม ประเมินผลโครงการ ซึ่งจากการประเมินติดตามผลพบว่า ทีมที่ปรึกษาของแต่ละหน่วยร่วมดำเนินการ ได้ให้บริการช่วยเหลือฟื้นฟูสถานประกอบการในรูปแบบที่แตกต่างกันตามสภาพปัญหา โดยยึดหลักความต้องการและสภาพปัญหาที่ต้องฟื้นฟูเป็นหลัก ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานของที่ปรึกษาส่วนใหญ่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจแม้ว่างบประมาณและระยะเวลาดำเนินงานมีจำกัด

ตัวชี้วัดผลผลิต	เป้าหมาย	ผลลัพธ์
ผู้ประกอบการประสบอุทกภัยลงทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรม	ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ราย	๔,๘๓๘ ราย
สถานประกอบการได้รับการช่วยเหลือฟื้นฟูเบื้องต้น	ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐ ราย	๑,๕๙๓ ราย
สถานประกอบการได้รับการช่วยเหลือฟื้นฟูเชิงลึก	ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย	๑,๐๓๘ ราย

สรุปผลการดำเนินงานคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อฟื้นฟูสถานประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย

ตัวชี้วัดผลลัพธ์	เป้าหมาย	ผลลัพธ์
ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถแก้ปัญหาเบื้องต้นและกลับสู่การดำเนินธุรกิจปกติ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐
ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ มีความพึงพอใจ	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐

SUCCESS CASES

คุณภาพทุกขั้นตอนการผลิต ลมใต้ปีกขอ “นกพิราบ”

MDICP - PIA

แม้ผัก ผลไม้ดอง และอาหารกระป๋องตรา “นกพิราบ” จะเป็นที่รู้จักของสังคมไทยมานานกว่ากึ่งศตวรรษ แต่ก็อาจหยุดนิ่งในการพัฒนาตรงกันข้าม การปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้แบรนด์นกพิราบดำรงอยู่ในใจผู้บริโภคหลากหลายกลุ่ม

การผลิตอาหารกระป๋อง คุณภาพวัตถุดิบตั้งแต่ต้นทางนับเป็นหัวใจสำคัญ “เรามีการปรับปรุงกิจการอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นการแก้ปัญหาด้านประสิทธิภาพพื้นฐาน แต่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพ ซึ่งมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์ ทำให้ยากในการวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริง” คุณวิสุทธิ์ รัชตสวรรค์ กรรมการบริหาร บริษัท สันติภาพ (ฮั่วเพ็ง 1958) จำกัด อธิบาย

เมื่อมีโอกาสได้เข้าร่วม “กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme: MDICP-PIA)” ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในการใช้เทคนิค SPC (Statistical Process Control) ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพดีกว่าเครื่องมือพื้นฐานทั่วไป เช่น การปรับปรุงคุณภาพผักหัวหอมแน่น ซึ่งเดิมอุณหภูมิการเพาะปลูกเป็นปัจจัยที่ควบคุม

ไม่ได้ แต่สามารถชดเชยด้วยปัจจัยที่ควบคุมได้ เช่น ระยะเวลาปลูก ปริมาณปุ๋ย และอายุตัด หรือการใช้ปัจจัยน้ำหมักต่อพื้นที่ของโคนก้านและปลายก้านมาช่วยคำนวณเพื่อกำหนดขนาดผักหั่น หรือการปรับปรุงรสชาติ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่าลูกค้าให้ความสำคัญกับรสชาติมากกว่ากลิ่นและเนื้อสัมผัส อันนำมาสู่การวิเคราะห์ตรวจสอบทางเคมีและย้อนกลับสู่กระบวนการปลูกและกระบวนการผลิตวัตถุดิบเพื่อให้ได้รสชาติสม่ำเสมอ

นอกจากการรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ คุณวิสุทธิ์เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงาน การหาพันธมิตรจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขยายฐานการผลิตและขยายตลาดเพื่อรองรับ AEC ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป

คุณวิสุทธิ์ รัชตสวรรค์

กรรมการบริหาร บริษัท สันติภาพ (ฮั่วเพ็ง 1958) จำกัด

๓๗ หมู่ ๑ ซ. สุขสวัสดิ์ ๔๓ ถ. สุขสวัสดิ์ ต. บางครุ อ. พระประแดง จ. สมุทรปราการ

๑๐๑๓๐ โทรศัพท์ : ๐ ๒๔๑๙ ๓๑๑๑ โทรสาร : ๐ ๒๔๑๙ ๓๔๒๒

อีเมล : info@peacecanning.com

ยูนิเกรนมาร์เก็ตติ้ง สร้างเอกลักษณ์ ‘ข้าวธรรม’

Cluster

สินค้าเกษตรคุณภาพดี สามารถขยับขึ้นจากการเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ธรรมดา (Commodity Goods) มาสู่สินค้ามีแบรนด์ได้ เช่น กล้วยหอมโดล แอปเปิ้ลฟูจิ และกีวีเชสเปรี เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ของไทยก็เช่น ส้มธนาธร หรือผักผลไม้โครงการหลวง ซึ่งการสร้างแบรนด์และการวางตำแหน่งสินค้าในระดับสูงได้ ย่อมหมายถึงการใส่ใจคุณภาพทุกขั้นตอนการผลิต

คุณปณิธิ เหล่าธรรมทัศน์ ซีอีโอ บริษัท ยูนิเกรนมาร์เก็ตติ้ง (1999) จำกัด ผู้คร่ำหวอดอยู่ในธุรกิจค้าข้าวมากกว่า ๓๐ ปี มองเห็นโอกาสเดียวกันนี้ จึงได้พัฒนาข้าวพรีเมียมแบรนด์ “ข้าวธรรม” ออกสู่ตลาดด้วยการปูทางเรื่องแบรนด์มาก่อนล่วงหน้าหลายปี ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะเป็นการสร้างความแตกต่างจากข้าวในประเทศและต่างประเทศในยุคที่เงื่อนไข AEC กระชั้นเข้ามา เนื่องจากหลายประเทศ ในอาเซียนล้วนผลิตข้าวได้จำนวนมากและผู้บริโภคไม่ทราบถึงความแตกต่าง

ระยะแรกของการสร้างแบรนด์ในตลาดค้าปลีก ยูนิเกรนฯ พบปัญหามากมาย เนื่องจากเดิมมีความชำนาญด้านค้าส่ง โดยครอบครัวมีประสบการณ์ค้าส่งข้าวมานานถึง ๖๐ ปี แต่ผู้บริหารหมั่นแสวงหาความรู้ใหม่อยู่เสมอ โดยเฉพาะเมื่อได้เข้าร่วม “กิจกรรมพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Cluster)” ของกรมส่งเสริม

อุตสาหกรรม ในนาม “ไทยผู้คดลัสเตอร์” ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมคุณปณิธิ เห็นว่ามีประโยชน์อย่างมาก ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม มีการพัฒนาทั้งด้านผลิตภัณฑ์ และการตลาดอย่างต่อเนื่อง

“คอนเซ็ปต์ของกลุ่ม คือ ทุกคนในกลุ่มต้องช่วยตัวเองส่วนหนึ่งและทางกรมฯ ช่วยสนับสนุนในส่วนหนึ่ง เช่น ในเรื่องของการออกงานและการอบรม สมาชิกในกลุ่มอาจอยู่คนละสายงาน แต่พอมานั่งคุยกัน รับฟังการทำงานในอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ทำให้ได้รับความรู้มากขึ้น เหมือนมี consult เพราะว่าเจ้าของธุรกิจมาแนะนำถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยตัวเอง ผมได้ความรู้จากเพื่อน ๆ มากมาย ผมว่าแค่นี้ก็คุ้มค่ามากแล้ว”

การมุ่งสร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์ แปรนต้องครคร รวมทั้งการฝึกกำลังสร้างแบรนด์ให้กับประเทศไทย จึงเป็นภารกิจสำคัญร่วมกันของผู้ประกอบการไทยในเวลานี้

คุณปณิธิ เหล่าธรรมทัศน์

ซีอีโอ บริษัท ยูนิเกรนมาร์เก็ตติ้ง (1999) จำกัด

สำนักงาน : ๑๕๖ ถ. เฉลิมเขต ๑ แขวงวัดเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบฯ กทม. ๑๐๑๐๐

โรงงาน : ๕๐/๕ ม. ๑๒ ถ. พุทรมณฑล สาย ๕ ต. ไชย อ. สามพราน จ. นครปฐม ๗๓๒๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๔๑๑ ๙๖๗๐-๓

โรงงานแปรรูปเนื้อสุกร บมจ. ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) ลดพลังงาน - ลดต้นทุน - ลดโลกร้อน

TEM 10

โรงงานผลิตสุกรของบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งปี ๒๕๔๖ ดำเนินธุรกิจผลิตเนื้อสุกรแปรรูปแช่เย็นและแช่แข็ง ปัจจุบันมีปริมาณการผลิตประมาณ ๔๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี การที่กิจการมีความก้าวหน้า เนื่องจากมีการนำระบบมาตรฐานต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการสร้างความพร้อมสำหรับการแข่งขันในทุกสถานการณ์ โดยเฉพาะการแข่งขันเสรีในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมีผลในปี ๒๕๕๘ นี้

หนึ่งในประเด็นสำคัญที่ซีพีเอฟให้ความสำคัญคือ การใช้พลังงาน และการจัดหาพลังงานทดแทนสำหรับใช้ในกระบวนการผลิต “ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของนโยบายการปรับค่าแรงทั่วประเทศหรือเรื่องของพลังงาน หากได้รับความช่วยเหลือจากทางการในเรื่องการจัดการพลังงานทดแทน เช่น การลงทุนในส่วนของการโซลาร์เซลล์ ประเทศไทยน่าจะใช้ประโยชน์จากพลังงานตรงนี้ได้มาก” คุณอนันต์ วงษ์เจริญ รองกรรมการผู้จัดการ บมจ. ซีพีเอฟ แสดงความเห็น

เพื่อปรับปรุงการจัดการด้านพลังงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้เข้าร่วม “กิจกรรมการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์” เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management: TEM) รุ่นที่ ๑๐ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เมื่อจบกิจกรรมสามารถลดค่าปริมาณการใช้พลังงานรวมได้ ๒,๐๙๕,๐๘๒ MJ/ปี มีค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลดลง ๑,๘๔๐,๐๕๑ บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๑ จากค่าใช้จ่ายการใช้พลังงานรวมก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ๒๔,๔๙๑,๒๕๔,๘๘๕ บาท/ปี ซึ่งหากภาคอุตสาหกรรมร่วมมือร่วมใจในการบริหารจัดการพลังงาน จะไม่เพียงยังประโยชน์ ต่อองค์กร แต่จะส่งผลต่อเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมโดยรวมของประเทศด้วย

คุณอนันต์ วงษ์เจริญ

รองกรรมการผู้จัดการ บมจ. ซีพีเอฟ (ประเทศไทย)

๒๖/๒ หมู่ ๗ ถ. สุวินทวงศ์ ต. คลองนครเอื้องเขต อ. เมือง จ. ฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐๓๘ ๕๙๓ ๖๘๔-๖ โทรสาร : ๐๓๘ ๕๙๓ ๖๘๔๗

เอ็น.ซี.อาร์. รับเบอร์ อินดัสตรี จัดการทุกวิกฤต และโอกาสด้วย LEAN

LEAN

คุณประเสริฐ บำรุงชัยชนะ ผู้อำนวยการฝ่ายโรงงาน บริษัท เอ็น.ซี.อาร์. รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด ผู้ประกอบการธุรกิจยางซึ่งเป็นทั้งผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และผู้ส่งออกทั้งในและต่างประเทศ ให้เห็นว่า การที่ตลาด AEC รวมเป็นตลาดเดียวกันจะทำให้เกิดการแข่งขันสูง ขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสในการขยายตลาด ซึ่งนอกจากแรงกดดันในการแข่งขันจากภายนอกคือกลุ่มประเทศอาเซียนแล้ว ผู้ประกอบการยังพบปัญหาภายใน เช่น วัตถุดิบและค่าจ้างแรงงานขึ้นตำราค่าเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น การนำระบบการจัดการที่ดีมาใช้ในการพัฒนาองค์กรจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจากการเข้าร่วม “กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบ LEAN เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต” กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นภายใน บริษัท เอ็น.ซี.อาร์. รับเบอร์ อินดัสตรี อย่างชัดเจน

“วิธีนี้ถูกจริตกับเรา เพราะ LEAN เน้นแก้ปัญหาในจุดใหญ่ ๆ แต่ขณะเดียวกันก็มองภาพรวมด้วยว่าอะไรเป็นหัวใจ อะไรที่จำเป็น LEAN ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้จริง ๆ ช่วยฝึกฝนแรงงานมีฝีมือ ช่วยให้พนักงานอยู่กับเรานานขึ้น รวมถึงเรื่องของการจัด Supply และการ

จัดซื้อวัตถุดิบในราคาที่ถูก เราพบว่าระบบ LEAN เป็นคำตอบที่ใช้ โชคดีว่าหลังจากที่มีการปรับค่าแรง พนักงานก็ยินดีให้ความร่วมมือกับองค์กร ไม่ปฏิเสธการทำงานมากขึ้น ทำงานเร็วขึ้น เพราะพวกเขาทราบว่าไม่เช่นนั้น องค์กรเราก็อยู่ไม่ได้ ต้องถือโอกาสนี้ขอบคุณพนักงานที่ให้ความร่วมมือกับองค์กรเป็นอย่างดี ยินยอมที่จะเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีปัญหาอะไร”

การบริหารจัดการธุรกิจอย่างรวดเร็ว กระชับ มีประสิทธิภาพ และต้นทุนต่ำ นับเป็นความได้เปรียบในการแข่งขันไม่ว่ายุคสมัยใด หรือเศรษฐกิจจะอยู่ในภาวะการณ์ใด สำหรับ AEC ที่จะมีส่วนในอีก ๒ ปีข้างหน้า LEAN จึงเป็นเครื่องมือที่ดีเครื่องมือหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการไทยที่ต้องการยกระดับการบริหารและการจัดการภายในองค์กร

คุณประเสริฐ บำรุงชัยชนะ

ผู้อำนวยการฝ่ายโรงงาน บริษัท เอ็น.ซี.อาร์. รับเบอร์ อินดัสตรี จำกัด

๖๙, ๗๑-๗๓ ถ. บำรุงรัฐ แขวง/เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๒๒๕ ๗๖๕๖-๗

เว็บไซต์ : www.ncr-rubber.com

เฟอร์นิช บาย วนิส แตกต่างเพื่ออยู่รอดใน AEC

กิจกรรมปรึกษาแนะนำเชิงลึกรายสาขา

“สิ่งที่เราเคยรับรู้ มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา โดยมากคนจะรับรู้ว่ามีเฟอร์นิเจอร์ มีไม้สักคุณภาพ แต่ปัจจุบันมีแต่ไม้สักอ่อน พม่าที่คนมักมองว่าเปิดประเทศแล้ว ธุรกิจไม้สักเก่าน่าจะดีมาก แต่สำหรับคนในพื้นที่จะทราบว่าไม้สักที่ SMEs พม่าและฝั่งไทยซื้อขายกันเริ่มลดน้อยลงไปมาก อย่างไรก็ตาม ต้นไม้คุณภาพดีในพม่าที่ยังไม่ได้ตัดยังมีอยู่มาก หรือกระทั่งธุรกิจต่าง ๆ จะบูมก็จริง แต่นั่นก็จะเป็นโอกาสสำหรับธุรกิจรายใหญ่มากกว่า” คุณวนิดา ภิญาสาสน์ เจ้าของกิจการเฟอร์นิเจอร์เครื่องเรือนเก่า บริษัท เฟอร์นิช บาย วนิส จำกัด ซึ่งมีสำนักงานอยู่ที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก วิจารณ์

เฟอร์นิช บาย วนิส เองต้องปรับตัวจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์เก่าจากพม่า หันมาซื้อเครื่องไม้เก่าภายในประเทศเพื่อเป็นวัตถุดิบมาทำใหญ่ โดยเน้นผลิตเฟอร์นิเจอร์สไตล์โมเดิร์นแบรนด์ “อินทรา” ที่จับกลุ่มเป้าหมายตั้งแต่กลุ่มคนวัยทำงานและครอบครัวใหม่ จนถึงกลุ่มผู้ใหญ่ที่ชื่นชอบไม้เก่า โดยมีการขยายด้านการตลาดออกบูธงานแสดงสินค้าต่าง ๆ และเปิดหน้าร้านที่สวนจตุจักร ตลอดจนมีผู้นำไปจำหน่ายที่จังหวัดภูเก็ต

สุราษฎร์ธานี และตรัง
ตลอดเวลาของการดำเนินธุรกิจ คุณวนิดาให้ความสำคัญกับการเข้าอบรมเวิร์กช็อปต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการบริหารจัดการภายใน ด้วยตระหนักว่า ไม่ว่าจะเป็นก่อนยุค AEC หรือเมื่อเข้าสู่ AEC แล้ว สิ่งสำคัญสำหรับการทำธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ นอกจากวัตถุดิบไม้ที่ดีแล้ว ยังต้องใช้ “ความรู้” ทั้งด้านดีไซน์ แรงงานฝีมือ ความชำนาญเครื่องจักร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างความแตกต่างให้ชิ้นงาน จึงจะเป็นโอกาสในการสร้างแบรนด์จากขนาดตลาดและผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นจากการเปิดเสรี เพราะหากเป็นการผลิตตามอย่างกัน (Me too product) ก็ไม่มีประโยชน์อันใด เพราะจะวนกลับไปแข่งขันที่ราคา

คุณวนิดา ภิญาสาสน์
เจ้าของกิจการ บริษัท เฟอร์นิช บาย วนิส จำกัด
๙๕๙ หมู่ที่ ๑ ต. ท่าสายลวด อ. แม่สอด จ. ตาก ๖๓๑๑๐
โทรศัพท์ : ๐๘ ๑๗๘๕ ๖๗๗๖ อีเมล : indhawa1@hotmail.com

ชิตา ออร์แกนิกฟู้ด เพิ่มรสชาติ ปราศจากสารพิษ

กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร
แปรรูปครบวงจร

บริษัท ชิตา ออร์แกนิกฟู้ด จำกัด ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๕๔ มุ่งผลิตวัตถุดิบเกษตรออร์แกนิกเพื่อผลิตเครื่องปรุงอาหารไทย อาทิ น้ำจิ้มไก่ ซอสพริก และน้ำจิ้มเครื่องเคียงต่าง ๆ ซึ่งจัดว่าเป็นตลาดใหม่ เนื่องจากปัจจุบัน วัตถุดิบส่วนใหญ่ใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลงจำนวนมาก โดยได้สร้างไร่ชิตาไว้เป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบ ส่วนโน้วฮาวการผลิตก็รับถ่ายทอดจากบริษัทแม่คือ บริษัท เอสแอนด์เจ โปรดักท์ จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในจังหวัดลำพูน

ในปีที่ผ่านมา บริษัท ชิตาฯ ได้เข้าร่วม กิจกรรมพัฒนาเชื่อมโยงนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ “กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปครบวงจร” กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เช่น น้ำสลัดชนิดข้นและใสที่ใช้ส่วนผสมน้ำส้มสายชูหมักจากสับปะรดออร์แกนิก มีสารต้านอนุมูลอิสระ มีเส้นใยอาหารสูงและเอ็นไซม์ที่ช่วยย่อยโปรตีนจากธรรมชาติ ในขณะที่ตัวก็ยังมีรสชาติกลมกล่อมและสีสวยงาม นอกจากนี้ยังพัฒนาผลิตภัณฑ์อินทรีย์ใหม่ ๆ อีกหลายชนิด ซึ่งเป็นที่ต้องการของกลุ่มรักสุขภาพที่มีกำลังซื้อทั้งในและต่างประเทศ คุณสมเกียรติ โอวรารินทร์ ผู้บริหารด้านการตลาด บริษัท ชิตา ออร์แกนิกฟู้ด เห็นว่า

มีโอกาสเติบโตสูงมาก
“เราพุ่งเป้าไปที่กลุ่มลูกค้าผู้มีกำลังซื้อสูงในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ซึ่งมีการศึกษาคุณภาพและประโยชน์ของสินค้าประเภทนี้กันอยู่แล้ว นอกจากนั้นยังมีโอกาสขยายพื้นที่ผลผลิตเกษตรอินทรีย์ในประเทศกลุ่ม AEC ไม่ว่าในลาวหรือในเวียดนาม ซึ่งขณะนี้มียู ๑-๒ ราย ที่สนใจที่จะมาร่วมเป็นแหล่งปลูกพืชอินทรีย์ให้กับทางบริษัท”

ขนาดตลาดที่ขยายใหญ่ขึ้นจากข้อตกลง AEC แนวโน้มความนิยมในผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ล้วนเป็นวัตถุดิบชั้นดีที่จะช่วยเพิ่มรสชาติให้กับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องปรุงรสของไทย

คุณสมเกียรติ โอวรารินทร์
ผู้บริหารด้านการตลาด บริษัท ชิตา ออร์แกนิกฟู้ด จำกัด
๒๙๙ ม.๗ ต. นครเจดีย์ อ. ลำพูน ๕๑๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐๕๓ ๕๕๕ ๒๔๘-๙ โทรสาร : ๐๕๓ ๕๕๕ ๒๔๙

ผ้าไหม BOON KOON ศิลปะต่อผ้า แต้มสีสันไหมไทย

TOPOTOP

หลายประเทศในอาเซียน รวมถึงอาเซียน +๓ +๖ ต่างมีภูมิปัญญาการผลิตผ้าไหมของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นพม่า ลาว อินโดนีเซีย กัมพูชา จีน การสร้างเอกลักษณ์ความแตกต่างเฉพาะถิ่น หรือเฉพาะแบรนด์จึงมีความสำคัญมาก ซึ่งร้านผ้าไหม BOON KOON ได้พบแนวทางนั้นแล้ว คือ การตัดเย็บชิ้นงานผ้าไหมแบบศิลปะต่อผ้า (Patchwork)

คุณชาญบุญ เอี่ยมหนู เจ้าของร้าน BOON KOON SHOP ซึ่งมีหน้าร้านอยู่ที่ เจ.เจ.มอลล์ และอีกหลายแห่ง เริ่มผันชีวิตจากพนักงานประจำมาเป็นเจ้าของร้านค้าเล็กๆ ๆ ที่สวนลุม ในทบาร์ชาร์ เมื่อปี ๒๕๔๓ ผลิตภัณฑ์ขายดีคือ ผ้าไหมคลุมไหล่ เนกไท ปลอกหมอน และจากการแสวงหาซัพพลายเออร์และแรงงานตัดเย็บที่ดี จึงได้รู้จักกับชุมชนคลองสามวาซึ่งโยกย้ายมาจากชุมชนบ้านครัว ชุมชนผลิตผ้าไหมเก่าแก่แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ จึงเกิดการพัฒนางานร่วมกันเรื่อยมา รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน จนเกิดเป็นไอเดียในการนำเศษผ้าที่เหลือจากการตัดเย็บมากมาย นำมาทำ patchwork และผลิตเป็นชิ้นงานต่าง ๆ งานต่อผ้าต้องอาศัยช่างที่มีความชำนาญ ประณีต ซึ่งต้องใช้เวลามากขึ้นและทำให้ต้นทุนสูงขึ้นตาม แต่ก็คุ้มค่าเมื่อพบว่าลูกค้า มาตามหางาน patchwork อย่างต่อเนื่อง

คุณชาญบุญ มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมากมาย ไม่ว่าจะเป็น TOPOTOP, DIP CAMP หรือ คลัสเตอร์ ทำให้มีการพัฒนาด้านการตลาดควบคู่ไปกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ชื่อแบรนด์ BOON KOON เองก็เกิดขึ้นภายหลังร่วมอบรมในกิจกรรมต่าง ๆ กับกรมฯ อย่างไรก็ตาม การแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคตผู้ประกอบการจะหยุดเรียนรู้ไม่ได้เลย “AEC ที่จะมาถึงในปี ๒๕๕๘ เราต้องมองอย่างรอบด้าน ไม่ใช่แค่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ พัฒนาดีไซน์ หรือโอกาสในการเข้าถึงวัตถุดิบผ้าไหมจากประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้นเท่านั้น แต่การบริหารจัดการด้านอื่น ๆ ก็สำคัญ เช่น ระบบบัญชี ความห่วงใยในสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการต้นทุน และอีกหลายเรื่องที่ต้องเตรียมพร้อม”

คุณชาญบุญ เอี่ยมหนู
ร้านผ้าไหมบุญคุณ เจ.เจ.มอลล์
โทรศัพท์ : ๐ ๒๖๔๒ ๙๒๕๑
อีเมล : boonkoon2006@hotmail.com

บริษัท ชัยจินดาซีฟู้ด จำกัด การบริหารเชิงลึกพาสาน ความรู้พื้นฐาน

คพอ.

คุณวันชัย โพธิ์เพชรทอง กรรมการผู้จัดการ บริษัท ชัยจินดาซีฟู้ด จำกัด เป็นหนึ่งใน SMEs ที่สร้างกิจการบนศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดสมุทรสาครที่เป็นเมืองท่าติดชายทะเล โดยดำเนินธุรกิจผลิตอาหารแห้งและการทำประมงในแบบฉบับพื้นบ้านมาร่วม ๒๐ ปี สามารถนำพากิจการเติบโต มีรายได้ต่อปีประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท แต่คุณวันชัยตระหนักดีว่า ความรู้และประสบการณ์จากการปฏิบัติและการบริหารแบบกิจการครอบครัวไม่เพียงพอต่อการเปิดเสรีการค้าอาเซียนที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเงื่อนไขการค้าที่ปรับเปลี่ยนไปตลอดเวลา

ความรู้เชิงลึกในการบริหารจัดการทั้งด้านการเงิน การค้า การลงทุน การบริหารบุคคล ความรู้ด้านกฎหมาย ความรู้ด้านการตลาดและอีกมากมายจะเป็นสิ่งจำเป็นในการนำพาองค์กรให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผน ซึ่งหลังจากคุณวันชัยได้เข้าร่วมอบรมการพัฒนาการสร้างภาวะผู้นำรุ่นที่ ๘ “กิจกรรมพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม (คพอ.)” ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้นำความรู้มาใช้ในการพัฒนาองค์กร และถ่ายทอดความรู้สู่พนักงาน เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างมีส่วนร่วม “ในการบริหารกิจการมีปัญหากเกิดขึ้นตลอด

เวลา ไม่ต้องดูไกลระดับอาเซียน แต่ในไทยเองก็มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เช่น ค่าแรงขึ้น ๓๐๐ บาท ต้องคิด ต้องหาวิธีการทำอย่างไรให้ดำเนินกิจการต่อไปได้โดยต้นทุนไม่มากขึ้น ความรู้ที่ได้จาก คพอ. เป็นความรู้ที่สามารถปฏิบัติและแก้ไขปัญหาก็จริง และสิ่งสำคัญผมได้มีตรรกภาพมากมาย เป็นห้องเรียนธุรกิจที่ได้แลกเปลี่ยนวิธีคิด วิธีบริหาร ซึ่งสำคัญมาก กิจการ SMEs จะอยู่รอดและเดินหน้าได้ก็ต่อเมื่อสามารถจัดการกับปัญหา”

เมื่อเปิดการค้าเสรีอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จังหวัดสมุทรสาครจะมีศักยภาพเติบโตอีกมาก พื้นที่ติดชายฝั่งทะเลเป็นประตูเปิดรับวัตถุดิบอาหารทะเลและแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตสำคัญ แต่ก็เปราะบางสำหรับนักลงทุนรายใหญ่ทั้งในและต่างประเทศด้วยเช่นกัน

คุณวันชัย โพธิ์เพชรทอง
กรรมการผู้จัดการ บริษัท ชัยจินดาซีฟู้ด จำกัด ๓๔/๓๙ หมู่ ๔ ต. โคกคาม อ. เมือง
จ. สมุทรสาคร ๗๔๐๐๐
โทรศัพท์ : ๐๓๔ ๔๔๐ ๓๕๒-๓
อีเมล : dryfood@hotmail.com

ก้านเห็ดหอมปรุงรส i hed มุ่งมั่นพัฒนา สุขอวกฟากขึ้นนำ

NEC

i hed เริ่มต้นจากการเป็นเมนูอร่อยประจำบ้าน ผลิตจากก้านเห็ดหอมปรุงรสคุณภาพดี หมักปรุงรสและทอดตามหลักสุขอนามัย และหลังจากมีโอกาสเข้าร่วม “กิจกรรมเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneur Creation: NEC)” ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เมื่อ ๕ ปีก่อน คุณณัชชา นันทกาญจน์ จึงเห็นโอกาสในการพัฒนาก้านเห็ดหอมปรุงรสให้กลายเป็นธุรกิจทำเงิน จนกระทั่งในปี ๒๕๕๕ เธอได้จดทะเบียนแบรนด์ i hed และตัดสินใจลาออกจากงานประจำ โดยผันตัวเองมาเป็นสถาปนิกอิสระเพื่อจะได้มีเวลาในการเริ่มต้นธุรกิจอย่างจริงจัง

ด้วยมีประสบการณ์ธุรกิจน้อย จึงหันแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ในนั้นคือการเข้าร่วมเวิร์กช็อปเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ให้ดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภค ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้ได้ความรู้ในการพัฒนากระบวนการผลิตที่ช่วยยืดอายุการเก็บสินค้าให้ยาวนานขึ้น การปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยคงสภาพสินค้าหลังการผลิตและยังสร้างภาพลักษณ์แบรนด์ให้ดูทันสมัย

ปัจจุบัน ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ i hed ยังเป็นเพียงธุรกิจในครัวเรือน

ที่จำหน่ายในชุมชนเล็ก ๆ เพราะคุณณัชชาต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จนมั่นใจว่าสามารถรับมือกับตลาดผู้บริโภคในวงกว้าง แต่เมื่อถามถึงการเตรียมความพร้อมรับมือกับยุค AEC

เธอกล่าวอย่างมีความหวังว่า “เมื่อครั้งที่ได้เข้าร่วมโครงการที่ NEC ร่วมมือกับศูนย์สร้างสรรคงานออกแบบ (TCDC) มีผู้ให้แนวคิดที่เราสามารถสร้างสินค้าให้เป็นเหมือนสินค้า OTOP คือมีสินค้าบางจำพวกที่ชาวต่างชาติต้องซื้อติดกลับไปเป็นของฝาก ไม่ว่าจะเป็นของเล่นอาหาร หรือของที่ระลึกอะไรต่าง ๆ แต่ก็คงจะดีถ้าเราสามารถสร้างแบรนด์ i hed ให้กลายเป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวที่มากรุงเทพฯ รู้สึกว่านี่คือผลิตภัณฑ์ที่ควรซื้อติดไม้ติดมือเป็นของขวัญที่ระลึก”

คุณณัชชา นันทกาญจน์

เจ้าของกิจการ Healthy Republic

๓๐๑/๑๘๘ ม. ๖ ช. ประชาชื่น แขวง ๑-๒-๑๗ ถ. ประชาชื่น แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

โทรศัพท์ : ๐๘ ๕๙๒๐ ๕๕๓๐

อีเมล : marketing.ihed@gmail.com

น้ำพริกกลุ่มแม่บ้านแพรक्षा พร้อมเข่งตลาดนานาชาติ

CIMED (OTOP)

ที่มาของกลุ่มแม่บ้านแพรक्षा หมู่ที่ ๗ คุณสมน้อย ศรีสมวงศ์ ประธานกลุ่มเล่าว่า “ความที่หลายครอบครัวในตำบลแพรक्षाประกอบอาชีพเลี้ยงปลาสดขาย และมักเหลือปลาขนาดเล็กที่ไม่สามารถนำไปขายได้ ปีพ.ศ. ๒๕๔๗ แม่บ้านหมู่ที่ ๗ ตำบลแพรक्षा ประมาณ ๑๐ ครัวเรือน จึงรวมตัวกันนำปลาสดขนาดเล็กมาแปรรูปเป็นปลาแห้ง และนำบางส่วนไปประกอบเป็นน้ำพริกปลาสดรสชาติต่าง ๆ จัดจำหน่ายในนาม “น้ำพริกแม่น้อย” มีจุดขายที่ความสดใหม่ของผลิตภัณฑ์และรสชาติอร่อย นับเป็นอาชีพเสริมที่สร้างรายได้เป็นอย่างดี”

สูตรน้ำพริกของกลุ่มไม่เป็นรองใคร แต่กลุ่มขาดความรู้เรื่องการทำบัญชี ตลอดจนความรู้เรื่องการตลาดและการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ปี ๒๕๕๕ กลุ่มจึงเข้าร่วม “กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน (Community Industries Management Efficiency Development CIMED)” ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมไม่กี่เดือน รายได้ของกลุ่มที่ได้รับแต่เดิมเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือนได้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๐

“เรามีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์มากขึ้น เช่น มีการทำนามบัตรไปแจกลูกค้าในงาน OTOP ที่เมืองทอง เพื่อลูกค้าจะได้รู้จักเรามากขึ้น

สินค้าที่ขายดีขึ้น มีลูกค้าโทรสั่งอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะช่วงเทศกาลลูกค้ามักจะซื้อเป็นของขวัญ เพราะเราทำตามคำแนะนำจากทางกรมฯ ใช้แพคเกจจิ้งเป็นแบบสุญญากาศ เพื่อให้สามารถเก็บไว้ทานได้นานหลายเดือน”

ในการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ คุณสมน้อยให้ข้อคิดว่า “ถ้าเราจะไปสู้อาเซียน เราต้องคำนึงถึงหลายเรื่อง ปลาก็ต้องมีคุณภาพส่งออกได้ แพคเกจจิ้งก็ต้องดี สต็อกสินค้าต้องมีพร้อมขายตลอดเวลา รวมทั้งต้องแข่งขันกับตัวเอง มีการพัฒนาสินค้าให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้ลูกค้าติดใจ ไม่ใช่ซื้อครั้งเดียวแล้วไม่มีการสั่งซื้อต่อ” ซึ่งคติการทำงานนี้ใช้ได้ ไม่ว่าจะเป็น ๑๐ ปีที่แล้วที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งกลุ่มหรืออีก ๒ ปีข้างหน้า AEC จะมาถึง

คุณสมน้อย ศรีสมวงศ์

ประธานกลุ่มแม่บ้านแพรक्षा หมู่ที่ ๗

๒๑ บ้านสุดใจ ม. ๗ สุดใจ พุทธราชา ต. แพรक्षा อ. เมืองสมุทรปราการ

จ. สมุทรปราการ ๑๐๒๘๐

โทรศัพท์ : ๐๒๗๐๓ ๖๕๖๖

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม สาธิตศิลปปั้นอีสาน

นวัตกรรมอุตสาหกรรมและ
อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

สินค้าที่ระลึกทั่วทุกมุมโลกที่มีมูลค่าการซื้อขายน่าสนใจในแต่ละปีนั้น ผู้บริโภคจำนวนมากไม่ได้ซื้อเพื่อประโยชน์ใช้สอย หากแต่ซื้อเพราะพึงใจเสน่ห์ทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage) หรือเรื่องราวของท้องถิ่นหรือประเทศนั้น ๆ

ในอดีต บ้านกุดนาขามเป็นเพียงพื้นที่แห้งแล้งสลัดกับน้ำท่วมขังไม่สามารถเพาะปลูกได้ จนราษฎรต้องอพยพไปทำงานรับจ้างในต่างถิ่น ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ โรงงานเครื่องปั้นดินเผาสำหรับศูนย์ศิลปาชีพบ้านกุดนาขามได้ถือกำเนิดขึ้น ตามพระราชเสาวนีย์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เพื่อให้ราษฎรไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปทำงานที่อื่นและหยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า และด้วยทรงรำลึกถึงเครื่องปั้นดินเผาของบ้านเชียงที่แสดงถึงอารยธรรมยุคก่อนประวัติศาสตร์ของดินแดนแถบนี้ จึงน่าจะมีความเครื่องปั้นดินเผาของภูมิภาคเดียวกันที่แสดงถึงอารยธรรมยุคปัจจุบันบ้าง ทรงแนะนำให้ถ่ายทอดวิถีชีวิตของท้องถิ่นอีสานลงบนเครื่องปั้นดินเผา เช่น พิธีแห่บั้งไฟ พิธีจับปลาปัก การแสดงดนตรีโปงลาง แข่งเรณูนคร การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การผลิตผ้าแพรวา และดอกไม้ป่าในท้องถิ่น เป็นต้น ผลิตภัณฑ์ที่ได้ นอกจากจะเป็นการเพิ่มโอกาสทางการตลาดแล้ว ยังได้พัฒนาศักยภาพทางด้านศิลปะของชุมชนอีกด้วย

ภายหลังศูนย์ศิลปาชีพบ้านกุดนาขามได้เปิดสอนอาชีพเพิ่มขึ้นอีกหลายแขนง อาทิ เครื่องเรือน ทอผ้า ดอกไม้ประดิษฐ์ ถนอมอาหารและโภชนาการ หล่อโลหะ ตีเหล็ก ทำอิฐบล็อก และปลูกหม่อน-เลี้ยงไหม เป็นต้น โดยปัจจุบัน มีพลตรีศักดิ์ดา เปรมานวีน ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๓ เป็นผู้ดูแลศูนย์ฯ

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพบ้านกุดนาขามได้เข้าร่วม “กิจกรรมกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์” กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และได้นำภูมิปัญญา อัตลักษณ์อีสานมาสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ทรงคุณค่า มีสีสันและลวดลายที่แตกต่างไปจากผลิตภัณฑ์อื่นในท้องถิ่น สร้างความหลากหลายให้กับผู้บริโภค ช่วยให้ออกจำหน่ายผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่เพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ ๐.๕ และยังทำให้สมาชิกผู้ปฏิบัติงานได้เรียนรู้เทคนิคการผลิตใหม่ ๆ ก่อให้เกิดทักษะการทำงานที่หลากหลาย ส่งผลต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน

พลตรีศักดิ์ดา เปรมานวีน

ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๓

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพบ้านกุดนาขาม อ. เจริญศิลป์ จ. สกลนคร ๔๗๒๓๐

โทรศัพท์ : ๐๔๒ ๗๐๙ ๑๖๒

สำนักสันติหัตถกรรม จำลองชีวิตวิถีไทย

เงินทุนหมุนเวียน

จากจุดเริ่มต้นเมื่อ ๑๔ ปีที่แล้ว ที่เพียงต้องการทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อคร่ำหวอดช่วงว่างงาน โดยลงทะเบียนเรียนการประดิษฐ์เรือนไม้ เรือไม้จำลอง และตุ๊กตาจำลองวิถีชีวิตไทย ได้กลายมาเป็นช่องทางทำกินที่นำมาทั้งชื่อเสียงและรายได้ให้กับ ว่าที่ ร.ต.หญิง ณัฐชนน บุตทรัพย์ เนื่องจากสามารถผลิตชิ้นงานได้มีความอ่อนช้อย ประณีตสวยงาม โดยปัจจุบัน มีลูกค้าตั้งแต่ต้นักสะสมชาวไทยและชาวต่างประเทศ ตลอดจนกลุ่มลูกค้าที่พิพิธภัณฑ์ที่สั่งชิ้นงานไปจัดแสดง ซึ่งคุ้มค่างบประมาณและหายากเหลือ เพราะแต่ละชิ้นงานต้องใช้ความอดทนและสมาธิสูง ประการสำคัญ แต่ละแบบจะผลิตเพียงน้อยชิ้นหรืออาจมีเพียงชิ้นเดียว จึงเป็นงานที่มีคุณค่าในความรู้สึกของผู้ครอบครอง

อย่างไรก็ตาม แม้จะสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม แต่ก็ยังอ่อนประสบการณ์ในเชิงธุรกิจ ร.ต.หญิง ณัฐชนน จึงแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยได้เข้าร่วมอบรม “โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่ (New Entrepreneurs Creation: NEC)” กับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙ เมื่อปี ๒๕๕๑ และยังเพิ่มพูนประสบการณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยการส่งผลิตภัณฑ์เข้าประกวด จนได้รางวัลผลิตภัณฑ์

โอท็อปหลายปี ภายหลังได้เข้าใช้บริการ “เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย (Revolving Fund for Cottage and Handicraft Industries: CF)” ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงมีเงินทุนเวียนมาจัดหาอุปกรณ์และเครื่องทุนแรงในการช่วยผลิตชิ้นงานเพิ่มเติม

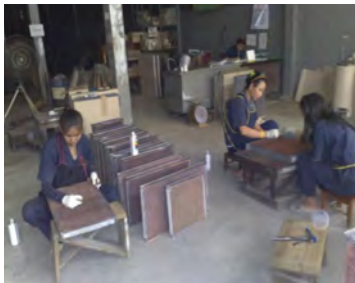
ร.ต.หญิง ณัฐชนนมองว่า AEC จะทำให้ผู้คนในอาเซียนเดินทางไปมาหาสู่กันโดยสะดวก รวมถึงคนต่างทวีปที่ต้องการมาสัมผัสเอกลักษณ์วิถีชีวิตของอาเซียน ผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นหรือแต่ละประเทศ จะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี เพราะงานแฮนด์เมดเป็นสิ่งที่สะท้อนอัตลักษณ์ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ของคนแต่ละชาติได้ดีทุกยุคทุกสมัย

ว่าที่ ร.ต.หญิง ณัฐชนน บุตทรัพย์

สำนักสันติหัตถกรรม

๔๓ หมู่ ๑๑ แขวงโคกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพฯ ๑๐๕๓๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๑๔๖ ๐๖๔๔, ๐๘ ๙๑๒๘ ๑๑๕๐

คุณน้านิตย์ ตันติศิริวัฒน์ ที่ปรึกษามืออาชีพ ช่วยไขปัญหา SMEs

SP

ความรู้แขนงหนึ่ง สามารถต่อยอดไปยังความรู้แขนงอื่น ๆ ได้ ซึ่ง การรู้รอบ - รู้ลึก นั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารกิจการในยุคที่ ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คุณน้านิตย์ ตันติศิริวัฒน์ มีพื้นฐานความรู้ด้านบัญชีและบริหาร การเงิน ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการย้อนสำรวจการดำเนินงาน พฤติกรรม และความเคลื่อนไหวขององค์กร ซึ่งที่ผ่านมา คุณน้านิตย์ได้ใช้ความรู้ ดังกล่าวช่วยกิจการผลิตอะไหล่ยานยนต์ของครอบครัว ตลอดจนกิจการ ส่วนตัวของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ภายหลังคุณน้านิตย์ได้นำประสบการณ์ที่สั่งสมมา ก้าวเข้าสู่อาชีพ ที่ปรึกษาอิสระ ให้คำปรึกษาการเงินและบัญชีกับองค์กรต่าง ๆ โดยให้ ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาอย่างเชื่อมโยงรอบด้าน ทั้งด้านการ พัฒนาบุคลากร การตลาด การเงิน “การวิเคราะห์งบการเงิน ช่วยให้ เห็น performance ขององค์กร สามารถเชื่อมโยงให้เห็นปัญหาต่าง ๆ เช่น ทำให้ปีนี้ค่า HR สูง แต่ได้ productivity เท่าเดิม ก็ย้อนไปดูพบว่า อัตราคนเข้าออกมาก เสียเวลากับการเรียนรู้งานใหม่ คือ ในฐานะ ที่ปรึกษา จะพยายามแนะนำให้ SMEs มองทุกสิ่งรอบด้าน ยิ่งเข้าสู่ยุค ของ AEC ผู้ประกอบการ SMEs ก็ยิ่งต้องมีความรู้ทั้งเชิงกว้างและ

เชิงลึกยิ่งขึ้น ทั้งวัฒนธรรม กฎหมาย ของประเทศเพื่อนบ้าน”

ในฐานะผู้ให้คำปรึกษา คุณน้านิตย์จึงต้องหมั่นพัฒนาตนเองให้ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกเช่นกัน เมื่อปี ๒๕๕๓ คุณน้านิตย์จึง เข้ารับการอบรมเป็นผู้ประกอบการ Service Provider ใน “กิจกรรม สร้างและพัฒนาผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม” ของกรมส่งเสริม อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้รอบด้านทั้งเทคนิควิชาการ การ จัดการ การตลาด การเงิน การบัญชี ตลอดจนทักษะและจรรยาบรรณ การให้คำปรึกษา

คำแนะนำปรึกษาที่ดีสามารถผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ และผู้ประกอบการที่พร้อมปรับตัว เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ คือผู้มีศักยภาพ ในการอยู่รอด

คุณน้านิตย์ ตันติศิริวัฒน์

๑๐๓/๔ ซอยวิสุทธิโยธิน ๒ ถ. เพชรเกษม แขวงบางแค เขตบางแค

กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

โทรศัพท์ : ๐๘ ๙๑๑๑ ๔๒๔๙

อีเมล : namnitti@yahoo.com

ไทยเทคريبเบอร์ คอร์ปอเรชั่น

ขยายการลงทุนในอาเซียน

โครงการพัฒนาศักยภาพโรงงานผลิตยาง ในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนใต้

บริษัท ไทยเทคريبเบอร์ จำกัด เป็นบริษัทผู้ผลิตยางแท่งมาตรฐาน STR (Standard Thai Rubber) โดยร้อยละ ๙๕ เป็นการส่งตลาด ต่างประเทศ และจากความต้องการใช้ยางธรรมชาติอย่างต่อเนื่องของ ประเทศยักษ์ใหญ่ออย่างจีน กอปรกับเล็งเห็นคุณภาพของยางธรรมชาติ และศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ โดยเฉพาะ จังหวัดปัตตานี ในปี ๒๕๕๙ บริษัท ไทยเทคريبเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด สาขาปัตตานี จึงดำเนินการจัดตั้งฐานการผลิตเป็นสาขาที่ ๓ ต่อจากสาขาที่จังหวัดสงขลาและตรัง อย่างไรก็ตาม การอยู่ในพื้นที่ ชายแดน บริษัทจึงประสบปัญหาขาดแคลนนักวิชาการที่จะให้ความรู้ ในเรื่องการพัฒนาศักยภาพการผลิต

ปี ๒๕๕๕ บริษัท ไทยเทคريبเบอร์ฯ จึงร่วม “โครงการพัฒนา ศักยภาพโรงงานผลิตยางในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้” ของกรม ส่งเสริมอุตสาหกรรม และพบว่าปัญหาหลัก ๆ คือ ต้นทุนพลังงาน ไฟฟ้าสูง เวลาหยุดเครื่องจักร (downtime) ในแต่ละเดือนค่อนข้างสูง และปัญหาเรื่องกระบวนการผลิตที่ขาดประสิทธิภาพ

แม้ด้านหนึ่ง คุณศุภเดช อ่องสกุล ผู้จัดการ บริษัท ไทยเทค รีบเบอร์ฯ สาขาปัตตานี มองว่าปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องปกติของโรงงาน อุตสาหกรรมทั่วไป “แต่สำหรับบุคลากรของไทยเทคريبเบอร์ ทุกคนมี ความกระตือรือร้นที่จะได้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่ทาง

กรมฯ ส่งมาอบรมและให้คำปรึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งหลังผ่านโครงการ ดังกล่าว ตัวเลขที่ตรวจวัดทุกตัวมีการเพิ่มประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น”

คุณศุภเดชแสดงวิสัยทัศน์ว่า แม้ว่าอาเซียนจะเป็นแหล่งผลิต ยางพาราของโลก แต่ปัญหาปริมาณแรงงานในภาคการผลิตและจำนวน วัตถุดิบที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า ส่งผลให้การพัฒนา ธุรกิจด้านนี้ของประเทศไทยใกล้ถึงขีดจำกัด ในปีที่ผ่านมา บริษัท ไทย เทคريبเบอร์ฯ จึงไปตั้งโรงงานที่ประเทศอินโดนีเซีย และมีแผนจะขยาย กิจการไปสู่ประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนต่อไป

“ผมมองว่าต่อไปเมืองไทยคงไม่ได้ร่ำรวยเฉพาะจากธุรกิจที่อยู่ใน ประเทศ แต่คงไปรวยจากการลงทุนในต่างประเทศ เหมือนญี่ปุ่นที่ไป ลงทุนทั่วโลกแล้วส่งกำไรกลับบ้านเกิด ส่วนคนญี่ปุ่นก็ได้มาทำงาน ที่เมืองไทย ผมว่าในการสร้างงานของเมืองไทยเราต้องไปสร้างงาน ต่างประเทศ ต้องใช้ศักยภาพที่มีข้ามขึ้นภายในประเทศไปสู่ระดับโลกให้ได้”

คุณศุภเดช อ่องสกุล

ผู้จัดการ บริษัท ไทยเทคريبเบอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

๖ ม. ๒ ต. ท่ากำชำ อ. หนองจิก จ. ปัตตานี ๙๔๑๗๐

โทรศัพท์ : ๐๗๔ ๓๐๒ ๔๐๐-๑๑

๑. นายประเสริฐ บุญชัยสุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๒. นายฐานิสร์ เทียนทอง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๓. นายปิยวัชร นิยมฤกษ์
ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม

๔. นายดล เหวตระกุล
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๕. นายปกครอง ผาสุษยิต
เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๖. นายวิฑูรย์ สิมะโชติ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

๗. นางสาวกฤษณา รวยอาจิ้น
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมอุตสาหกรรม
และผู้ประกอบการ (กำกับดูแลกรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม)

๑. นายโสภณ ผลประสิทธิ์
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๒. นายวีรนนท์ นิลदानวงศ์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

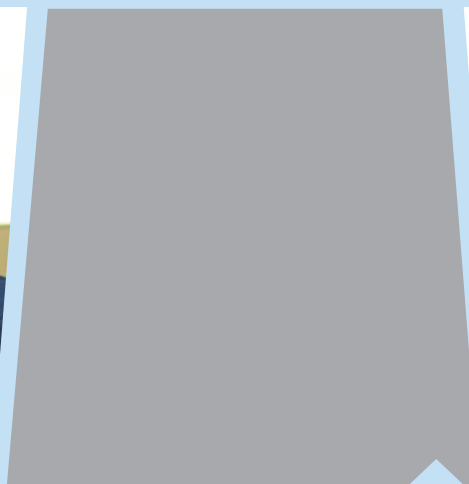
๓. นางศิริรัตน์ จิตต์เสรี
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๔. นายกอบชัย สังสิทธิสวัสดิ์
รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๕. นายเดชา จาตุธนพันธ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบส่งเสริม
อุตสาหกรรม

๖. -ว่าง-
ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายส่งเสริม
อุตสาหกรรม

๗. นางสาวอัญชลีย์พร เขียวเกษม
รท.ผอ.กลุ่มตรวจสอบภายใน

๑. นายกิตติพัฒน์ ปณิธาภรณ์

ผอ.สำนักบริหารกลาง

๒. นายเพทาย ล้อใจ

ผอ.กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล

๓. นางเจลา ศรีเพ็ชร

ผอ.กลุ่มบริหารงานคลังและ
งบประมาณ

๔. นางรัตนา แจ้งสกุล

ผอ.กลุ่มพัสดุและอาคารสถานที่

๕. นางอร ทีฆะพันธุ์

ผอ.กลุ่มประชาสัมพันธ์

๖. นางสาวนิจรินทร์ โอภาสเสถียร

ผอ.ส่วนบริหารเงินทุน

๗. นางภัสรา จันทรทน

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๑

๑. นายประสงค์ นิลบรรจง
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑

๒. นางสาวสุทธิพร ไชยวงศ์
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. นางกนกรัตน์ ศรีเพชรวรรณดี
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นางแก้วตา วรรณมานนท์
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางธนาภรณ์ เจริญสุข
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๒

๑. นางประนอม เฒีนบำรุง
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๒

๒. นายวัชรน จุ้ยจำลอง
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. นายวุฒิชัย ไทวธีระกุล
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นางสาวสุนีย์ แก้วสมสี
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางกาญจนา พิษณุสิริทรัพย์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายพรเทพ การศัพท์
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๓

๒. นายปกรณ์ กระจ่างยุทธ
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. นางสาวปิยกุล กรรณสูต
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายสิทธิรณม์ เร่งเย็บ
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางสาวเกตแก้ว เลื่อนถ้ำ
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. -ว่าง-
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๔

๒. นายติณห์ เจริญใจ
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม
(รก.ผอ.ศภ.๔ กสอ.)

๓. นายศุภกร เสนาสิงห์
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายสมชัย เผ่าผา
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. -ว่าง-
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายเจียรวิทย์ บุญกลมศรีศักดิ์
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๕

๒. นายสุรัชย์ กลางพระเนตร
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๕

๓. นางรุ่งอรุณ เปี่ยมปัจจัย
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายมนต์ชัย พงษ์วิจิตร
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางบุญญพร เสนาสิงห์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๖

๑. นางสาวพร วงศ์วัฒนไชย
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๖

๒. นางสาวอำนวยพร ศิริพงษ์ไพบูลย์
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. นางสาวณัฏฐนันท์ ศรีประเสริฐ
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นางสาวอำนวย เชื้อนสันติยะ
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางรุ่งทิพย์ อีรุตน์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๗

๑. นายคมสันต์ ครองยุติ
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๗

๒. นายรุ่งโรจน์ อธิรัตน์
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

๓. นางละเอียด ไชศรีมธุรส
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายสุพจน์ มกุลรัตน์
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางละออง ธงสะอาด
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายกรวิทย์ เจริญผล
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๘

๒. นางวาสนา อธิญญิก
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๘

๓. นางสาวสมศิริ เกษตรภิบาล
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายชินวร โชติถาวรรัตน์
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางสาวภัทรธินันท์ นกเนตรพันธุ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายริกพงษ์ บุญฤทธิ์มนตรี
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๙

๒. นางเกษราภรณ์ โกวิทวากุล
รก.ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๙

๓. นายวันชัย ปานเปี่ยมเกียรติ
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นายไพบุลย์ แจ่งเสนาะ
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นายธีระพงศ์ สุขเส่งี่ยม
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ ๑๐

๑. - ว่าง -
ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐

๒. นายสนธยา สุกุลวณิชย์
ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม
(รก.ผอ.ศภ.๑๐ กสอ.)

๓. นางสาวชิตชนก จันทน์มนตรี
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๔. นางสาวปริดา อ่อนประดิษฐ์
หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. นางศิริเพ็ญ ศรีสมโภชน์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. - ว่าง -

ผอ.ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๑

๒. นายประสาทสุข นิยมราษฎร์

หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์
(รก.ผอ.ศก.๑๑ กสอ.)

๓. - ว่าง -

ผอ.ส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม

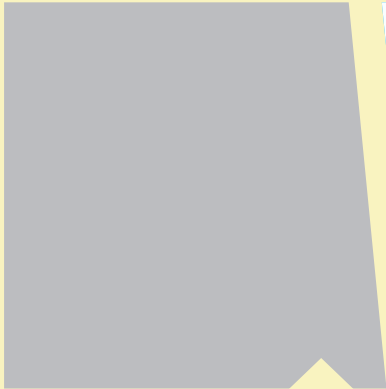
๔. - ว่าง -

หัวหน้าส่วนพัฒนาระบบสนับสนุน
อุตสาหกรรม

๕. - ว่าง -

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. -ว่าง-

ผอ.สำนักบริหารยุทธศาสตร์

๒. นางศุภวัลย์ ดันดิธนวัฒน์

ผอ.ส่วนติดตามและประเมินผล
(รก.ผอ.สบย.กสอ.)

๓. นายอดิทัต วะสินนท์

ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์และแผนงาน

๔. นางอภา วงศ์บุญยง

ผอ.ส่วนพัฒนาระบบบริหาร

๕. นางวีระวรรณ ปิณฑรสูต

ผอ.ส่วนแผนปฏิบัติงาน
และงบประมาณ

๖. นายวาที พิระวานพงศ์
ผอ.ส่วนบริการสารสนเทศ

๗. นายภาสกร ชัยรัตน์
ผอ.ส่วนบริหารจัดการข้อมูลและปรึกษา
แนะนำ

๘. -ว่าง-
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายมานพ ชิวนาสุนทร
ผอ.สำนักพัฒนาการจัดการ
อุตสาหกรรม

๒. นางยุพรัตน์ ศตวริยะ
ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

สำนักพัฒนาการจัดการ
อุตสาหกรรม

๓. นางลัดดา ไข่คำ
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต

๔. นางสาวระดา ธีรธรรม
รท.ผอ.ส่วนพัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการ

๕. นายเจตนิพิฐ รอดภัย
ผอ.ส่วนส่งเสริมการรวมกลุ่ม
อุตสาหกรรม

๖. นางสาววารุณี ตันเจริญ
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

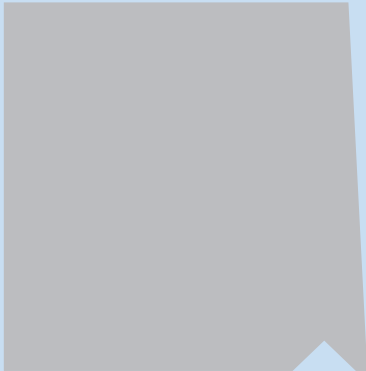
๑. นายวิจักขณ์ รัตนสุวรรณ
ผอ.สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม

๒. นางสาวนิรมัย ศิริศรีสุตากุล
ผอ.ส่วนศึกษาและพัฒนาบริการ
อุตสาหกรรม

๓. นายโชติวุฒิ อินนิตดา
รท.ผอ.ส่วนพัฒนาขีดความสามารถ
บริการอุตสาหกรรม

๔. - ว่าง -
ผอ.ส่วนพัฒนามาตรฐานและเครือข่าย
บริการอุตสาหกรรม

๕. นางสาวกัลยา วิริยะประสงค์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นางบุญเจือ วงษ์เกษม
ผอ.สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ

๒. - ว่าง -
ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน

๓. นายวิฑูรย์ วิเศษสินธุ์
ผอ.ส่วนเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่

๔. นางจงรัก พันธุ์สุวรรณ
ผอ.ส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถ
ผู้ประกอบการ

๕. นางสาวสุภา ตั้งกิตติคุณ
ผอ.ส่วนสร้างสังคมผู้ประกอบการ

๖. นางไพเราะ สดสวัสดิ์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นางสาวนิสากร จึงเจริญธรรม
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

๒. นางสาวปริมรัตน์ แยกเพ็ง
ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

๓. นางสาวสุรณา จิตจงยิ่งเจริญ
ผอ.ส่วนพัฒนาองค์กรอุตสาหกรรม
ชุมชน

๔. นางสาวยุพาทิ อินตียั่งยืน
ผอ.ส่วนพัฒนาเชื่อมโยงอุตสาหกรรม
ชุมชน

๕. นายอารักษ์ เอี่ยมจ้อย
ผอ.ส่วนพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน

๖. นางปิยะพร รักษ์เจริญ
ผอ.ส่วนพัฒนาภูมิปัญญาและ
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชน

๗. นายสุวรรณ วุฒธายคม
ผอ.ส่วนพัฒนาส่งเสริมการตลาด
ผลิตภัณฑ์ชุมชน

๘. นางสาวต๋องใจ ประภาจันทร์
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นายสมพล รัตนภิบาล
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา

๒. นางเพ็ญศรี ทองนพคุณ
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัสดุศาสตร์

๓. นายจารุพันธ์ จารโยภาส
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเรือน

๔. นางนวลจิตต์ เรืองศรีใส
ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องหนัง

๕. นายไชยงค์ พึ่งเกียรติไพโรจน์
รท.ผอ.ส่วนพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณี
และเครื่องประดับ

๖. - ว่าง -
ผอ.ส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

๗. นางสาวมธุรส ทับทิมทอง
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
เป้าหมาย

๑. - ว่าง -
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๒. นายธเนศ เมฆฉาย
ผอ.ส่วนพัฒนานวัตกรรม
อุตสาหกรรม (รท.ผอ.สพป.กสอ.)

๓. นายทวีป ขอถาวรวงศ์
หัวหน้าส่วนพัฒนาผลิตภัณฑ์
บรรจุภัณฑ์และการพิมพ์

๔. นายสามัคคี โพธิ์เจริญ
ผอ.ส่วนพัฒนาการใช้พลังงาน
และสิ่งแวดล้อม

๕. นางธัญกานต์ สงแหม
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรม
เซรามิก

๑. นางอรพรรณ ตันติวีรสุต
ผอ.ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเซรามิก

๒. นายสุรพล ปลื้มใจ
ผอ.ส่วนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี

๓. นายอภิรักษ์ เจริญสุข
ผอ.ส่วนพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

๔. นางสาวจิรพันธ์ อินศรี
หัวหน้าส่วนบริหารยุทธศาสตร์

๕. นางสาวอารี แก้วน้อย
หัวหน้างานบริหารงานทั่วไป

สำนักพัฒนาอุตสาหกรรม
สนับสนุน

๑. นายภาณุวัฒน์ ตรียางกูรศรี
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน

๒. นายประกอบ จันธร์มา
ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการผลิต

๓. นายวัชรฯ ชนิษฐบุตร
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีการผลิตพื้นฐาน

๔. นายวุฒิชัย ประชาพร
ผอ.ส่วนส่งเสริมมาตรฐานเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมสนับสนุน

๕. -ว่าง-
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีการผลิตก้าวหน้า

๖. -ว่าง-
ผอ.ส่วนเทคโนโลยีประยุกต์

๗. -ว่าง-
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

๑. นางวันเพ็ญ รัตนกังวาล
ผอ.สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร
แปรรูป

๒. นางสาวอังสนา โสมาภา
ผอ.ส่วนยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเกษตร
แปรรูป

๓. นางสาวศราวณีย์ ศรีเนาวรัตน์
ผอ.ส่วนส่งเสริมและพัฒนาการจัดการ
เกษตรแปรรูป

๔. นางอรุณา ทองถาวร
ผอ.ส่วนพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
เกษตรแปรรูป

คณะกรรมการจัดทำหนังสือรายงานประจำปี ๒๕๕๕

คณะกรรมการ

นายโสภณ ผลประสิทธิ์	อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	ประธานที่ปรึกษา
นายวีรนนท์ นิลदानวงศ์	รองอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	ประธานคณะกรรมการ
นางศุภวไลย์ ตันติธนวัฒน์	ผู้อำนวยการส่วนติดตามและประเมินผล	
	รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารยุทธศาสตร์	คณะกรรมการ
นายกิตติพัฒน์ ปณิฐานารณ์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
นายมานพ ชิวธนาสุนทร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
นายวิจักขณ์ รัตนสุวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
นางสาวจงกลณี เขจรานนท์	นักวิชาการอุตสาหกรรมชำนาญการ	
	แทน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาผู้ประกอบการ	คณะกรรมการ
นางสาวนิสากร จิงเจริญธรรม	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน	คณะกรรมการ
นายสมพล รัตนภิบาล	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา	คณะกรรมการ
นายธเนศ เมฆฉาย	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนานวัตกรรมอุตสาหกรรม	
	รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย	คณะกรรมการ
นายภาณุวัฒน์ ตรียางกูรศรี	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน	คณะกรรมการ
นางวันเพ็ญ รัตนกังวาล	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป	คณะกรรมการ
นางสาวปริมรัตน์ แซกเพ็ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน	คณะกรรมการ
นางยุพรัตน์ ศตวิริยะ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนเชี่ยวชาญ สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม	คณะกรรมการ
นางเพ็ญศรี ทองนพคุณ	นักวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา	คณะกรรมการ
นายประกอบ จันทร์มา	วิศวกรเชี่ยวชาญ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน	คณะกรรมการ
นายเพทาย ล่อใจ	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
นางอร ทิฆัมพันธุ์	ผู้อำนวยการกลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และเลขานุการ
นายชูศักดิ์ เอกชน	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวปาลทิพย์ เปลี่ยนโมฬี	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระพล ผ่องสุภา	นักวิชาการโสตทัศนศึกษาชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ
นางสมจิตต์ เตียวสุนทรวงศ์	นักวิชาการเผยแพร่ชำนาญการ สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ
นายไพฑูรย์ มะเมียเมือง	เจ้าพนักงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ปฏิบัติงาน สำนักบริหารกลาง	คณะกรรมการ
		และผู้ช่วยเลขานุการ

สนับสนุนข้อมูล

สำนักบริหารกลาง	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน
ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑ – ๑๑	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
สำนักบริหารยุทธศาสตร์	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
สำนักพัฒนาการจัดการอุตสาหกรรม	ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเชรามี
สำนักพัฒนาหน่วยบริการอุตสาหกรรม	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน
สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ	สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

ประสานงานและดำเนินการ

กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักบริหารกลาง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ : ๐ ๒๒๐๒ ๔๔๑๔-๘ โทรสาร : ๐ ๒๓๕๔ ๓๒๙๙

ร่วมพัฒนาเนื้อหาและศิลปกรรม : บริษัท เปเปอร์คอร์ต จำกัด โทรศัพท์ : ๐๘ ๑๙๑๙ ๕๓๑๕, ๐๘ ๑๕๑๓ ๕๗๗๑ โทรสาร : ๐ ๒๕๘๗ ๔๘๓๐

เจ้าของ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม